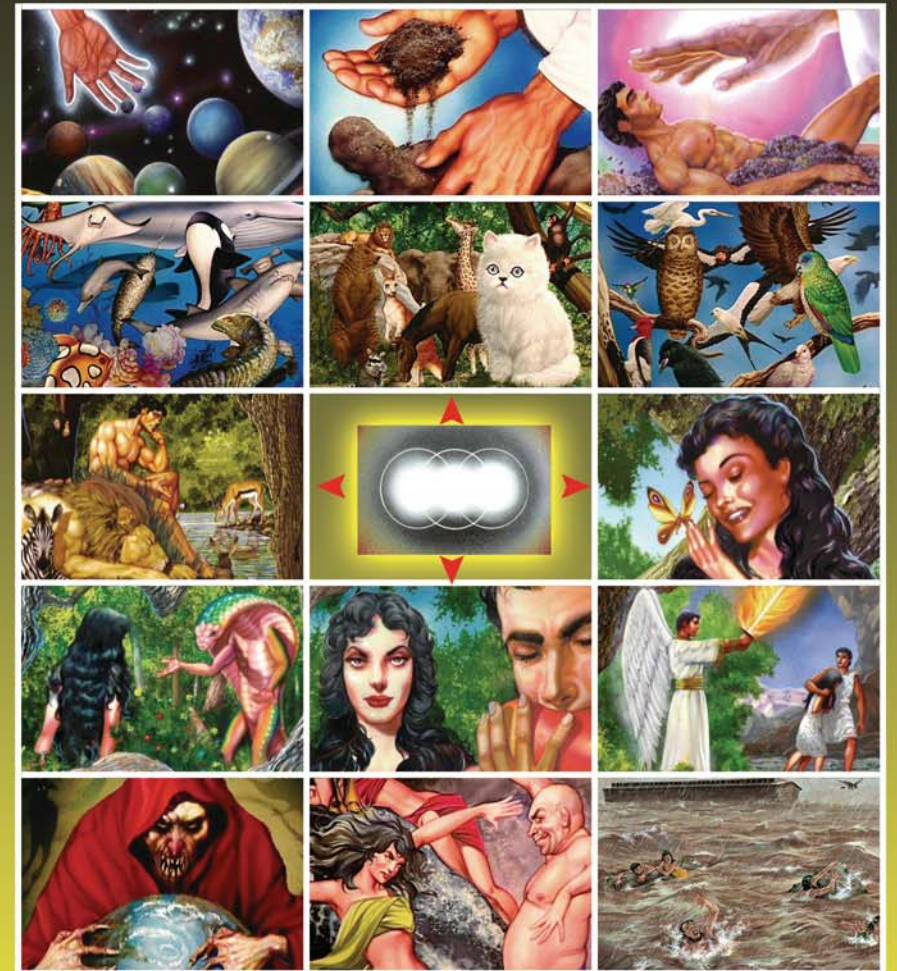

ປະຫວັດພັນະກາມ

(ຕົ້ນກຳເນີດຂອງສັບພະສິ່ງ)

“ຈົ່ງໃຫ້ແຜ່ນດິນນັ້ນເກີດຕົ້ນຫຍ້າ, ຕົ້ນຜັກທີ່ມີເມັດ ແລະໝາກໄມ້ທີ່
ເກີດໝາກຕາມຊະນິດຂອງມັນທີ່ມີແກ່ນໃນໝາກຂອງມັນເທິງແຜ່ນ
ດິນ” ແລະກໍໄດ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ^{໑໒}“ແຜ່ນດິນໄດ້ເກີດຕົ້ນຫຍ້າ, ຕົ້ນຜັກທີ່ມີ
ເມັດຕາມຊະນິດຂອງມັນ ແລະຕົ້ນໝາກໄມ້ເກີດໝາກທີ່ມີແກ່ນໃນ
ມັນເອງຕາມຊະນິດຂອງມັນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າສິ່ງນັ້ນດີ. ^{໑໓}ມີເວລາ
ຄຳແລະມີເວລາເຊົ້າ ເປັນວັນທີສາມ. ^{໑໔}ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວວ່າ “ຈົ່ງ
ໃຫ້ມີດວງສະຫວ່າງຕ່າງໆໃນທ້ອງຟ້າເພື່ອໃຫ້ແຍກວັນອອກຈາກ
ຄືນແລະຈົ່ງໃຫ້ດວງແຈ້ງນັ້ນເປັນໝາຍສຳຄັນຕ່າງໆ, ເປັນທີ່ກຳນົດ
ລະດູການຕ່າງໆ, ວັນທັງຫຼາຍແລະປີທັງຫຼາຍ ^{໑໕}ແລະຈົ່ງໃຫ້ມັນສ່ອງ
ສະຫວ່າງໃນທ້ອງຟ້າ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ແຜ່ນດິນ” ແລະກໍ
ໄດ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ^{໑໖}ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງດວງສະຫວ່າງໃຫຍ່ໄວ້ສອງ
ດວງໃຫ້ດວງໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນຄູ່ມຄອງກາງເວັນ ແລະໃຫ້ດວງນ້ອຍກວ່າ
ຄູ່ມຄອງກາງຄືນແລະພຣະອົງຊົງສ້າງດວງດາວທັງຫຼາຍດ້ວຍ ^{໑໗}ດວງ
ສະຫວ່າງນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໄວ້ໃນທ້ອງຟ້າ ເພື່ອຈະໃຫ້ສ່ອງແຈ້ງ
ແກ່ແຜ່ນດິນ. ^{໑໘}ເພື່ອຈະຄູ່ມຄອງກາງເວັນແລະກາງຄືນ ແລະໃຫ້
ຄວາມສະຫວ່າງແຍກອອກຈາກຄວາມມືດ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າສິ່ງ
ນັ້ນດີ. ^{໑໙}ມີເວລາຄຳແລະມີເວລາເຊົ້າ ເປັນວັນທີສີ່.

^{໒໐}ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ “ຈົ່ງໃຫ້ນ້ຳທັງຫຼາຍບໍລິບູນດ້ວຍຝູງສັດຕ່າງໆ
ທີ່ມີຊີວິດເຄື່ອນໄຫວໄປມາ ແລະໃຫ້ມີນົກຕ່າງໆບິນໄປມາເທິງແຜ່ນ
ດິນໃຕ້ທ້ອງຟ້າ”. ^{໒໑}ພຣະເຈົ້າໄດ້ເນລະມິດສ້າງປາວານໃຫຍ່ຢູ່ໃນນ້ຳ
ທະເລແລະສັດທີ່ມີຊີວິດເຄື່ອນໄຫວໄປມາທຸກໂຕທີ່ມີຢູ່ໃນນ້ຳທັງ
ຫຼາຍຢ່າງບໍລິບູນຕາມເຊື້ອສາຍຂອງມັນທຸກຢ່າງ ແລະນົກທີ່ມີປີກ
ທຸກໂຕຕາມຊະນິດຂອງມັນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າສິ່ງນັ້ນດີ. ^{໒໒}ພຣະ

ແລະສັດເລືອຄານທັງປວງທີ່ມີຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເຮົາໄດ້ເອົາຕົ້ນຫຍ້າຂຽວທັງປວງໃຫ້ເປັນອາຫານຂອງສັດທັງຫຼາຍນັ້ນ” ແລະກໍໄດ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ^໑ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງທັງປວງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງນັ້ນ ແລະເບິ່ງແມ່ເປັນສິ່ງທີ່ດີຫຼາຍແທ້ໆ ມີເວລາຄຳແລະມີເວລາເຊົ້າ ເປັນວັນທີຫົກ.

1:11 “ເມັດ” ກັບ “ແກ່ນ” ຕາມພາສາເຮັບເຮີ ກໍແປອອກວ່າ “ເມັດ” “ແກ່ນ” “ເຊື້ອສາຍ” “ລູກຫຼານ” “ອຸດົມ” “ແນວ” “ພັນ” ແລະ “ນ້ຳພັນ”

ບົດທີ 2

ດັ່ງນັ້ນ ພໍາສະຫວັນທັງຫຼາຍແລະແຜ່ນດິນໂລກກັບສັບພະທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນກໍສຳເລັດເສັດສິ້ນແລ້ວ. ^໒ໃນວັນທີ່ເຈັດພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດການງານຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງມາແລ້ວນັ້ນແລະໃນວັນທີ່ເຈັດນັ້ນພຣະອົງໄດ້ພັກເຊົາຈາກການງານທັງສິ້ນທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງມາແລ້ວນັ້ນ. ^໓ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນໃນວັນທີ່ເຈັດນັ້ນ ແລະໄດ້ຕັ້ງໄວ້ເປັນວັນບໍລິສຸດ* ເພາະວ່າໃນວັນນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ພັກເຊົາຈາກການງານທັງສິ້ນທີ່ພຣະອົງໄດ້ເນລະມິດແລະໄດ້ສ້າງຂຶ້ນນັ້ນ.

“ເລື່ອງຕົ້ນເດີມຂອງພໍາສະຫວັນທັງຫຼາຍແລະແຜ່ນດິນໂລກ ເມື່ອພວກມັນຖືກເນລະມິດສ້າງຂຶ້ນມາກໍເປັນດັ່ງນີ້ ໃນວັນທີ່ພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງແຜ່ນດິນໂລກແລະພໍາສະຫວັນທັງຫຼາຍນັ້ນ. ຕົ້ນໄມ້ໃນປ່າເທິງແຜ່ນດິນຍັງບໍ່ມີຈັກກົກ ແລະຕົ້ນຫຍ້າໃນທົ່ງກໍຍັງບໍ່ຂຶ້ນຈັກກົກ ເພາະວ່າພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຝົນ

ຊາວແຜນດິນນັ້ນຄື ຊາວ ການາອານ ໄດ້ເຫັນການໄວ້ທຸກນັ້ນ ຢູ່ທີ່ລານຟາດເຂົ້າ ເອຕາດ ແລະເຂົາໄດ້ເວົ້າກັນວ່າ “ອັນນີ້ ແມ່ນການໂສກເສົ້າອັນໃຫຍ່ຂອງຊາວ ເອຍິບ” ເຫດສະນັ້ນເຂົາໄດ້ເອີ້ນຊື່ທີ່ນັ້ນວ່າ ອາເບນມິດສະຣາອິມ ທີ່ນັ້ນຢູ່ຟາກແມ່ນ້ຳ ຈໍແດນ ພຸ່ນ. ^໔ແລະລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງ ຢາໂຄບ ໄດ້ກະທຳຕາມທີ່ພໍ່ໄດ້ສັ່ງໄວ້. ^໕ຄືພວກລູກຊາຍຂອງທ່ານໄດ້ເອົາລີບຂອງເພິ່ນໄປໄວ້ໃນແຜນດິນ ການາອານ ແລະໄດ້ຝັງເພິ່ນໄວ້ໃນຖັ້ນທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາແຫ່ງ ມັກເຟລາ ທີ່ອັບຣາຮາມໄດ້ຊື້ໄວ້ເປັນກຳມະສິດຈາກເອຟາໂຣນຊາວເຮດກັບນາຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ມາເຣ ເປັນບ່ອນຝັງລີບ.

^໖ແລະເມື່ອໄດ້ຝັງລີບພໍ່ສຳເລັດແລ້ວ ໂຢເຊບກັບພວກອ້າຍນ້ອງ ແລະຜູ້ຄົນທັງປວງທີ່ໄດ້ໄປດ້ວຍກັນເພື່ອຝັງລີບພໍ່ຂອງຕົນກໍໄດ້ກັບໄປທີ່ປະເທດ ເອຍິບ.

^໗ແລະພວກອ້າຍຂອງ ໂຢເຊບ ໄດ້ເຫັນວ່າພໍ່ຕາຍໄປແລ້ວ ແລະພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັນວ່າ “ຍ້ານວ່າ ໂຢເຊບ ຈະກຽດຊົງພວກເຮົາ ແລະຈະແກ້ແຄ້ນພວກເຮົາຢ່າງແນ່ນອນຍ້ອນການຊົ່ວທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳແກ່ທ່ານ”. ^໘ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປຫາ ໂຢເຊບກ່າວວ່າ “ພໍ່ທ່ານເມື່ອກ່ອນເພິ່ນຕາຍນັ້ນກໍໄດ້ສັ່ງວ່າ, ^໙ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງກາບຮຽນຕໍ່ ໂຢເຊບ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຮົາຂໍທ່ານຍົກໂທດຄວາມຜິດແລະຄວາມບາບຂອງພວກອ້າຍຂອງທ່ານເພາະວ່າພວກອ້າຍໄດ້ກະທຳຊົ່ວແກ່ທ່ານ” ແລະບັດນີ້ຂໍທ່ານ ໂຜດຍົກໂທດຄວາມຜິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງພໍ່ທ່ານເຖິນ’.” ແລະເມື່ອໂຢເຊບໄດ້ຍິນພວກເຂົາເວົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານກໍໄດ້ຮ້ອງໄຫ້. ^{໑໐}ແລ້ວພວກອ້າຍຂອງເພິ່ນໄດ້ພາກັນໝູບ

ວ່າໃນວັນໃດທີ່ເຈົ້າຫາກກິນໝາກໄມ້ນັ້ນ ເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍໃນວັນນັ້ນຢ່າງແນ່ນອນ”.

⁹⁹ແລະພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ “ເປັນການບໍ່ດີທີ່ຊາຍຄົນນັ້ນຈະຢູ່ຜູ້ດຽວ ເຮົາຈະສ້າງຜູ້ຊ່ອຍທີ່ເໝາະສົມຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ລາວ. ¹⁰⁰ແລ້ວພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາດິນມາປັ້ນເປັນສັດທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນປ່າ ແລະນົກທັງປວງໃນພ້າອາກາດ ແລະໄດ້ນຳພວກມັນມາຫາອາດາມ ເພື່ອຈະເບິ່ງວ່າລາວຈະເອີ້ນຊື່ພວກມັນຢ່າງໃດ ແລະຊື່ໃດທີ່ອາດາມໄດ້ເອີ້ນສັດທັງປວງທີ່ມີຊີວິດນັ້ນ ກໍເປັນຊື່ຂອງສັດນັ້ນ. ¹⁰¹ອາດາມໄດ້ໃສ່ຊື່ໃຫ້ສັດໃຊ້ງານທັງປວງ, ຝູງນົກໃນອາກາດ, ສັດທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນປ່າ. ແຕ່ວ່າຝ່າຍ ອາດາມ ຍັງບໍ່ໄດ້ພົບຜູ້ຊ່ອຍທີ່ເໝາະສົມແກ່ຕົນເອງ. ¹⁰²ແລ້ວພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ການນອນຫຼັບສະໜິດເກີດຂຶ້ນກັບອາດາມ ແລະລາວໄດ້ນອນຫຼັບໄປ ພຣະອົງໄດ້ເອົາກະດູກຂ້າງຂອງລາວອອກມາເຫຼັ້ມໜຶ່ງແລະເຮັດໃຫ້ເນື້ອນັ້ນຫຸ້ມຕິດຈອດກັນຄືນ. “ກະດູກຂ້າງທີ່ພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາອອກຈາກຄົນນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ເອົາສ້າງຂຶ້ນເປັນຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງ ແລະນຳມາໃຫ້ຜູ້ຊາຍນັ້ນ. ¹⁰³ອາດາມໄດ້ກ່າວວ່າ “ບັດນີ້ ຜູ້ນີ້ແມ່ນກະດູກຈາກກະດູກຂອງເຮົາແລະເນື້ອໜັງຈາກເນື້ອໜັງຂອງເຮົາ ລາວຈະຖືກເອີ້ນຊື່ວ່າ ‘ຜູ້ຍິງ’ ເພາະວ່ານາງອອກມາຈາກຜູ້ຊາຍ”. “ເຫດສະນັ້ນຜູ້ຊາຍຈະລາຈາກພໍ່ແມ່ຂອງຕົນແລະຈະຕິດພັນຢູ່ກັບເມຍຂອງຕົນແລະເຂົາທັງສອງຈະເປັນເນື້ອໜັງອັນດຽວກັນ. “ຊາຍຄົນນັ້ນກັບເມຍຂອງຕົນ ທັງສອງກໍເປັນອາຍຸຢູ່ແລະບໍ່ມີຄວາມລະອາຍ.

2:3 “ວັນບໍລິສຸດ” ຫຼືວ່າ “ວັນສັກສິດ” ຫຼື “ວັນສິນ”
2:14 ແມ່ນຄຳ “ອິດເດເກນ” ອາດເປັນຊື່ເກົ່າຂອງແມ່ນຄຳ “ຕີກລິດ”

ໂຄບໄດ້ອວຍພອນແກ່ພວກເຂົາທຸກຄົນຢ່າງເໝາະສົມກັບຄວາມພອນຂອງຜູ້ນັ້ນ. ¹⁰⁴ຢາໂຄບ ໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກລູກແລະໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າ “ເຮົາຈະເປັນທີ່ໂຮມໄວ້ກັບພວກບັນພະບຸລຸດຂອງເຮົາ, ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງເອົາສິບຂອງເຮົາໄປຝັງໄວ້ກັບພວກບັນພະບຸລຸດຂອງເຮົາ ໃນຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນນາຂອງ ເອຟາໂຣນ ຊາວ ຮິດຕີ ນັ້ນ. ¹⁰⁵ໃນຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນນາຂອງມັກເປລາຊິ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າມາຮ ໃນແຜນດິນການາອານ ແລະທີ່ ອັບຣາຮາມໄດ້ຊື້ເອົາກັບນາ ຈາກ ເອຟາໂຣນ ຊາວ ຮິດຕີ ເປັນກຳມະສິດແລ້ວສຳລັບເປັນບ່ອນຝັງສິບ. ¹⁰⁶ໃນທີ່ນັ້ນເຂົາໄດ້ຝັງສິບອັບຣາຮາມແລະນາງຊາຣາເມຍຂອງເພິ່ນ ແລະທີ່ນັ້ນເຂົາໄດ້ຝັງສິບອີຊາກ ແລະ ນາງ ເຣເບກາ ເມຍຂອງເພິ່ນ ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ຝັງສິບນາງເລອາ ໄວ້ທີ່ນັ້ນ. ¹⁰⁷ນາກັບຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນນານັ້ນ ເຂົາໄດ້ຊື້ເອົາມາຈາກພວກລູກຫຼານ ເຮດ. ¹⁰⁸ແລະເມື່ອ ຢາໂຄບ ໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງຕົນສຳເລັດແລ້ວທ່ານກໍຍົກຕົນຂຶ້ນເທິງບ່ອນນອນ ແລະໄດ້ຖອດຈິດວິນຍານອອກເປັນທີ່ໂຮມໄວ້ກັບພວກຂອງຕົນ.

49:10 “ຄະທາກະສັດ” ເວົ້າເຖິງ ໄມ້ເທົ້າຍາວມີຍອດທີ່ປະດັບປະດາງົດງາມ ຊຶ່ງກະສັດຖືເພື່ອສະແດງເຖິງອຳນາດແລະໃຊ້ໃນເລື່ອງການຕັດສິນ

ບົດທີ 50

ໂຢເຊບ ໄດ້ເຂົ້າໝູບຕໍ່ໜ້າພໍ່ ທັງຮ້ອງໄຫ້ແລະໄດ້ຈູບພໍ່. “ແລ້ວ ໂຢເຊບ ໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກໝໍຢາຜູ້ເປັນຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງຕົນໃຫ້ດອງສິບພໍ່ໄວ້, ພວກໝໍຢາໄດ້ເຮັດສິບ ອິດສະຣາເອນ ໄວ້ບໍ່ໃຫ້ເປື້ອຍເນົ່າໄປ.

ພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງໃນສວນນັ້ນ ແລ້ວຂ້ານ້ອຍຍ້ານ ເພາະ
ຂ້ານ້ອຍປະເບືອຍຢູ່ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ໄປລີ້ຕົວເສຍ”. ^{໑໑}ພຣະອົງໄດ້
ຖາມວ່າ “ໃຜບອກເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າປະເບືອຍຢູ່? ເຈົ້າໄດ້ກິນໝາກໄມ້
ທີ່ເຮົາໄດ້ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າກິນນັ້ນຫຼື?”. ^{໑໒}ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຕອບວ່າ “ຜູ້
ຍິງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍນັ້ນ ໄດ້ເອົາໝາກໄມ້ນັ້ນ
ຍິນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ແລ້ວຂ້ານ້ອຍໄດ້ກິນ”. ^{໑໓}ແລ້ວພຣະເຢໂຮວາພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ຜູ້ຍິງນັ້ນວ່າ “ເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງໃດລົງໄປແລ້ວ?” ຜູ້ຍິງ
ນັ້ນໄດ້ຕອບວ່າ “ງູໄດ້ຫຼອກລວງຂ້ານ້ອຍແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ກິນໝາກ
ໄມ້ນັ້ນ”. ^{໑໔}ແລ້ວພຣະເຢໂຮວາໄດ້ກ່າວແກ່ງູວ່າ “ເພາະເຫດເຈົ້າ
ໄດ້ກະທຳການນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງຖືກສາບແຂ່ງຫຼາຍກວ່າບັນດາສັດໃຊ້ງານ
ແລະສັດປ່າທັງປວງ, ເຈົ້າຈະເລືອໄປດ້ວຍທ້ອງຂອງເຈົ້າແລະຈະກິນ
ຂີ້ຝຸ່ນດິນຕະຫຼອດວັນເວລາໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ: ^{໑໕}ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າ
ກັບຜູ້ຍິງເປັນສັດຕູກັນ ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າກັບເຊື້ອສາຍຂອງຜູ້ຍິງຈະ
ເປັນສັດຕູກັນ ເຊື້ອສາຍຂອງຜູ້ຍິງຈະຢຽບທົວເຈົ້າໃຫ້ບວມຊຳແລະ
ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ສິ້ນຕົນເພິ່ນບວມຊຳໄປ”. ^{໑໖}ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ຜູ້ຍິງ
ນັ້ນວ່າ “ເຮົາຈະເພີ່ມຄວາມທຸກລຳບາກອັນໃຫຍ່ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນແກ່ເຈົ້າ
ແລະການຕັ້ງທ້ອງຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເກີດລູກດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ
ແຕ່ເຈົ້າຈະຍັງປາຖະໜາຫາຜົວຂອງເຈົ້າແລະຜົວຈະປົກຄອງເໜືອ
ເຈົ້າ”. ^{໑໗}ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ອາດາມວ່າ “ເພາະເຫດເຈົ້າໄດ້
ເຊື້ອຟັງຄວາມເມຍຂອງເຈົ້າ ແລະໄດ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ເຮົາໄດ້ຫ້າມວ່າ
'ຢ່າຊູ່ກິນ' ດິນຈຶ່ງຖືກສາບແຂ່ງຍ້ອນຕົວເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຫາກິນຈາກດິນ
ນັ້ນດ້ວຍຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຕະຫຼອດວັນເວລາໃນຊີວິດຂອງ
ເຈົ້າ. ^{໑໘}ດິນນັ້ນຈະງອກຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີໜາມ ແລະຫຍ້າມີໜາມແກ່ເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະກິນຜັກກິນຫຍ້າທີ່ຢູ່ຕາມທັງ. ^{໑໙}ເຈົ້າຈະຫາກິນດ້ວຍ

ຕົນໄວ້ກັບເຄືອອະນຸຸ່ນແລະລູກລາໄວ້ກັບເຄືອອະນຸຸ່ນອັນດີທີ່ສຸດ, ລາວ
ໄດ້ລ້າງເສື້ອຜ້າຂອງລາວໃນເຫຼົ້າອະນຸຸ່ນ ແລະໄດ້ລ້າງເສື້ອຊັ້ນນອກ
ຂອງລາວໃນເລືອດແຫ່ງໝາກອະນຸຸ່ນ. ^{໒໐}ຕາຂອງລາວແດງໄປດ້ວຍ
ເຫຼົ້າອະນຸຸ່ນ ແລະແຂ້ວຂອງລາວຂາວໄປດ້ວຍນ້ຳນົມ.

^{໒໑}ຝ່າຍ ເຊບູ ໂລນ ຈະຕັ້ງອາໄສຢູ່ຮິມນຳ້ທະເລ, ໃນບ່ອນສຳຫຼັບເຮືອ
ຈອດຢູ່ ແລະເຂດແດນທີ່ດິນຂອງຕົນຈະໄກເຖິງເມືອງ ຊິດິນ.

^{໒໒}ຝ່າຍ ອິດຊາຄາ ເປັນຕົວລາທີ່ມີແຮງຫຼາຍ ທີ່ໝອບລົງນອນຫວ່າງ
ກາງຄອກສັດສອງບ່ອນ, ^{໒໓}ລາວເຫັນວ່າທີ່ພັກເຊົາດີ ແລະແຜນດິນ
ນັ້ນເປັນທີ່ຊອບໃຈ ແລະລາວຫ່ຽງປ່າຂອງຕົນລົງເພື່ອຮັບແບກແລະ
ຍອມເປັນປ່າວເສຍສ່ວຍ.

^{໒໔}ຝ່າຍ ດານ ຈະປົກຄອງໄພ່ພົນຂອງຕົນ ເໝືອນດັ່ງຕະກູນອື່ນຂອງ
ພວກ ອິດສະຣາເອນ. ^{໒໕}ດານ ຈະເປັນໜູທີ່ຢູ່ໃນທາງຫຼວງ ເປັນໜູ
ຜິດຮ້າຍທີ່ຢູ່ໃນທົນທາງທີ່ຕອດສິ້ນຕົນມ້າແລະຄົນຂີ່ມ້ານັ້ນກໍຕົກ
ຫງາຍລົງ. ^{໒໖}ໂອ ພຣະເຢໂຮວາເຈົ້າຂ້າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຄອຍຖ້າຄວາມ
ພື້ນຈາກພຣະອົງ.

^{໒໗}ຝ່າຍ ກາດ ພວກກອງທັບຈະຫຸ້ມຕີລາວ ແຕ່ໃນສຸດທ້າຍລາວຈະ
ກັບມາຫຸ້ມຕີພວກກອງທັບນັ້ນ.

^{໒໘}ຝ່າຍ ອາເຊ ເຂົ້າຈີ່ຢ່າງດີທີ່ສຸດຈະມາຈາກລາວ ແລະລາວຈະເອົາ
ອາຫານອັນພິເສດສຳຫຼັບໃຫ້ກະສັດກິນ.

ຄົນເຮັດໄຮ່ໄຖນາ. ມູ່ມາເມື່ອເວລາລ່ວງໄປ ກາອິນ ໄດ້ເອົາໝາກໄມ້ທີ່ເກີດຈາກດິນ ມາຖວາຍບູຊາແກ່ພຣະເຢໂຮວາ. “ແລະ ອາເບັນ ໄດ້ເອົາລູກຫົວປີຈາກຜູງສັດຂອງຕົນພ້ອມດ້ວຍໄຂມັນຂອງສັດນັ້ນ ຍົກມາຖວາຍດ້ວຍ. ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ຊອບໃຈນໍາອາເບັນແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງລາວນັ້ນ. “ແຕ່ວ່າກັບ ກາອິນ ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງລາວ ພຣະອົງກໍບໍ່ໄດ້ຊອບໃຈ, ກາອິນ ໄດ້ຄຽດແຄ້ນ ແລະມີໜ້າບູດບັ້ງ. “ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ຖາມ ກາອິນ ວ່າ “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນແລະມີໜ້າບູດບັ້ງ? ຖ້າເຈົ້າຫາກເຮັດດີ ເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນທີ່ໂຜດຮັບຫຼື? ນ້ອງຈະຢາກເປັນຄືເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະຄຸ້ມຄອງລາວ. ແຕ່ຖ້າເຈົ້າຫາກເຮັດບໍ່ດີ ຄວາມບາບກໍນອນດັກຊຸ່ມຢູ່ທີ່ປະຕູ.*” ກາອິນ ໄດ້ເວົ້າກັບອາເບັນ ຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງຕົນ. ຢູ່ມາເມື່ອເຂົາທັງສອງຢູ່ທີ່ທົ່ງນາດ້ວຍກັນ ກາອິນ ໄດ້ລຸກຂົ້ນຕໍ່ສູ້ ອາເບັນ ຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງຕົນ ແລະໄດ້ຂ້າລາວເສຍ. “ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ຖາມ ກາອິນ ວ່າ “ອາເບັນ ນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າຢູ່ທີ່ໃດ?” ກາອິນ ໄດ້ຕອບວ່າ “ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້, ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ເຝົ້າຮັກສານ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຫຼື?” ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ “ເຈົ້າໄດ້ກະທຳສິ່ງໃດລົງໄປ? ສຽງເລືອດຂອງນ້ອງຊາຍເຈົ້າກໍໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນມາຈາກດິນເຖິງເຮົາ. ບັດນີ້ ເຈົ້າຖືກສາບແຂ່ງຈາກດິນທີ່ໄດ້ອ້າປາກຮັບເອົາເລືອດຂອງນ້ອງຊາຍເຈົ້າຈາກມືຂອງເຈົ້າ. “ເມື່ອເຈົ້າຈະເຮັດໄຮ່ໄຖນາ ມັນຈະບໍ່ເກີດໝາກຫຼາຍຕໍ່ໄປ, ເຈົ້າຈະເປັນຄົນຫຼົບຫຼີກແລະພະເນຈອນໄປມາເທິງແຜ່ນດິນ”. ກາອິນ ໄດ້ກາບທູນພຣະເຢໂຮວາວ່າ “ໂທດທີ່ຖືກຂ້ານ້ອຍກໍໜັກເຫຼືອທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະທົນໄດ້. “ເບິ່ງແມ, ໃນວັນນີ້ພຣະອົງໄດ້ຂັບໄລ່ຂ້ານ້ອຍຈາກພື້ນດິນ, ຂ້ານ້ອຍຈະເປັນທີ່ບັງໄວ້ຈາກໜ້າຂອງພຣະອົງຂ້ານ້ອຍຈະເປັນຄົນຫຼົບຫຼີກແລະພະເນຈອນໄປມາເທິງແຜ່ນດິນ ຈາກນັ້ນເມື່ອຄົນ

ຫົວຜູ້ນີ້ເຫັນ”. “ແຕ່ພໍ່ໄດ້ປະຕິເສດ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ, ພໍ່ຮູ້ ລູກເອີຍ, ພໍ່ຮູ້ຈັກຢູ່ ລາວຈະເປັນຄົນຕະກູນໜຶ່ງຄືກັນ ແລະຈະເປັນໃຫຍ່ດ້ວຍ ແຕ່ວ່ານ້ອງຊາຍຈະໃຫຍ່ກວ່າອ້າຍ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງນ້ອງຈະເປັນຫຼາຍຊົນຊາດ*.” “ແລະ ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ພວກເຂົາໃນວັນນັ້ນວ່າ “ພວກອິດສະຣາເອນຈະໃຊ້ຊື່ເຈົ້າທັງສອງກ່າວອວຍພອນກັນວ່າ “ຂໍພຣະເຈົ້າໂຜດໃຫ້ທ່ານເປັນເໝືອນດັ່ງ ເອຟະລາອິມ ແລະ ມານາເຊ ເຫັນ” ແລະທ່ານໄດ້ຕັ້ງ ເອຟະລາອິມ ເປັນໃຫຍ່ກວ່າມານາເຊ. “ແລ້ວ ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ບອກ ໂຢເຊບ ວ່າ “ເບິ່ງແມ, ພໍ່ຈະຕາຍໄປແລ້ວ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ ແລະຈະພາພວກເຈົ້າກັບໄປໃນແຜນດິນຂອງພວກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ. “ແລະຍິ່ງກວ່ານັ້ນອີກ ພໍ່ຈະເອົາສ່ວນໜຶ່ງ ທີ່ພໍ່ໄດ້ຕີເອົາຈາກມືພວກ ອາໂມ ດ້ວຍດາບແລະດ້ວຍໜ້າທະນູຂອງພໍ່ຍົກໃຫ້ແກ່ເຈົ້າແທນທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ”.

48:19 “ຫຼາຍຊົນຊາດ” ຫຼືວ່າ “ຫຼາຍປະຊາຊາດ”

ບົດທີ 49

“ຢາໂຄບ ໄດ້ຮ້ອງລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງຕົນມາ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ “ພວກເຈົ້າທັງຫຼາຍຈົ່ງມາເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະພໍ່ຈະບອກສິ່ງທີ່ຈະບັງເກີດຂຶ້ນແກ່ພວກເຈົ້າໃນພາຍຂ້າງໜ້າ. “ລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງ ຢາໂຄບ ເອີຍ, ຈົ່ງພາກັນມາເຕົ້າໂຮມ ແລະຈົ່ງຟັງຖ້ອຍຄຳ ອິດສະຣາເອນ ພໍ່ຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍເຫັນ. ລູເບນ ເອີຍ, ເຈົ້າເປັນລູກຊາຍກົກ

“ອາດາມ ໄດ້ສົມສູ່ກັບເມຍຂອງຕົນອີກ ແລະນາງໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດລູກ ຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ ແລະໄດ້ເອີ້ນຊື່ວ່າ ເຊດ ນາງໄດ້ກ່າວວ່າ “ເພາະພຣະ ເຈົ້າໄດ້ໂຜດປະທານເຊື້ອສາຍອີກຄົນໜຶ່ງໃຫ້ຂ້າມໄພ ອາເປັນ ຜູ້ຊຶ່ງ ກາອິນ ໄດ້ຂ້າເສຍແລ້ວ. “^໖ເຊດ ໄດ້ມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງດ້ວຍ ແລະເອີ້ນຊື່ວ່າ ເອໂນດ ຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ ມະນຸດໄດ້ຕັ້ງຕົ້ນຮ້ອງ ອອກພຣະນາມຂອງພຣະເຢໂຮວາ.

4:7 ບາງທີ່ແປວ່າ “ແຕ່ຖ້າເຈົ້າທາກເຮັດບໍ່ດີ ຄວາມບາບກໍນອນດັກຊຸ່ມຢູ່ທີ່ປະຕູ, ມັນປາຖະໜາຫາຕົວເຈົ້າແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງຄຸ້ມຄອງມັນ”.

ບົດທີ 5

ໜຶ່ງສິລຳດັບເຊື້ອສາຍຂອງ ອາດາມ ເປັນດັ່ງນີ້: ໃນວັນທີ່ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຊົງເນລະມິດສ້າງມະນຸດນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຕາມແບບຢ່າງຂອງ ພຣະເຈົ້າ. “ພຣະອົງໄດ້ເນລະມິດສ້າງເຂົາທັງຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງ ແລະ ໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ເຂົາ ແລະໄດ້ເອີ້ນນາມຊື່ເຂົາວ່າ ອາດາມ* ໃນວັນ ທີ່ເນລະມິດສ້າງເຂົາແລ້ວ. ^໑ອາດາມ ອາຍຸໄດ້ 130 ປີແລ້ວ ໄດ້ມີລູກ ຊາຍຄົນໜຶ່ງຕາມແບບຢ່າງຮູບຮ່າງຄ້າຍຄືກັບຕົນແລະເອີ້ນຊື່ວ່າ ເຊດ. “ແລະຫຼັງຈາກອາດາມ ໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດ ເຊດ ທ່ານກໍມີຊີວິດຍືນ ຍາວຕໍ່ໄປອີກ 800 ປີ ແລະມີລູກຊາຍຍິງຫຼາຍຄົນ. “ອາຍຸທັງສິ້ນຂອງ ອາດາມ ໄດ້ 930 ປີ ແລະເພິ່ນໄດ້ຕາຍໄປ.

^໒ເຊດ ອາຍຸໄດ້ 105 ປີແລ້ວມີລູກຊາຍຊື່ ເອໂນດ. ^໓ແລະຫຼັງຈາກ ເຊດໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດເອໂນດ ທ່ານກໍມີຊີວິດຍືນຍາວຕໍ່ໄປອີກ 807 ປີ

ຢູ່ທີ່ຕຽງນອນ. ^໔ຢາໂຄບ ໄດ້ບອກ ໂຢເຊບ ວ່າ “ພຣະເຈົ້າອົງຊົງ ລິດທານຸພາບສູງສຸດໄດ້ປະກົດແກ່ພໍ່ທີ່ເມືອງລູເຊ ໃນແຜນດິນການາ ອານ ແລະໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ພໍ່, “ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ພໍ່ວ່າ “ເບິ່ງເຖິດ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຂະຫຍາຍເຊື້ອສາຍເກີດທະວີມາກຂຶ້ນ ແລະເຮົາຈະ ກະທຳໃຫ້ເຈົ້າເປັນຊົນຊາດອັນໃຫຍ່ ແລະຈະຍົກແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຊຶ່ງຈະມາພາຍຫຼັງເຈົ້າເປັນກຳມະສິດຕະຫຼອດໄປ ເປັນນິດ”.

“ແລະບັດນີ້ລູກຊາຍທັງສອງຂອງທ່ານທີ່ໄດ້ເກີດ ໃຫ້ແກ່ທ່ານໃນ ປະເທດ ເອຢິບ ກ່ອນພໍ່ຈະມາຫາທ່ານໃນປະເທດ ເອຢິບ ນັ້ນ ກໍເປັນ ລູກຊາຍຂອງພໍ່ ເໝືອນດັ່ງ ຣູເບນ ແລະ ຊີເມໂອນ ເປັນລູກຂອງພໍ່. ^໖ແລະລູກທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ເກີດແກ່ທ່ານພາຍຫຼັງພວກເຂົານັ້ນຈະເປັນ ຂອງທ່ານ ແລະເຂົາຈະມີຊື່ຕາມຊື່ພວກອ້າຍຂອງເຂົາໃນການຮັບ ມໍລະດົກຂອງເຂົານັ້ນ.”^໗ແລະຝ່າຍເຮົາເມື່ອເຮົາໄດ້ກັບມາຈາກເມືອງ ປາດັນນາງຣາເຊນໄດ້ຕາຍຈາກພໍ່ໄປໃນແຜນດິນການາອານຂະນະ ທີ່ຢູ່ຕາມທາງໃກ້ເມືອງ ເອຟາຣາທາ ແລະພໍ່ໄດ້ຝັງສົບນາງໄວ້ທີ່ຮິມ ທາງໄປເມືອງ ເອຟາຣາທາ ນັ້ນກໍຄື ເບດເລເຮັມ. ^໘ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ເຫັນລູກຊາຍທັງສອງຂອງ ໂຢເຊບ ແລ້ວຈຶ່ງຖາມວ່າ “ເດັກໜຸ່ມ ນີ້ແມ່ນໃຜ?” ^໙ໂຢເຊບ ໄດ້ກ່າວແກ່ພໍ່ວ່າ “ເດັກໜຸ່ມນີ້ແມ່ນລູກຊາຍ ຂອງເຮົາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ເຮົາໃນປະເທດນີ້” ແລະ ອິດສະ ຣາເອນ ໄດ້ກ່າວວ່າ “ພາພວກເຂົາມາຫາພໍ່ເພື່ອພໍ່ຈະໄດ້ອວຍພອນ ໃຫ້ພວກເຂົາ”. ^{໑໐}ອັນໜຶ່ງ ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ຕາມືດມົວໄປຍ້ອນ ຄວາມແກ່ຊະລາ ເບິ່ງເຫັນບໍ່ໄດ້ ແລ້ວ ໂຢເຊບ ໄດ້ພາລູກຊາຍທັງ ສອງຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ພໍ່, ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ກອດຈູບພວກເຂົາ.

“ເມທູເຊລາ ອາຍຸໄດ້ 187 ປີແລ້ວ ມີລູກຊາຍຊື່ ເລເມັກ. ^໙ແລະຫຼັງຈາກ ເມທູເຊລາ ໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດ ເລເມັກ ທ່ານກໍມີຊີວິດຍືນຍາວຕໍ່ໄປອີກ 782 ປີ ແລະມີລູກຊາຍຍິງຫຼາຍຄົນ. ^{໑໐}ອາຍຸທັງສິ້ນຂອງ ເມທູເຊລາ ໄດ້ 969 ປີ ແລະໄດ້ຕາຍໄປ.

^{໑໑}ເລເມັກ ອາຍຸໄດ້ 182 ປີແລ້ວ ມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ. ^{໑໒}ແລະໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກວ່າ ໂນອາ ແລະເວົ້າວ່າ “ລູກຄົນນີ້ຈະເລົ່າໂລມໃຈຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບວຽກງານແລະຄວາມອິດເມື່ອຍຂອງມືພວກເຮົາ ຍ້ອນດິນທີ່ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ສາບແຊ່ນັ້ນ”.^{໑໓}ແລະຫຼັງຈາກເລເມັກໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດ ໂນອາ ທ່ານກໍມີຊີວິດຍືນຍາວຕໍ່ໄປອີກ 595 ປີ ແລະມີລູກຊາຍຍິງຫຼາຍຄົນ. ^{໑໔}ອາຍຸທັງສິ້ນຂອງ ເລເມັກ ໄດ້ 777 ປີ ແລະທ່ານໄດ້ຕາຍໄປ. ^{໑໕}ເມື່ອໂນອາ ອາຍຸໄດ້ 500 ປີແລ້ວ ແລະໂນອາ ມີລູກຊາຍສາມຄົນ ຊື່: ເຊມ, ຮາມ ແລະ ຢາເຟດ.

5:2 ຊື່ “ອາດາມ” (□□□) ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ “ຄົນ” ຫຼື “ມະນຸດ” ແລະມີສຽງຄ້າຍຄືຄຳອື່ນທີ່ໝາຍຄວາມວ່າ “ດິນແດງ”

ບົດທີ 6

^໑ແລະຢູ່ຕໍ່ມາ ເມື່ອມະນຸດໄດ້ເພີ່ມທະວີຫຼາຍຂຶ້ນຕາມໜ້າແຜ່ນດິນ ແລະມີລູກສາວຫຼາຍຄົນ. ^໒ລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າລູກສາວຂອງມະນຸດນັ້ນສວຍງາມ ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ເອົາພວກນາງມາເປັນເມຍຕາມໃຈມັກຂອງພວກເຂົາ. ^໓ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ກ່າວວ່າ “ວິນຍານຂອງເຮົາຈະບໍ່ຖຽງ*ກັບມະນຸດຢູ່ໄປເປັນນິດ ເພາະວ່າ

ແນວເຂົ້າປູກໃຫ້ແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫຼາຍຈະໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ແລະບໍ່ຕາຍໄປ ແລະແຜ່ນດິນຈະບໍ່ຮົກຮ້າງເປົ່າວ່າງໄປ”.
^໔ແລ້ວ ໂຢເຊບ ໄດ້ຊື້ທີ່ດິນທັງໝົດທີ່ວປະເທດ ເອຍິບ ໃຫ້ແກ່ກະສັດຟາໂຣ. ເຫດວ່າຊາວ ເອຍິບ ໄດ້ຂາຍດິນນາຂອງພວກເຂົາທຸກຄົນ ຍ້ອນຄວາມອິດຢາກໜັກແສນສາຫັດຕໍ່ພວກເຂົາຫຼາຍ ແລະທີ່ດິນໄດ້ກາຍເປັນຂອງກະສັດ ຟາໂຣ. ^໕ແລະປະຊາຊົນເຫຼົ່ານັ້ນ ໂຢເຊບ ໃຫ້ມາໂຮມກັນຢູ່ໃນທົ່ວເມືອງຕ່າງໆ ທົ່ວຕະຫຼອດເຂດແດນ ເອຍິບ ຕັ້ງແຕ່ທີ່ສຸດນີ້ຈົນເຖິງທີ່ສຸດນັ້ນ. “ແຕ່ວ່າ ໂຢເຊບ ບໍ່ໄດ້ຊື້ເອົາທີ່ດິນຂອງພວກປະໂລທິດ ເພາະກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ກຳນົດເອົາສ່ວນໜຶ່ງໄວ້ສຳຫຼັບພວກປະໂລທິດນັ້ນ ແລະເຂົາໄດ້ກິນສ່ວນທີ່ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ນັ້ນ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂາຍທີ່ດິນຂອງເຂົາ.
^໖ແລ້ວ ໂຢເຊບ ໄດ້ບອກປະຊາຊົນທັງປວງວ່າ “ເບິ່ງແມ ໃນວັນນີ້ເຮົາໄດ້ຊື້ຕົວພວກເຈົ້າກັບທີ່ດິນໄຮ່ນາຂອງພວກເຈົ້າສຳຫຼັບກະສັດຟາໂຣ ແລ້ວ ແລະເຮົາໄດ້ເອົາແນວເຂົ້າປູກໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງປູກເຂົ້າເຖິນ. “ແລະຢູ່ມາເມື່ອພວກເຈົ້າກ່ຽວເຂົ້າ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງແບ່ງເປັນຫ້າສ່ວນ, ສ່ວນໜຶ່ງໃນຫ້າສ່ວນຈຶ່ງໃຫ້ແກ່ກະສັດຟາໂຣ ແລະສີ່ສ່ວນຈະເປັນຂອງພວກເຈົ້າເອງ ສຳຫຼັບແນວເຂົ້າປູກ ແຕ່ສຳຫຼັບອາຫານຂອງພວກເຈົ້າກັບຄອບຄົວຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍ ແລະເປັນອາຫານລູກນ້ອຍຂອງພວກເຈົ້າ”. “ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ “ທ່ານໄດ້ຊ່ອຍຊີວິດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍໄວ້ ຂໍໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍເປັນທີ່ໂຜດກະລຸນາຄຸນຕໍ່ໜ້າເຈົ້ານາຍເຖິນ ແລະພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫຼາຍຈະເປັນທາດຮັບໃຊ້ຂອງ ຟາໂຣ”.
^{໑໑}ແລະ ໂຢເຊບ ໄດ້ຕັ້ງໃຫ້ເປັນກິດໝາຍແຫ່ງປະເທດ ເອຍິບ, ຕັ້ງແຕ່ວັນນັ້ນມາຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ ໃຫ້ສ່ວນໜຶ່ງໃນຫ້າສ່ວນ ເປັນຂອງກະສັດ ຟາໂຣ ຍົກເວັ້ນທີ່ດິນຂອງ

ຮ້າຍທາລຸນຂອງເຂົາ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈະໃຫ້ເຂົາຈົບທາຍເສຍພ້ອມກັນ ກັບແຜ່ນດິນໂລກນີ້. ^໑“ເຈົ້າຈົ່ງເອົາໄມ້ ໂຄເຟ ສ້າງເຮືອໃຫຍ່ລຳໜຶ່ງ ຈົ່ງສ້າງເປັນຫຼາຍຫ້ອງ ເອົາຢາງຂີ້ຊີທາທາງໃນແລະທາງນອກ.”^໒“ເຈົ້າ ຈົ່ງສ້າງເຮືອນັ້ນຕາມດັ່ງນີ້: ຄວາມຍາວຂອງເຮືອ 300 ສອກ, ກວ້າງ 50 ສອກ, ສູງ 30 ສອກ. ^໓ເຈົ້າຈົ່ງເຮັດປ່ອງຢ້ຽມອັນໜຶ່ງທາງເທິງເຮືອ ນັ້ນຂະໜາດສອກໜຶ່ງໃຫ້ແລ້ວ, ສ້າງປະຕູທີ່ຂ້າງເຮືອນັ້ນແລະສ້າງ ຖານຊັ້ນລຸ່ມ, ຊັ້ນສອງແລະຊັ້ນສາມ. ^໔ເບິ່ງແມ່, ຝ່າຍເຮົາ ເຮົາຈະ ເຮັດໃຫ້ນຳມາຖ້ວມແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອທຳລາຍເນື້ອໜັງທັງໝົດທີ່ມີ ລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດເສຍຈາກໃຕ້ພ້າແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ຈະຕາຍໄປ. ^໕ແຕ່ເຮົາຈະຕັ້ງຄຳສັນຍາຂອງເຮົາໄວ້ກັບເຈົ້າ ແລະເຈົ້າ ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນັ້ນ ທັງເຈົ້າກັບລູກຊາຍ, ເມຍແລະລູກໃພ້ທັງຫຼາຍ ຂອງເຈົ້າດ້ວຍ. ^໖ເຈົ້າຈົ່ງນຳເອົາສັດທີ່ມີຊີວິດທຸກຊະນິດທັງໂຕຜູ້ ແລະໂຕແມ່ຢ່າງລະຄູ່ເຂົ້າມາໄວ້ໃນເຮືອດ້ວຍ ເພື່ອຮັກສາຊີວິດພວກ ມັນໄວ້ກັບເຈົ້າ. ^໗ຈາກນີ້ກັບທັງຫຼາຍຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ຈາກສັດ ໃຊ້ງານຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ຈາກສັດເລືອຄານຕາມຊະນິດຂອງມັນ ທຸກຢ່າງ ຢ່າງລະຄູ່ຈົ່ງເອົາເຂົ້າມາຢູ່ນຳເຈົ້າ ເພື່ອຮັກສາພວກມັນໃຫ້ ມີຊີວິດ. ^໘ຝ່າຍເຈົ້າ ຈົ່ງເອົາອາຫານທຸກຢ່າງທີ່ກິນໄດ້ມາໂຮມໄວ້ ນຳເຈົ້າ ແລະມັນຈະເປັນອາຫານສຳຫຼັບເຈົ້າ ແລະສຳຫຼັບສັດທັງຫຼາຍ ນັ້ນດ້ວຍ. ^໙“ແລ້ວ ໂນອາ ໄດ້ກະທຳດັ່ງນັ້ນ ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ ແລ້ວນັ້ນທຸກປະການ.

6:3 “ຖຽງກັບມະນຸດ” ຫຼືວ່າ “ຕໍ່ສູ້ກັບມະນຸດ”
 6:4 “ມະນຸດຍັກ” ຫຼືວ່າ “ຄົນຕົວໃຫຍ່ສູງເຫຼືອເກີນ”
 6:4 “ມີແຮງຫຼາຍ” ຫຼື “ມີອຳນາດຫຼາຍ” ຫຼື “ເຂັ້ມແຂງຫຼາຍ” ຫຼື “ກ້າຫານຫຼາຍ”

ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ”. “ແລະເຂົາໄດ້ກາບທູນກະສັດ ຟາໂຣ ອີກວ່າ “ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ມາເພື່ອຈະໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນປະເທດ ນີ້, ເພາະວ່າບໍ່ມີທິງຫຍ້າຈະລ້ຽງສັດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ທ່ານ, ເຫດວ່າມີຄວາມອິດຢາກຢ່າງໜັກໃນແຜນດິນ ການອາໄສ. ເຫດສະນັ້ນຂໍກະສັດໂຜດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານອາໄສ ຢູ່ໃນແຜນດິນ ໂກເຊນ”. “ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ກ່າວແກ່ ໂຢເຊບ ວ່າ “ພໍ່ກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໄດ້ມາຫາທ່ານແລ້ວ. ^໑ແຜນດິນໃນປະເທດ ເອຍິບ ທັງໝົດຢູ່ໃນຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ຈົ່ງເລືອກເອົາດິນຕອນທີ່ດີທີ່ສຸດໃຫ້ ພໍ່ກັບອ້າຍນ້ອງຂອງທ່ານອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ໃຫ້ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ໃນ ແຜນດິນ ໂກເຊນ ເທິງ ແລະໃນພວກອ້າຍນ້ອງນັ້ນ ຖ້າທ່ານເຫັນຜູ້ ໜຶ່ງຜູ້ໃດໃນພວກເຂົາມີຄວາມສາມາດ ຈົ່ງແຕ່ງຕັ້ງເຂົາໄວ້ໃຫ້ເປັນ ຫົວໜ້າຜູ້ລ້ຽງສັດຂອງເຮົາ”.^໒ແລ້ວ ໂຢເຊບ ໄດ້ພາຢາໂຄບພໍ່ຂອງຕົນ, ເຂົ້າໄປເຝົ້າກະສັດຟາໂຣ ແລ້ວຢາໂຄບ ໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ກະສັດ ຟາໂຣ. ^໓ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ຖາມ ຢາໂຄບ ວ່າ “ທ່ານມີອາຍຸຈັກປີ ແລ້ວ?” ^໔ຢາໂຄບ ໄດ້ກາບທູນກະສັດ ຟາໂຣ ວ່າ “ຈະນັບວັນແລະ ປີທັງຫຼາຍທີ່ຂ້ານ້ອຍທ່ອງທ່ຽວໄປມາໄດ້ 130 ປີ ແລະວັນປີແຫ່ງຊີ ວິດຂອງຂ້ານ້ອຍນັ້ນສິ້ນ ແລະລຳບາກ, ບໍ່ເທົ່າອາຍຸຂອງບັນພະບຸລຸດ ຂອງຂ້ານ້ອຍທ່ອງທ່ຽວໄປແຕ່ກ່ອນນັ້ນ”. ^໕ແລ້ວ ຢາໂຄບ ໄດ້ອວຍ ພອນໃຫ້ແກ່ກະສັດ ຟາໂຣ ແລະໄດ້ທູນລາຈາກ ຟາໂຣ ໄປ.

^໑ໂຢເຊບ ໄດ້ໃຫ້ບ່ອນຢູ່ແກ່ພໍ່ ແລະອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນ, ໃຫ້ດິນຕອນ ໜຶ່ງເປັນກຳມະສິດຂອງພວກເຂົາໃນປະເທດ ເອຍິບ, ເປັນຕອນດິນ ທີ່ດີທີ່ສຸດໃນແຜນດິນ ລາເຊເຊັດ ຕາມກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ສັ່ງໄວ້.
^໒ໂຢເຊບ ໄດ້ລ້ຽງພໍ່ກັບອ້າຍນ້ອງ ແລະຄົວເຮືອນທັງໝົດຂອງທ່ານ ໃຫ້ພວກເຂົາມີອາຫານກິນຕາມຈຳນວນຄົນໃນຄອບຄົວ.

ແລ້ວ. ⁹⁰ແລະຢູ່ມາອີກເຈັດວັນ ນ້ຳຖ້ວມໃຫຍ່ກໍໄດ້ຕົກໃສ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

⁹¹ເມື່ອ ໂນອາ ມີອາຍຸ 600 ປີ ໃນເດືອນທີ 2 ວັນທີ 17 ຂອງເດືອນນັ້ນ ໃນວັນນັ້ນນ້ຳບາດານທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ເລິກໃຕ້ພື້ນດິນກໍພຸ່ງຂຶ້ນມາແລະປ່ອງເທິງທ້ອງຟ້າໄດ້ເປີດອອກ. ⁹²ແລະຝົນໄດ້ຕົກເທິງແຜ່ນດິນໂລກ 40 ວັນ 40 ຄົນ. ⁹³ໃນວັນນັ້ນເອງ ໂນອາ ກັບລູກຊາຍຂອງທ່ານຄື ເຊມ, ຮາມ, ຢາເຟດ, ເມຍຂອງໂນອາ ແລະເມຍຂອງລູກຊາຍສາມຄົນໄດ້ພາກັນເຂົ້າໄປໃນເຮືອ. ⁹⁴ທັງເຂົາແລະສັດປ່າທັງປວງຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ສັດໃຊ້ງານທັງຫຼາຍຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ສັດທັງປວງທີ່ເລືອຄານເທິງດິນຕາມຊະນິດຂອງມັນ ແລະນົກທັງປວງຕາມຊະນິດຂອງມັນ ຄືບັນດານົກທີ່ມີລັກສະນະແຕກຕ່າງກັນ. ⁹⁵ສັດທັງປວງທີ່ມີລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດກໍໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຳ ໂນອາ ເປັນຄູ່ໆ. ⁹⁶ສັດທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ເຂົ້າໄປມີທັງໂຕຜູ້ແລະໂຕແມ່ ມີທຸກຊະນິດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ທ່ານແລ້ວນັ້ນ ແລ້ວພຣະເຢໂຮວາໄດ້ປິດປະຕູເຮືອໃຫ້ທ່ານ. ⁹⁷ນ້ຳໄດ້ຖ້ວມເທິງແຜ່ນດິນໂລກ 40 ວັນ ແລະນ້ຳທັງຫຼາຍໄດ້ເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນແລະໄດ້ຍົກເອົາເຮືອລອຍຂຶ້ນຈາກດິນ. ⁹⁸ນ້ຳທັງຫຼາຍໄຫຼແຮງຂຶ້ນ ແລະເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເທິງແຜນດິນ ແລະເຮືອໄດ້ລອຍຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ. ⁹⁹ນ້ຳທັງຫຼາຍກໍໄຫຼແຮງທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼວງເທິງແຜ່ນດິນ ແລະພູເຂົາທັງປວງທີ່ສູງຢູ່ທົ່ວໃຕ້ຟ້າກໍຖືກນ້ຳຖ້ວມເສຍໝົດສິ້ນ. ¹⁰⁰ນ້ຳໄດ້ຖ້ວມພູເຂົາທັງຫຼາຍນັ້ນ ສູງຂຶ້ນໄປອີກ 15 ສອກ. ¹⁰¹ບັນດາເນື້ອໜັງທັງໝົດທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງແຜນດິນໂລກໄດ້ຕາຍໄປທັງນົກ, ສັດໃຊ້ງານ, ສັດປ່າ, ສັດທັງຫຼາຍທີ່ເລືອຄານເທິງດິນ ແລະມະນຸດທຸກຄົນ. ¹⁰²ສິ່ງທັງປວງທີ່ມີລົມຫາຍໃຈແຫ່ງ

⁹⁰ພວກລູກຊາຍຂອງ ເບນຢາມິນ ຊື່: ເບລາ, ເບເກ, ອັດຊະເບນ, ເກຣາ, ນາອາມານ, ເອຮີ, ໂຣເຊ, ມຸບບິມ, ຮຸບບິມ ແລະ ອາກເດ. ⁹¹ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງນາງ ຣາເຊນ ທີ່ໄດ້ເກີດໃຫ້ແກ່ ຢາໂຄບ ລວມທັງໝົດມີ 14 ຄົນ.

⁹²ລູກຊາຍຂອງ ດານ ຊື່: ຮູຊິມ.

⁹³ພວກລູກຊາຍຂອງ ເນບທາລີ ຊື່: ຢາເຊເອນ, ກູນີ, ເຢເຊ ແລະ ຊິນເລັມ. ⁹⁴ຄົນທັງຫຼາຍນີ້ແມ່ນລູກຂອງນາງ ບິນຮາ, ທີ່ ລາບານ ໄດ້ໃຫ້ແກ່ນາງ ຣາເຊນ ລູກສາວຂອງຕົນ, ລູກ 7 ຄົນນັ້ນາງໄດ້ເກີດໃຫ້ຢາໂຄບ. ⁹⁵ຄົນທັງປວງທີ່ໄດ້ລົງໄປໃນປະເທດ ເອຍິບ ກັບ ຢາໂຄບ ທີ່ເກີດຈາກແອວຂອງເພິ່ນ ບໍ່ນັບເມຍຂອງພວກລູກຊາຍທ່ານ ມີທັງໝົດ 66 ຄົນ. ⁹⁶ພວກລູກຊາຍຂອງ ໂຢເຊບ ທີ່ໄດ້ເກີດໃນປະເທດ ເອຍິບ ມີສອງຄົນ, ນັບຄົນທັງປວງໃນຄອບຄົວຂອງ ຢາໂຄບ ທີ່ໄດ້ມາຢູ່ໃນປະເທດ ເອຍິບ ແລ້ວມີ 70 ຄົນ.

⁹⁷ແລ້ວ ຢາໂຄບ ໄດ້ໃຊ້ ຢູດາ ໄປກ່ອນໜ້າໄປຫາ ໂຢເຊບ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳໜ້າໄປທີ່ ໂກເຊນ ແລະພວກເຂົາໄດ້ມາເຖິງແຜນດິນ ໂກເຊນ. ⁹⁸ໂຢເຊບ ໄດ້ຕຽມລົດມ້າຂອງຕົນໄປຕ້ອນຮັບ ອິດສະຣາເອນ ພໍຂອງຕົນເຖິງທີ່ ໂກເຊນ ພໍໄດ້ເຫັນພໍ່ ກໍໄດ້ແລ່ນໄປກອດຄໍພໍ່ແລະໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ເປັນເວລາດົນນານ. ⁹⁹ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ກ່າວແກ່ ໂຢເຊບ ວ່າ “ດຽວນີ້ພໍ່ຈະຕາຍກໍຕາມເຖິດ ເພາະພໍ່ໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງລູກແລ້ວ ແລະຮູ້ວ່າລູກຍັງມີຊີວິດຢູ່”.

⁹⁰ທ່ານໄດ້ຄອຍຖ້າອີກ 7 ວັນ ຈຶ່ງປ່ອຍນົກກາງແກອອກໄປຈາກເຮືອອີກຄັ້ງໜຶ່ງ. ⁹¹ແລະເວລາຄ່ຳ ນົກກາງແກໄດ້ກັບມາຫາທ່ານ ແລະເບິ່ງແມ່ ນົກນັ້ນໄດ້ຄາບເອົາໃບໄມ້ຂຽວສິດປິດອອກຈາກຕົ້ນໝາກກອກມາ ດັ່ງນັ້ນ ໂນອາ ຈຶ່ງໄດ້ຮູ້ຈັກວ່ານ້ຳໄດ້ບົກລົງແລ້ວເທິງດິນ. ⁹²ແລະທ່ານໄດ້ຄອຍຖ້າອີກ 7 ວັນ ຈຶ່ງປ່ອຍນົກກາງແກອອກໄປ ແລະນົກນັ້ນບໍ່ໄດ້ກັບມາຫາທ່ານອີກເລີຍ.

⁹³ແລະຢູ່ມາໃນປີທີ 601 ໃນວັນທີ 1 ຂອງເດືອນທີ 1 ນ້ຳທັງຫຼາຍກໍແຫ້ງໝົດໄປຈາກແຜ່ນດິນແລ້ວ. ໂນອາໄດ້ມ້າງຫຼັງຄາເຮືອອອກເສຍ ແລະໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງ ແລະເບິ່ງແມ່ ພື້ນດິນກໍໄດ້ແຫ້ງແລ້ວ. ⁹⁴ແລະໃນເດືອນທີ 2 ວັນທີ 27ຂອງເດືອນນັ້ນ ແຜ່ນດິນໂລກກໍແຫ້ງດີແລ້ວ.

⁹⁵ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ ໂນອາ ວ່າ, ⁹⁶“ຈຶ່ງອອກໄປຈາກເຮືອເຖິດ ທັງເຈົ້າກັບເມຍຂອງເຈົ້າ, ລູກຊາຍແລະລູກໃໝ່ທັງຫຼາຍຂອງເຈົ້າ.”⁹⁷ແລະສັດທັງປວງທີ່ມີຊີວິດທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ນຳເຈົ້າ ທັງນົກ, ສັດໃຊ້ງານ ແລະສັດທຸກຕົວທີ່ເລືອຄານເທິງດິນ ເຈົ້າຈຶ່ງປ່ອຍອອກມາ ແລະໃຫ້ມັນພາກັນອອກແມ່ແຜ່ລູກຢ່າງບໍລິບູນໃນແຜ່ນດິນໂລກ ແລະໃຫ້ມັນມີລູກມາກຫຼາຍແລະພົ້ມທະວີຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ”.⁹⁸ແລ້ວ ໂນອາ ໄດ້ອອກມາພ້ອມກັບລູກຊາຍ, ເມຍ ແລະລູກໃໝ່ທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ກັບທ່ານ. ⁹⁹ສັດທຸກໂຕ, ສັດທີ່ເລືອຄານທຸກໂຕ, ນົກທຸກໂຕ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຄື່ອນໄຫວໄປມາເທິງແຜ່ນດິນຕາມຊະນິດຂອງມັນ ກໍໄດ້ອອກມາຈາກເຮືອ. ¹⁰⁰ໂນອາ ໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາແດ່ພຣະເຢໂຮວາ ແລະໄດ້ເອົາສັດທີ່ສະອາດທຸກຢ່າງ ແລະນົກທີ່ສະອາດທຸກຢ່າງ ຖວາຍເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາເທິງແທ່ນນັ້ນ. ¹⁰¹ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ດຶມກິ່ນຫອມຫວານແລ້ວ

ກັບເຈົ້າໃນປະເທດ ເອຢິບ ແລະ ເຮົາຈະພາເຈົ້າກັບຂຶ້ນມາອີກຢ່າງແນ່ນອນດ້ວຍ ແລະ ໂຍເຊບ ຈະເອົາມືວາງລົງທີ່ຕາຂອງເຈົ້າ”. “ແລ້ວຢາໂຄບ ໄດ້ເດີນທາງຂຶ້ນໄປຈາກ ເບເອນເຊບາ ແລະພວກລູກຂອງອິດສະຣາເອນ ໄດ້ໃຫ້ ຢາໂຄບ ພໍ່ຂອງພວກເຂົາ ກັບລູກນ້ອຍແລະເມຍທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາ ຂໍລົດທັງຫຼາຍທີ່ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ສົ່ງມາເພື່ອຮັບເອົາທ່ານໄປນັ້ນ. ¹⁰²ເຂົາໄດ້ເອົາຜູງສັດ ແລະເຂົ້າຂອງທີ່ເຂົາໄດ້ມີໃນແຜນດິນ ການາອານ ເດີນທາງມາໃນປະເທດ ເອຢິບ ທັງຢາໂຄບ ກັບເຊື້ອສາຍທັງໝົດຂອງຕົນ. ¹⁰³ບັນດາລູກຊາຍກັບຫຼານຊາຍຂອງຕົນ, ບັນດາລູກສາວກັບຫຼານສາວທັງປວງ ແລະຄອບຄົວທັງໝົດຂອງ ຢາໂຄບ ໄດ້ເອົາລົງໄປໃນປະເທດ ເອຢິບ ກັບເພິ່ນ.

¹⁰⁴ແລະຕໍ່ໄປນີ້ຄືບັນດາຊື່ຂອງພວກລູກ ອິດສະຣາເອນ ທີ່ໄດ້ລົງໄປຢູ່ໃນປະເທດ ເອຢິບ ທັງ ຢາໂຄບ ກັບລູກທັງຫຼາຍຂອງຕົນມີດັ່ງນີ້: ຣູເບນ ລູກຊາຍກົກຂອງ ຢາໂຄບ. ¹⁰⁵ພວກລູກຊາຍຂອງ ຣູເບນ ມີ: ຮາໂນກ, ປານລູ, ເຮສະໂຣນ ແລະຄາມີ.

¹⁰⁶ພວກລູກຊາຍຂອງ ຊິເມໂອນ ມີ: ເຢມູເອນ, ຢາມິນ, ໂອຮາດ, ຢາກິນ, ໂສຮາ, ແລະ ຊາອູນ ຜູ້ທີ່ເກີດຈາກຍິງຊາວ ການາອານ.

¹⁰⁷ພວກລູກຊາຍຂອງ ເລວີ ມີ: ເກໂຊນ, ໂກຮາດ ແລະ ເມຣາຣີ. ¹⁰⁸ພວກລູກຊາຍຂອງ ຢູດາ ມີ: ເອຣະ, ໂອນານ, ເຊລາ, ເປເຣດ ແລະ ເຊຣາ. ແຕ່ ເອຣະ ກັບ ໂອນານ ໄດ້ຕາຍໄປໃນແຜນດິນ ການາອານ, ສ່ວນ ເປເຣດ ມີລູກຊາຍຊື່: ເຮສະໂຣນ ແລະ ຮາມູນ.

ຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ. ⁹ແລະຝ່າຍທ່ານທັງຫຼາຍ ຈົ່ງພາກັນ
ເກີດລູກຫຼາຍແລະມາກທະວີຂຶ້ນ ຈົ່ງແຈກຢາຍໄປໃຫ້ບໍລິບູນທົ່ວ
ແຜ່ນດິນ ແລະເພີ່ມທະວີຫຼາຍຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກເຖິດ.

¹⁰ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ ໂນອາ ແລະແກ່ລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງຕົນວ່າ,
“ບັດນີ້, ເຮົາຕັ້ງຄຳສັນຍາຂອງເຮົາໄວ້ກັບພວກທ່ານ ແລະກັບເຊື້ອ
ສາຍຂອງພວກທ່ານທີ່ຈະມາພາຍຫຼັງ, ¹¹ແລະກັບສັດທັງປວງທີ່ມີຊີ
ວິດຢູ່ກັບພວກທ່ານ ນົກທັງຫຼາຍກັບສັດໃຊ້ງານ ແລະສັດທຸກໂຕທີ່ຢູ່
ແຜ່ນດິນກັບພວກທ່ານ, ສັບພະທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ອອກມາຈາກເຮືອ ແລະ
ສັດທັງປວງທີ່ແຜ່ນດິນໂລກ. ¹²ເຮົາຈະຕັ້ງຄຳສັນຍາຂອງເຮົາໄວ້ກັບ
ພວກທ່ານ ເນື້ອໜັງທຸກຢ່າງຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍດ້ວຍນ້ຳຖ້ວມອີກຕໍ່ໄປ
ແລະຈະບໍ່ມີນ້ຳຖ້ວມໃຫຍ່ທຳລາຍແຜ່ນດິນໂລກອີກຕໍ່ໄປ”. ¹³ພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ “ອັນນີ້ແມ່ນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງຄຳສັນຍາທີ່ເຮົາໄດ້ຕັ້ງ
ໄວ້ລະຫວ່າງເຮົາກັບພວກທ່ານແລະທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທີ່ຢູ່ກັບພວກ
ທ່ານໃນທຸກຊົ່ວຄາວທັງຫຼາຍສືບໄປເປັນນິດ. ¹⁴ເຮົາຈະຕັ້ງຮຸ່ງກິນ
ນ້ຳຂອງເຮົາໄວ້ທີ່ເມກ ແລະຮຸ່ງນັ້ນຈະເປັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງຄຳສັນ
ຍາລະຫວ່າງເຮົາກັບແຜ່ນດິນໂລກ. ¹⁵ແລະຕໍ່ມາເມື່ອເຮົາຈະໃຫ້ບັງ
ເກີດເມກເທິງແຜ່ນດິນ ເມື່ອນັ້ນຮຸ່ງຈະປະກົດໃຫ້ເຫັນໃນເມກນັ້ນ
¹⁶ແລະເຮົາຈະລະນຶກເຖິງຄຳສັນຍາຂອງເຮົາລະຫວ່າງເຮົາກັບພວກ
ທ່ານ ແລະສັດທັງປວງທີ່ມີຊີວິດຈາກເນື້ອໜັງທຸກຢ່າງ ແລະນ້ຳທັງ
ຫຼາຍຈະບໍ່ຖ້ວມທຳລາຍເນື້ອໜັງອີກຕໍ່ໄປ”. ¹⁷ຮຸ່ງນັ້ນຈະຢູ່ທີ່ເມກ
ແລະເຮົາຈະເບິ່ງຮຸ່ງນັ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ລະນຶກເຖິງຄຳສັນຍາອັນຕະ
ຫຼອດໄປເປັນນິດລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບສິ່ງສາລະພັດທີ່ມີຊີວິດແຫ່ງ
ເນື້ອໜັງທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ”. ¹⁸ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ ໂນ

ເບນຢາມິນ ກອດຄໍໂຢເຊບຮ້ອງໄທ້. ¹⁹ແລະຍິ່ງກວ່ານັ້ນ ໂຢເຊບ
ກໍໄດ້ກອດຈູບອ້າຍທຸກຄົນ ແລະຮ້ອງໄທ້ກັບພວກເຂົາ ແລະພາຍຫຼັງ
ນັ້ນພວກອ້າຍກໍໄດ້ເວົ້າກັນກັບ ໂຢເຊບ.

²⁰ຂ່າວເລື່ອງນັ້ນໄດ້ມາເຖິງ ລາຊະວັງຂອງກະສັດ ຟາໂຣ ວ່າ “ອ້າຍ
ນ້ອງຂອງ ໂຢເຊບໄດ້ມາຫາເພິ່ນ” ກະສັດພ້ອມດ້ວຍຂ້າລາຊະການ
ຂອງເພິ່ນກໍພາກັນຍົນດີ. ²¹ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ກ່າວແກ່ ໂຢເຊບ ວ່າ
“ຈົ່ງບອກພວກອ້າຍນ້ອງຂອງທ່ານວ່າ ‘ຈົ່ງກະທຳດັ່ງນີ້ ຈົ່ງເອົາຂອງ
ວາງໄວ້ເທິງຫຼັງສັດ ແລະກັບໄປໃນແຜ່ນດິນ ການາອານ. ²²ພາພໍ
ແລະຄອບຄົວຂອງທ່ານທັງຫຼາຍມາຫາເຮົາ ແລະເຮົາຈະເອົາຂອງ
ດີທີ່ສຸດໃນປະເທດ ເອຍິບ ໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ແລະທ່ານທັງຫຼາຍ
ຈະກິນຜົນອັນອຸດົມສົມບູນແຫ່ງປະເທດ ເອຍິບ. ²³ຝ່າຍທ່ານ ເຮົາມີ
ຄຳສັ່ງໃຫ້ບອກເຂົາວ່າ ຈົ່ງກະທຳດັ່ງນີ້ ຈົ່ງເອົາກວຽນທັງຫຼາຍຈາກ
ປະເທດ ເອຍິບ ໄປຮັບເອົາລູກເມຍທັງຫຼາຍ ແລະເອົາພໍ່ຂອງພວກ
ເຈົ້າມາທີ່ນີ້. ²⁴ຢ່າໃຫ້ພວກທ່ານເສຍດາຍຊັບສິ່ງຂອງເລີຍ ເພາະວ່າ
ຊັບສິ່ງຂອງອັນດີທີ່ສຸດຂອງປະເທດ ເອຍິບ ທັງໝົດເປັນຂອງທ່ານ
ທັງຫຼາຍ’ ”.

²⁵ແລ້ວພວກລູກຂອງ ອິດສະຣາເອນ ກໍໄດ້ກະທຳດັ່ງນັ້ນ ແລ້ວ ໂຢ
ເຊບໄດ້ຈັດແຈງລົດຫຼາຍຄັນໃຫ້ພວກເຂົາ ຕາມຄຳສັ່ງຂອງກະສັດ
ຟາໂຣ ແລະເອົາອາຫານໃຫ້ຖີ່ໄປກິນຕາມທາງນຳ. “ທ່ານໄດ້ເອົາ
ເສື້ອຜ້າປຽນໃຫ້ຄົນລະຊຸດ ແຕ່ ເບນຢາມິນ ເພິ່ນໄດ້ເອົາເງິນ 300
ຫຼຽນກັບເສື້ອຜ້າປຽນຫ້າຊຸດໃຫ້ ເບນຢາມິນ. ²⁶ທ່ານໄດ້ຝາກຂອງໄປ
ໃຫ້ພໍ່ຂອງທ່ານດັ່ງນີ້: ລາ 10 ໂຕ ຕ່າງຂອງອັນດີທີ່ສຸດທີ່ໃນປະເທດ
ເອຍິບ, ລາໂຕແມ່ 10 ໂຕ ຕ່າງເຂົ້າ, ເຂົ້າຈີ່ ແລະອາຫານ ເພື່ອໃຫ້

ບົດທີ 10

ຳເຊື້ອສາຍທັງຫຼາຍຂອງລູກໂນອາຄີ: ເຊມ, ຮາມ ແລະ ຢາເຟດ ແລະ ພາຍຫຼັງນັ້ນຖ້ວມໃຫຍ່ພວກເຂົາໄດ້ມີລູກຊາຍຫຼາຍຄົນ. “ລູກຊາຍຂອງຢາເຟດ ຊື່: ໂກເມ, ມາກິກ, ມາດາຍ, ຢາວານ, ຕູບານ, ເມເຊັກ ແລະ ຕິລາດ. ລູກຊາຍຂອງ ໂກເມ ຊື່: ອັດເກນາດ, ລິຟາດ ແລະ ໂຕກາມາ. ລູກຊາຍຂອງ ຢາວານ ຊື່: ເອລິຊາ, ທາລະຊິດ, ກິດຕິມ ແລະ ໂດດາມິມ. “ຈາກຄົນເຫຼົ່ານີ້ເຂດແດນຂອງຊົນຊາດຕ່າງໆໄດ້ແຍກອອກໄປຢູ່ໃນເກາະທັງຫຼາຍ ຕາມພາສາຂອງເຂົາທຸກຄົນ, ຕາມຄອບຄົວຂອງເຂົາ ແລະ ໃນປະເທດທັງຫຼາຍຂອງເຂົາ.

ລູກຊາຍຂອງ ຮາມ ຊື່: ກູເຊ, ມິດຊະລາອິມ, ພູດ ແລະ ການາອານ. ລູກຊາຍຂອງ ກູເຊ ຊື່: ເຊບາ, ຮາວິລາ, ຊັບຕາ, ຮາອາມາ ແລະ ຊັບເຕກາ ແລະ ລູກຊາຍຂອງ ຮາອາມາ ຊື່: ເຊບາ ແລະ ເດດານ. ກູເຊ ມີລູກຊາຍຊື່: ນິມໂຣດ, ລາວໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເປັນຄົນມີອຳນາດຫຼາຍເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. “ທ່ານເປັນນາຍພານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ໜ້າພຣະເຢໂຮວາ ເພາະເຫດນີ້ ຈິ່ງມີຄຳເລົ່າລືວ່າ “ເໝືອນດັ່ງ ນິມໂຣດ ນາຍພານຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ໜ້າພຣະເຢໂຮວາ”. ການເລີ່ມຕົ້ນອານາຈັກຂອງທ່ານແມ່ນເມືອງບາເບັນ, ເມືອງເອເຣກ, ເມືອງອັກກາດ ແລະ ເມືອງກາລາເນ ໃນດິນແດນຂອງຊີນານ. ຈາກດິນແດນນັ້ນທ່ານໄດ້ຍົກຍ້າຍອອກໄປຢູ່ອັດຊີເລຍ ແລະ ໄດ້ກໍ່ສ້າງເມືອງນິນາເວ, ເມືອງເຣໂຮໂບດ, ເມືອງກາລາ, “ແລະ ເມືອງເຣເຊັນ ຢູ່ລະຫວ່າງກາງເມືອງນິນາເວກັບເມືອງກາລາ ເມືອງນີ້ແມ່ນເມືອງໃຫຍ່. ແລະ ມິດຊະລາອິມ ໄດ້ເກີດ ພວກລູດິມ, ພວກອານາມິມ, ພວກເລຣາບິມ, ພວກນັບ

ພວກຂ້າມ້ອຍ; ເພາະເຫັນວ່າຊີວິດຂອງພໍ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຊີວິດຂອງເດັກນ້ອຍນີ້, ທີ່ມາເມື່ອພໍ່ເຫັນວ່າເດັກໜຸ່ມນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາດ້ວຍ ພໍ່ກໍຈະສິ້ນໃຈຕາຍ ແລະ ພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຈະກະທຳໃຫ້ຜົມອັນຫງອກຂອງພໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ລົງໄປໃນໝູ່ຝັງສົບດ້ວຍຄວາມທຸກໂສກ. “ເຫດວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ໄດ້ຮັບປະກັນເດັກໜຸ່ມນັ້ນໄວ້ກັບພໍ່ວ່າ, ຖ້າລູກຫາກບໍ່ໄດ້ພານ້ອງກັບມາ ລູກຈະຮັບຄວາມຜິດຕໍ່ພໍ່ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ. ທີ່ເຫດສະນັ້ນ ຂໍໂຜດໃຫ້ຂ້າມ້ອຍຜູ້ເປັນທາດຂອງທ່ານຢູ່ນີ້ເປັນທາດຂອງທ່ານ ແທນເດັກໜຸ່ມນັ້ນ ແລະ ຂໍທ່ານໂຜດໃຫ້ເດັກໜຸ່ມນັ້ນກັບຂຶ້ນໄປກັບພວກອ້າຍຂອງລາວເຫັນ. “ດ້ວຍວ່າ ຂ້າມ້ອຍຈະກັບໄປຫາພໍ່ຂອງຂ້າມ້ອຍໄດ້ຢ່າງໃດ ຖ້າເດັກໜຸ່ມນັ້ນຫາກບໍ່ໄດ້ກັບໄປນຳຂ້າມ້ອຍ ຍ້ານວ່າຂ້າມ້ອຍຈະເຫັນເຫດຮ້າຍເກີດແກ່ພໍ່ຂອງຂ້າມ້ອຍ”.

ບົດທີ 45

ໂຢເຊບ ບໍ່ສາມາດອິດກັນຕົນເອງຕໍ່ໜ້າຄົນທັງປວງທີ່ເຝົ້າຢູ່ນຳທ່ານໄດ້ ແລ້ວຈິ່ງໄດ້ຮ້ອງສັ່ງວ່າ “ໃຫ້ທຸກຄົນອອກໄປຈາກເຮົາເຖິນ”. ແລ້ວບໍ່ມີຜູ້ໃດຢູ່ກັບ ໂຢເຊບ ເມື່ອທ່ານໄດ້ເປີດເຜີຍຕົນເອງໃຫ້ພວກອ້າຍນ້ອງຮູ້ຈັກ. “ທ່ານໄດ້ຮ້ອງໃຫ້ດ້ວຍສຽງອັນດັງ ຈົນພວກຊາວ ເອຍິບ ແລະ ຄົນໃນ ລາຊະວັງກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ຍິນ. ໂຢເຊບ ໄດ້ກ່າວແກ່ພວກອ້າຍນ້ອງວ່າ “ເຮົາແມ່ນ ໂຢເຊບ, ພໍ່ເຮົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ຫຼື?” ພວກອ້າຍນ້ອງຕອບ ໂຢເຊບ ບໍ່ໄດ້, ເພາະເຂົາໄດ້ຕົກໃຈຢ້ານຫຼາຍຕໍ່ໜ້າຂອງ ໂຢເຊບ. “ໂຢເຊບ ໄດ້ບອກພວກອ້າຍນ້ອງວ່າ “ເຊີນພວກເຈົ້າຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ເຮົາເຫັນ” ພວກເຂົາໄດ້ຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ ແລະ

ທິດຕາເວັນອອກ. ¹⁹ພວກນີ້ແມ່ນລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງ ເຊມ ຕາມ
ຄອບຄົວ, ຕາມພາສາຂອງເຂົາ, ຕາມດິນແດນ ແລະຕາມປະເທດ
ຂອງເຂົາ.

²⁰ຄົນທັງຫຼາຍນີ້ແມ່ນ ຄອບຄົວຂອງລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງ ໂນອາ
ຕາມເຊື້ອສາຍໃນປະເທດຂອງເຂົາ: ພວກຊົນຊາດທັງປວງທີ່ໄດ້ແຜ່
ຂະຫຍາຍໄປຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ພາຍຫຼັງນັ້ນຈຶ່ງຖ້ວມໃຫຍ່ແລ້ວ ກໍໄດ້
ອອກມາຈາກຄົນທັງຫຼາຍນີ້.

ບົດທີ 11

¹ຄົນທັງປວງທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກປາກເວົ້າພາສາອັນດຽວກັນແລະມີຄຳ
ເວົ້າຢ່າງດຽວກັນ, “ແລະຕໍ່ມາພວກເຂົາໄດ້ຍົກຍ້າຍໄປທາງທິດຕາ
ເວັນອອກ ພວກເຂົາໄດ້ພົບທີ່ຮາບພຽງທົ່ງໜຶ່ງໃນແຜ່ນດິນ ຊືນານ
ພວກເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ²ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າຕໍ່ກັນແລະກັນວ່າ
“ມາເຖິດ ພວກເຮົາຈົ່ງພາກັນໄປເຮັດດິນຈີ່ ແລະເຜົາໃນໄຟ” ແລ້ວ
ພວກເຂົາໄດ້ເອົາດິນຈີ່ໃຊ້ຕາງຫິນ ແລະເອົານໍ້າມັນດິນໃຊ້ຕາງປູນ
ປົນຊາຍ. “ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັນວ່າ “ມາເຖິດພວກເຮົາຈົ່ງພາກັນກໍ່
ສ້າງເມືອງແລະທໍ່ສູງໃຫ້ມີຍອດຮອດພໍ່າສະຫວັນສຳລັບພວກເຮົາ,
ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງຊື່ສຽງຂອງພວກເຮົາໄວ້ ເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່
ຕ້ອງພັດພາກຈາກກັນໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ”. “ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ສະ
ເດັດລົງມາເບິ່ງເມືອງ ແລະທໍ່ທີ່ພວກມະນຸດໄດ້ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນ. ³ພຣະເຢ
ໂຮວາໄດ້ກ່າວວ່າ “ເບິ່ງແມ່ ຄົນທັງປວງນີ້ເປັນພວກດຽວ ພວກເຂົາ
ມີພາສາອັນດຽວ ພວກເຂົາເລີ່ມຕົ້ນກະທຳສິ່ງນີ້ ແລະບັດນີ້ຈະບໍ່ມີສິ່ງ

ຖ້າເຮົາພົບຈອກນັ້ນນຳຜູ້ໃດ ເຮົາຈະເອົາຜູ້ນັ້ນມາເປັນທາດຂອງເຮົາ
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດ”. ⁴ແລ້ວພວກເຂົາກໍໄດ້ຮັບປົດ
ຖົງລົງມາເທິງດິນ ແລະແກ້ຖົງອອກທຸກຄົນ. ⁵“ຄົນຕົ້ນເຮືອນໄດ້ຈົກ
ເບິ່ງຕັ້ງແຕ່ອ້າຍກົກຈົນເຖິງນ້ອງຫຼ້າ ແລະໄດ້ພົບຈອກໃນຖົງຂອງ
ເບນຢາມິນ. ⁶ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຈົກເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົາເສຍ
ແລະເອົາຂອງຂຶ້ນເທິງຫຼັງລາແລະກັບຄືນໄປໃນເມືອງອີກ.

⁷“ຢູດາ ແລະອ້າຍນ້ອງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງ ໂຢເຊບ, ເພາະ
ທ່ານຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ກົມລົງທີ່ພື້ນດິນຕໍ່ໜ້າທ່ານ. ⁸“ໂຢ
ເຊບ ໄດ້ຖາມພວກເຂົາວ່າ “ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງລົງໄປ? ພວກເຈົ້າ
ບໍ່ຮູ້ຫຼືວ່າຄົນຢ່າງເຮົາສາມາດທຳນວາຍໄດ້?” ⁹ຢູດາໄດ້ທູນຕອບວ່າ
“ພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫຼາຍຈະກາບທູນສິ່ງໃດແກ່ເຈົ້ານາຍໄດ້? ພວກຂ້າ
ນ້ອຍທັງຫຼາຍຈະເວົ້າຢ່າງໃດ? ແກ້ຕົວຢ່າງໃດ? ພຣະເຈົ້າໄດ້ພົບ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກຂ້ານ້ອຍຜູ້ເປັນຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານແລ້ວ,
ບັດນີ້ພວກຂ້ານ້ອຍເປັນທາດຂອງທ່ານ, ທັງຂ້ານ້ອຍທັງຫຼາຍກັບຄືນ
ທີ່ພົບຈອກນັ້ນດ້ວຍ”. ¹⁰“ໂຢເຊບ ໄດ້ຕອບວ່າ “ພຣະເຈົ້າຊົງທຳມທີ່ເຮົາ
ຈະກະທຳຢ່າງນັ້ນ, ຄົນທີ່ພົບຈອກຢູ່ໃນມືນັ້ນຈະເປັນທາດຂອງເຮົາ
ສ່ວນຝ່າຍພວກເຈົ້າກໍຈົ່ງໄປຫາພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຢ່າງເປັນສຸກເຖິດ”.

¹¹ຢູດາ ໄດ້ຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ ໂຢເຊບ ແລະກາບທູນວ່າ “ໂອ ເຈົ້ານາຍ
ຂອງຂ້ານ້ອຍເອີຍ, ຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ໄດ້ກາບທູນຈັກ
ຄຳໜຶ່ງໃນຫູຂອງທ່ານ, ຂໍທ່ານຢ່າພ້າວຮ້າຍຂ້ານ້ອຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ທ່ານເລີຍ ເພາະວ່າທ່ານກໍເປັນເໝືອນກັບກະສັດ ຟາໂຣ. ¹²ນາຍ
ເຈົ້າຂ້າ, ທ່ານໄດ້ຖາມທາດທັງຫຼາຍຂອງທ່ານວ່າ ‘ພວກເຈົ້າຍັງມີພໍ່

⁹⁹ເປເລກ ອາຍຸໄດ້ 30 ປີ ແລ້ວທ່ານ ມີລູກຊາຍຊື່ ເຣອູ. ¹⁰⁰ແລະ ຕັ້ງແຕ່ ເຣອູ ໄດ້ກຳເນີດ ເປເລກ ກໍມີຊີວິດຍືນຍາວຕໍ່ໄປອີກ 209 ປີ ແລະມີລູກຊາຍຍິງຫຼາຍຄົນ .

¹⁰¹ເຣອູ ອາຍຸໄດ້ 32 ປີ ແລ້ວທ່ານມີລູກຊາຍຊື່ ເຊຣຸກ. ¹⁰²ແລະຕັ້ງແຕ່ ເຊຣຸກ ໄດ້ກຳເນີດ, ເຣອູ ກໍມີຊີວິດຍືນຍາວຕໍ່ໄປອີກ 207 ປີ ແລະມີ ລູກຊາຍຍິງຫຼາຍຄົນ.

¹⁰³ເຊຣຸກ ອາຍຸໄດ້ 30 ປີ ແລ້ວທ່ານມີລູກຊາຍຊື່ ນາໂຮ. ¹⁰⁴ແລະ ຕັ້ງແຕ່ ນາໂຮ ໄດ້ກຳເນີດ ເຊຣຸກ ກໍມີຊີວິດຍືນຍາວຕໍ່ໄປອີກ 200 ປີ ແລະມີລູກຊາຍຍິງຫຼາຍຄົນ.

¹⁰⁵ນາໂຮ ອາຍຸໄດ້ 29 ປີ ແລ້ວທ່ານມີລູກຊາຍຊື່ ເຕຣາ. ¹⁰⁶ແລະ ຕັ້ງແຕ່ ເຕຣາ ໄດ້ກຳເນີດ ນາໂຮ ກໍມີຊີວິດຍືນຍາວຕໍ່ໄປອີກ 119 ປີ ແລະມີລູກຊາຍຍິງຫຼາຍຄົນ.

¹⁰⁷ເຕຣາ ອາຍຸໄດ້ 70 ປີ ແລ້ວທ່ານມີລູກຊາຍຊື່: ອັບຣາມ, ນາໂຮ ແລະ ຮາຣານ. ¹⁰⁸ເຊື້ອສາຍຂອງ ເຕຣາ ເປັນດັ່ງນີ້: ເຕຣາ ມີລູກຊາຍຊື່: ອັບຣາມ, ນາໂຮ ແລະ ຮາຣານ ແລະຮາຣານ ມີລູກຊາຍຊື່: ໂລດ. ¹⁰⁹ຮາຣານ ໄດ້ຕາຍໄປຕໍ່ໜ້າ ເຕຣາ ພໍ່ຂອງຕົນໃນເມືອງທີ່ຕົນເກີດຄື ເມືອງອູເຣ ຂອງດິນແດນ ກາລະເດເອນ. ¹¹⁰ອັບຣາມ ກັບ ນາໂຮ ໄດ້ ເອົາເມຍ: ເມຍຂອງ ອັບຣາມ ຊື່ນາງຊາຣາຍ ແລະເມຍຂອງ ນາໂຮ ຊື່ ມີລະກາ. ມີລະກາ ເປັນລູກສາວຂອງ ຮາຣານ ຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງນາງ ມີລະກາ ແລະ ຂອງນາງ ອິດສະກາ. ¹¹¹ນາງ ຊາຣາຍ ນັ້ນເປັນໝັນ,

ເຖິງດິນຕໍ່ໜ້າທ່ານ. ¹¹²ທ່ານໄດ້ຖາມເຖິງຄວາມທຸກສຸກຂອງພວກເຂົາ ແລະກ່າວວ່າ “ພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຍັງສະບາຍດີບໍ? ຜູ້ທີ່ເຖົ້າແກ່ແລ້ວທີ່ ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງ ເພິ່ນຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ?” ¹¹³ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ “ພໍ່ຂອງພວກຂ້ານ້ອຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະຍັງມີສຸຂະ ພາບດີຢູ່” ແລ້ວພວກເຂົາກໍໄດ້ກັມຫົວລົງກາບໄຫວ້. ¹¹⁴ໂຢເຊບ ໄດ້ ຫຼົງເຫັນ ເບນຢາມິນ ນ້ອງຊາຍແມ່ດຽວກັນ ແລະໄດ້ຖາມວ່າ “ຄົນນີ້ ແມ່ນນ້ອງຊາຍຫຼ້າທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເຮົານັ້ນຫຼື?” ແລະທ່ານໄດ້ ກ່າວວ່າ “ລູກເອີຍ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າໂຜດພຣະກະລຸນາຄຸນແກ່ເຈົ້າ ເທີນ”. ¹¹⁵ແລ້ວ ໂຢເຊບ ໄດ້ຮີບຟ້າວອອກໄປ ເພາະຮັກນ້ອງຫຼາຍຈົນ ກັ້ນນຈໍຕາບໍ່ຢູ່ ແລະທ່ານໄດ້ຊອກຫາບ່ອນທີ່ຈະຮ້ອງໄຫ້, ທ່ານໄດ້ ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງນອນຂອງຕົນ ແລະໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ¹¹⁶ພາຍຫຼັງມາ ທ່ານໄດ້ລ້າງໜ້າ ແລ້ວໄດ້ອອກມາເຮັດໃຈແຂງກັ້ນນຈໍຕາຕົນເອງໄວ້ ແລະສັ່ງວ່າ “ຈົ່ງຈັດແຈງເອົາອາຫານມາກິນເທີນ”. ¹¹⁷ເຂົາໄດ້ເອົາ ຂອງກິນສ່ວນຂອງ ໂຢເຊບ ມາຕັ້ງໄວ້ຕ່າງຫາກ ສ່ວນຂອງອ້າຍນ້ອງ ຕ່າງຫາກ, ສ່ວນຂອງຊາວ ເອຍິບ ທີ່ໄດ້ມາກິນເຂົ້າກັບທ່ານນັ້ນກໍຢູ່ ຕ່າງຫາກ ເພາະວ່າຊາວ ເອຍິບ ຈະກິນເຂົ້າຮ່ວມກັບຄົນ ເຮັບເຮີບໍ່ໄດ້, ເພາະຊາວ ເອຍິບ ຖືວ່າເປັນໜ້າລັງກງດ. ¹¹⁸ແລະພວກອ້າຍນ້ອງໄດ້ ນັ່ງຕໍ່ໜ້າ ໂຢເຊບຕາມລຳດັບກັນຕັ້ງແຕ່ອ້າຍກົກຕາມສິດທິເກີດຂອງ ລາວລົງມາຈົນເຖິງນ້ອງຫຼ້າຕາມຄວາມໝູ່ມຂອງຕົນ ແລະຄົນທັງ ຫຼາຍນັ້ນກໍໄດ້ພາກັນເບິ່ງໜ້າກັນແລະກັນດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈ ຫຼາຍ. ¹¹⁹ໂຢເຊບ ໄດ້ໃຊ້ຂອງກິນຈາກໂຕະຕົນເອງໃຫ້ອ້າຍນ້ອງ ທັງຫຼາຍກິນ ສ່ວນຂອງກິນທີ່ໃຫ້ແກ່ ເບນຢາມິນ ກໍຫຼາຍລື້ນສ່ວນ ຂອງອ້າຍທັງປວງເຖິງທ້າເທົ່າ ພວກເຂົາໄດ້ກິນໄດ້ດີມດ້ວຍຄວາມ ສຳລານໃຈກັນກັບທ່ານ.

ດິນນັ້ນໄປຈົນເຖິງບ່ອນທີ່ເອີ້ນວ່າ ຊີເຄມ ທີ່ທົ່ງພຽງແຫ່ງ ໂມເລ ແລະ ໃນຄາວນັ້ນຊາວ ການາອານ ກໍຢູ່ທີ່ດິນແດນນັ້ນ. ພຣະເຢໂຮວາ ໄດ້ປະກົດແກ່ ອັບຣາມ ແລະກ່າວວ່າ “ແຜນດິນນີ້ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ”. ທີ່ນັ້ນ ອັບຣາມ ໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແກ່ພຣະເຢໂຮວາ ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກົດແກ່ຕົນນັ້ນ. ທ່ານໄດ້ຍ້າຍຈາກທີ່ນັ້ນໄປເຖິງພູເຂົາແຫ່ງໜຶ່ງທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເມືອງເບດເອນແລະທ່ານໄດ້ຕັ້ງເຕັ້ນອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ໂດຍມີເມືອງ ເບດເອນ ຢູ່ທິດຕາເວັນຕົກແລະເມືອງອາອີຢູທິດຕາເວັນອອກແລະທີ່ນັ້ນທ່ານໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແກ່ພຣະເຢໂຮວາ ແລະໄດ້ຮ້ອງອອກນາມຊື່ຂອງພຣະເຢໂຮວາ. ອັບຣາມ ຍັງໄດ້ຍົກຍ້າຍເດີນທາງໄປສູ່ທິດໃຕ້.

⁹⁰ເກີດມີການອິດຢາກໃນປະເທດນັ້ນ ອັບຣາມ ຈຶ່ງໄດ້ລົງໄປອາໄສຢູ່ໃນປະເທດ ເອຍິບ ເຫດວ່າມີການອິດຢາກຫຼາຍໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ. ⁹¹ແລະຢູ່ມາເມື່ອທ່ານມາໃກ້ຈະເຂົ້າໄປປະເທດ ເອຍິບ ທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ນາງ ຊາຣາຍ ເມຍຂອງຕົນວ່າ “ເບິ່ງເຖິດ, ດຽວນີ້ຂ້ອຍຮູ້ຈັກວ່າເຈົ້າເປັນຍິງງາມເປັນຕາໜ້າຮັກ. ⁹²ເມື່ອ ຊາວເອຍິບ ເຫັນເຈົ້າເຂົາຈະເວົ້າວ່າ “ນີ້ເປັນເມຍຂອງລາວ” ແລະເຂົາຈະຂ້າຂ້ອຍເສຍ ແລະຈະຮັກສາເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່. ⁹³ຂໍໃຫ້ເຈົ້າບອກວ່າ, ເຈົ້າເປັນນ້ອງສາວຂອງຂ້ອຍ ເພື່ອຂ້ອຍຈະໄດ້ຢູ່ດີສະບາຍຍ້ອນເຈົ້າແລະຈິດໃຈເຮົາມີຊີວິດຢູ່ເພາະເຈົ້າ. ⁹⁴ແລະຢູ່ມາເມື່ອ ອັບຣາມ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນປະເທດເອຍິບ ແລ້ວຊາວເອຍິບ ໄດ້ເຫັນວ່າຍິງຄົນນີ້ເປັນຄົນຮູບງາມຫຼາຍແທ້ໆ. ⁹⁵ພວກເຈົ້ານາຍຂອງກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ເຫັນນາງ ແລະໄດ້ຍົກຍ້ອງນາງຕໍ່ໜ້າກະສັດ ຟາໂຣ ແລະຍິງນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຖືກພາຕົວໄປຍັງລາຊະວັງຂອງກະສັດຟາໂຣ. ⁹⁶ກະສັດໄດ້ປະຕິບັດຢ່າງດີແກ່ ອັບ

ຮັບຜິດຕໍ່ພໍ່ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ. ⁹⁰ເຫດວ່າຖ້າພວກເຮົາຫາກບໍ່ໄດ້ຊັກຊ້າຢູ່ຢ່າງນີ້ ກໍຄົງຈະກັບມາເປັນສອງເທື່ອແລ້ວ”.

⁹¹ແລ້ວ ອິດສະຣາເອນ ພໍ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ “ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງກະທຳດັ່ງນີ້ຄື ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເອົາໝາກໄມ້ຢ່າງດີທີ່ສຸດໃນແຜນດິນນີ້ໃສ່ຖົງພວກເຈົ້າຖືລົງເປັນຂອງຂວັນຕ້ອນທ່ານ ຜູ້ນັ້ນເຊັ່ນ: ກຳຍານໜ້ອຍໜຶ່ງ, ນ້ຳເຜິ້ງໜ້ອຍໜຶ່ງ, ເຄື່ອງຫອມ, ຢາງໄມ້ຫອມ, ໝາກຖົ່ວດິນ ແລະໝາກບົກ ໃສ່ຖົງພວກເຈົ້າຖືລົງເປັນຂອງຂວັນຕ້ອນທ່ານຜູ້ນັ້ນ. ⁹²ແລະຈຶ່ງເອົາເງິນຕິດມືໄປອີກສອງເທົ່າ ສ່ວນເງິນທີ່ຄືນມາໃນປາກຖົງນັ້ນ ຈຶ່ງເອົາຕິດມືກັບໄປດ້ວຍ, ບາງທີເຂົາອາດຈະຫຼົງລືມກໍໄດ້. ⁹³ຈຶ່ງເອົານ້ອງຊາຍຂອງພວກເຈົ້າໄປນຳ ແລະລຸກຂຶ້ນໄປຫາທ່ານຜູ້ນັ້ນອີກ. ⁹⁴ແລະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດ ໂຜດໃຫ້ພວກເຈົ້າໄດ້ພົບຄວາມເມດຕາຕໍ່ໜ້າທ່ານຜູ້ນັ້ນ, ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ປ່ອຍອ້າຍກັບ ເບນຢາມິນ ກັບມາ ແລະຝ່າຍເຮົາຖ້າເຮົາຈະເສຍລູກ ກໍໃຫ້ເສຍເທິນ”.

⁹⁵ແລ້ວຄົນທັງຫຼາຍນັ້ນໄດ້ເອົາຂອງຖວາຍນີ້ ແລະເງິນຕິດມືສອງເທົ່າ ແລະໄດ້ພາເບນຢາມິນ ໄປ, ແລ້ວເດີນທາງລົງໄປເຖິງປະເທດ ເອຍິບ ແລະໄດ້ເຂົ້າເຝົ້າຕໍ່ໜ້າ ໂຢເຊບ. ⁹⁶ໂຢເຊບ ໄດ້ເຫັນ ເບນຢາມິນ ມານຳພວກເຂົາ, ທ່ານໄດ້ສັ່ງແກ່ຄົນຕົ້ນເຮືອນຂອງຕົນວ່າ “ຈຶ່ງພາຄົນທັງຫຼາຍນີ້ໄປທີ່ເຮືອນຂອງເຮົາ ຈຶ່ງຂ້າສັດ ແລະຈັດໂຕະ, ເພາະວ່າຄົນທັງຫຼາຍນີ້ຈະກິນເຂົ້າກັບເຮົາໃນເວລາທ່ຽງວັນ”. ⁹⁷ແລ້ວຄົນຕົ້ນເຮືອນໄດ້ກະທຳຕາມຄຳຂອງ ໂຢເຊບ ໄດ້ສັ່ງນັ້ນ ແລະໄດ້ພາຄົນທັງຫຼາຍນັ້ນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງໂຢເຊບ. ⁹⁸ຄົນທັງຫຼາຍນັ້ນກໍພາກັນ

“ໂລດ ຜູ້ໄປກັບ ອັບຣາມ ນັ້ນກໍມີຜູ້ສັດນ້ອຍໃຫຍ່ແລະເຕັ້ນອາໄສ
 ຫຼວງຫຼາຍຄືກັນ. ^໙ແລະແຜ່ນດິນນັ້ນກໍບໍ່ກ້ວາງພໍໃຫ້ຢູ່ນໍ້າກັນ ເພາະ
 ພວກເຂົາທັງສອງມີຜູ້ສັດຫຼາຍ ຈຶ່ງຢູ່ນໍ້າກັນບໍ່ໄດ້. ^໑ແລະພວກຄົນ
 ລ້ຽງສັດຂອງ ອັບຣາມ ກັບພວກຄົນລ້ຽງສັດຂອງ ໂລດ ກໍໄດ້ຜິດຖຽງ
 ກັນ ຄາວນັ້ນຊາວການາອານແລະຊາວເປຣີສີຍັງອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍ.
^໒ອັບຣາມໄດ້ກ່າວແກ່ໂລດວ່າ “ຂໍຢ່າໃຫ້ເຮົາທັງສອງຜິດຖຽງກັນເລີຍ
 ແລະຢ່າໃຫ້ພວກຄົນລ້ຽງສັດຂອງຂ້ອຍກັບຄົນລ້ຽງສັດຂອງເຈົ້າຜິດ
 ຖຽງກັນເລີຍ ເພາະວ່າພວກເຮົາເປັນພີ່ນ້ອງກັນ ^໓ແຜ່ນດິນທັງໝົດ
 ນີ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຫຼື? ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຈຶ່ງແຍກໄປຈາກຂ້ອຍເສຍ ຖ້າເຈົ້າ
 ຫາກໄປທາງຊ້າຍມືແລ້ວຂ້ອຍຈະໄປທາງຂວາມື ແລະຖ້າເຈົ້າຫາກ
 ໄປທາງຂວາມືແລ້ວຂ້ອຍຈະໄປທາງຊ້າຍມື”. ^໔ໂລດ ໄດ້ເງິຍໜ້າ
 ຂຶ້ນຫຼຽວເບິ່ງ ແລະເຫັນທິ່ງຮາບພຽງຂອງແມ່ນ້ຳ ຍໍແດນ ທີ່ມີນ້ຳບໍລິ
 ບູນຢູ່ທຸກທິ່ງທຸກບ່ອນ ກ່ອນພຣະເຢໂຮວາໄດ້ທຳລາຍເມືອງ ໂຊໂດມ
 ແລະເມືອງ ໂກໂມຣາ, ເປັນເໝືອນສວນຂອງພຣະເຢໂຮວາ ເໝືອນ
 ດິນປະເທດ ເອຢິບ ເມື່ອເຈົ້າມາທາງເມືອງໂສອາ. ^໕ໂລດ ໄດ້ເລືອກ
 ທີ່ຮາບພຽງຂອງແມ່ນ້ຳ ຍໍແດນ ເອົາເປັນສ່ວນຂອງຕົນ ແລະ ໂລດ ໄດ້
 ຍົກຍ້າຍເດີນທາງໄປທິດຕາເວັນອອກແລະເຂົາທັງສອງໄດ້ແຍກ
 ຈາກກັນໄປ. ^໖ອັບຣາມ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນຂອງການາອານ
 ແລະ ໂລດ ໄດ້ໄປອາໄສຢູ່ໃນເມືອງທັງຫຼາຍທີ່ທິ່ງຮາບພຽງ ແລະໄດ້
 ຕັ້ງເຕັ້ນອາໄສຂອງຕົນໃກ້ເມືອງໂຊໂດມ. ^໗ຝ່າຍຊາວເມືອງໂຊໂດມ
 ນັ້ນເປັນຄົນຊົ່ວຊ້າ ແລະເປັນຄົນບາບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະ
 ເຢໂຮວາ.

^໘ແລະເມື່ອ ໂລດ ໄດ້ແຍກໄປຈາກ ອັບຣາມແລ້ວພຣະເຢໂຮວາໄດ້
 ກ່າວແກ່ ອັບຣາມ ວ່າ “ຈຶ່ງເງິຍໜ້າຂຶ້ນ ແລະເບິ່ງຈາກບ່ອນທີ່ເຈົ້າຢູ່ນີ້

ດິນ ການາອານ. ^໙ແລ້ວທ່ານຜູ້ເປັນເຈົ້ານາຍປະເທດນັ້ນ ໄດ້ກ່າວ
 ແກ່ພວກເຮົາວ່າ “ເບິ່ງເຖີດ, ເພື່ອເຮົາຈະຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າເປັນຄົນສັດ
 ຈິງ, ຈຶ່ງປະໃຫ້ຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າຢູ່ນໍ້າເຮົາ ແລ້ວ
 ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເອົາເຂົ້າໄປລ້ຽງຄອບຄົວຂອງພວກເຈົ້າທີ່ອິດທົວ ຈຶ່ງໄປ
 ເທົ່ນ: ^{໑໐}ແລ້ວໃຫ້ພານ້ອງຊາຍຫຼ້າຂອງພວກເຈົ້າມາຫາເຮົາທີ່ນີ້ ແລະ
 ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ພວກເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄົນສອດແນມ ແຕ່ວ່າເປັນຄົນ
 ສັດຈິງ, ແລ້ວເຮົາຈະປ່ອຍອ້າຍຂອງພວກເຈົ້າໄປ ແລ້ວພວກເຈົ້າ
 ຈະໄດ້ຄ້າຂາຍໃນປະເທດ”. ^{໑໑}ແລະຢູ່ມາເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເປີດຖົງ
 ເຂົ້າຂອງພວກເຂົາອອກມາ, ເບິ່ງແມ່ ເຫັນຫໍເງິນຢູ່ໃນຖົງຂອງພວກ
 ຕົນທຸກຄົນ ແລະພວກເຂົາກັບພໍ້ໄດ້ເຫັນຫໍເງິນນັ້ນ ພວກເຂົາກໍເກີດ
 ຄວາມຍ້ານ. ^{໑໒}ແລ້ວ ຢາໂຄບ ຜູ້ເປັນພໍ້ໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ
 “ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາເສຍລູກຂອງເຮົາ, ໂຢເຊບ ກໍໄດ້ເສຍໄປ
 ແລ້ວ, ຊີເມໂອນ ກໍເສຍໄປແລ້ວ ແລະພວກເຈົ້າຈະເອົາ ເບນຢາມິນ
 ໄປອີກຫຼື? ການທັງປວງນີ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາທຸກລະທົມໃຈແທ້ນໍ້”. ^{໑໓}ແລ້ວ
 ຮູເບນ ໄດ້ກ່າວແກ່ພໍ້ວ່າ “ຖ້າເຮົາບໍ່ເອົາ ເບນຢາມິນ ກັບມາຫາພໍ້ອີກ
 ພໍ້ກໍຈຶ່ງຂ້າລູກຊາຍທັງສອງຂອງເຮົາເສຍເທົ່ນ, ຂໍມອບນ້ອງ ເບນຢາ
 ມິນ ໄວ້ໃນມືລູກເຖີດ ແລະລູກຈະນຳລາວກັບມາຫາພໍ້ອີກ”. ^{໑໔}ແຕ່
 ທ່ານໄດ້ຕອບວ່າ “ລູກຊາຍຂອງເຮົາຈະບໍ່ລົງໄປກັບພວກເຈົ້າ; ເພາະ
 ວ່າອ້າຍລາວໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ ແລະເຫຼືອຢູ່ແຕ່ລາວຜູ້ດຽວ. ຖ້າຫາກມີ
 ການອັນຕະລາຍອັນໃດເກີດຂຶ້ນກັບລາວໃນເສັ້ນທາງທີ່ພວກເຈົ້າຈະ
 ໄປນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈະກະທຳໃຫ້ຜົມອັນຫງອກຂອງເຮົາລົງໄປໃນໝູມ
 ຝັງສືບດ້ວຍຄວາມທຸກໂສກ”.

42:36 “ເຮັດໃຫ້ເຮົາທຸກລະທົມໃຈ” ຫຼືວ່າ “ເຮັດຕໍ່ສູ້ເຮົາ”

ໂຮດການາອີມ, ພວກ ຊູຊິມ ໃນເມືອງຮາມ, ພວກເອມິມ ໃນເມືອງ ຊາເວຄີຣີອາທາອີມ, ^໖ພວກໂຮຣີທີ່ພູເຂົາເຊອີຂອງເຂົາຈີນເຖິງເມືອງ ເອນປາຣານ ທີ່ຢູ່ຖິ່ນທຸລະກັນດານ. ^໗ແລະເຂົາໄດ້ພາກັນກັບມາເຖິງ ເມືອງ ເອນມິດສະປັດ ຊຶ່ງແມ່ນ ກາເດັດ ແລະເຂົາໄດ້ຕິຊະນະເມືອງ ທັງຫຼາຍຂອງພວກອາມາເລກ, ພວກອາໂມ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ທີ່ ຮາຊາໂຊນຕາ ມາ ດ້ວຍ. ^໘ກະສັດເມືອງໂຊໂດມ, ກະສັດເມືອງໂກໂມຣາ, ກະສັດ ເມືອງອັດມາ, ກະສັດເມືອງເສບົວອີມ ແລະກະສັດເມືອງເບລາ (ທີ່ ເອີ້ນຊື່ ໂສອາ ນັ້ນ) ກໍໄດ້ພາກັນອອກໄປ ແລະຍົກກອງທັບມາຮ່ວມ ເຮັດເລິກຕໍ່ສູ້ກັບກະສັດເຫຼົ່ານັ້ນໃນຮ່ອມພູຊິດິມ. ^໙ຄືຕໍ່ສູ້ກັບເຄໂດລາ ໂອເມ ກະສັດເມືອງເອລາມ, ຕິດານ ກະສັດແຫ່ງປະຊາຊາດ, ອາຣາ ເຟນ ກະສັດເມືອງຊິນາ ແລະຕໍ່ສູ້ ອາຣີໂອກ ກະສັດເມືອງ ເອນລາ ຊາ ກະສັດທັງສີ່ນີ້ຕໍ່ສູ້ກະສັດທ້າອີງ. ^{໑໐}ທີ່ຮ່ອມພູ ຊິດິມ ນັ້ນເຕັມໄປ ດ້ວຍບຸ່ນຈຳມັນດິບ ກະສັດເມືອງໂຊໂດມ ກັບກະສັດເມືອງໂກໂມຣາ ໄດ້ປົບໜີ ແລະໄດ້ຕົກລົງໄປໃນບຸ່ນນັ້ນ ແລະຄົນທັງຫຼາຍທີ່ເຫຼືອຢູ່ນັ້ນກໍ ໄດ້ໜີໄປທີ່ພູເຂົາ. ^{໑໑}ເຂົາໄດ້ເກັບເອົາສິ່ງຂອງ ແລະສະບຽງອາຫານ ທັງໝົດຈາກເມືອງໂຊໂດມ ແລະຈາກເມືອງໂກໂມຣາ ແລ້ວກໍໄປ. ^{໑໒}ເຂົາໄດ້ຈັບເອົາ ໂລດ ຜູ້ເປັນຫຼານຊາຍຂອງ ອັບຣາມ ພ້ອມກັບສິ່ງ ຂອງຂອງລາວດ້ວຍ ແລ້ວໄດ້ຈາກໄປ ເພາະວ່າ ໂລດ ໄດ້ຢູ່ໃນເມືອງ ໂຊໂດມ.

^{໑໓}ແລ້ວມີຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ປົບໜີຈາກທີ່ນັ້ນໄດ້ໄປບອກອັບຣາມ ຊາວເຮັບເຣີ ໃຫ້ຮູ້ຈັກເຫດການນັ້ນ, ອັບຣາມ ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃກ້ທົ່ງຮາບພຽງແຫ່ງມາ ເລ ຊາວອາໂມ ອ້າຍນ້ອງຂອງ ເອັດຊະໂຄນ ແລະອ້າຍນ້ອງຂອງ ອາ ເນ ຄົນພວກນີ້ເປັນພັນທະມິດກັບ ອັບຣາມ. ^{໑໔}ເມື່ອ ອັບຣາມ ໄດ້ຍິນ

ແລ້ວວ່າ ພວກເຈົ້າເປັນຄົນສອດແນມ”. ^{໑໕}ເຮົາຈະພິສູດເບິ່ງພວກ ເຈົ້າດັ່ງນີ້, ດ້ວຍຊີວິດແຫ່ງກະສັດ ຟາໂຣ, ພວກເຈົ້າຈະໄປຈາກເມືອງ ນີ້ບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ນ້ອງຊາຍຫຼ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະມາທີ່ນີ້. ^{໑໖}ຈົ່ງໃຫ້ ຜູ້ໜຶ່ງຈາກພວກເຈົ້າໄປເອົານ້ອງຊາຍພວກເຈົ້າມາ ແລະພວກເຈົ້າ ທຸກຄົນຈະຖືກຄຸມຄັງໄວ້ຢູ່ໃນຄຸກເພື່ອພິສູດເບິ່ງວ່າຖ້ອຍຄຳຂອງ ພວກເຈົ້າເປັນຈິງຫຼືບໍ່, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ດ້ວຍຊີວິດແຫ່ງກະສັດ ຟາໂຣ, ພວກເຈົ້າເປັນຄົນສອດແນມຢ່າງແນ່ນອນ”. ^{໑໗}ໂຢເຊບ ໄດ້ເອົາ ພວກອ້າຍໄປຂັງໄວ້ໃນຄຸກນຳກັນໃນລະຫວ່າງສາມວັນ. ^{໑໘}ແລະໃນ ວັນທີສາມ ໂຢເຊບໄດ້ບອກອ້າຍທັງຫຼາຍວ່າ“ຈົ່ງເຮັດດັ່ງນີ້ແລ້ວພວກ ເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່, ເພາະເຮົາຍຳເກງພຣະເຈົ້າ, ^{໑໙}ຖ້າແມ່ນພວກເຈົ້າ ຫາກເປັນຄົນສັດຈິງໃຫ້ຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກເຈົ້າຖືກຄຸມຂັງຢູ່ໃນຄຸກທີ່ພວກ ເຈົ້າຢູ່ແລ້ວນັ້ນ ແລ້ວພວກເຈົ້າຈຶ່ງພາກັນໄປ ເພື່ອເອົາເຂົ້າໄປລ້ຽງ ຄອບຄົວພວກເຈົ້າທີ່ອິດຢາກ. ^{໒໐}ແລ້ວຈຶ່ງພານ້ອງຊາຍຫຼ້າຂອງພວກ ເຈົ້າມາຫາເຮົາ ສິ່ງນີ້ຈະເປັນສິ່ງພິສູດວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຄວາມຈິງ ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕ້ອງຕາຍ” ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ກະທຳດັ່ງນັ້ນ.

^{໒໑}ແລະເຂົາໄດ້ເວົ້າກັນແລະກັນວ່າ “ຈິງແທ້ ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳຜິດຕໍ່ ນ້ອງຊາຍແລ້ວ ເພາະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກໃຈຂອງນ້ອງ ເມື່ອ ລາວໄດ້ອ້ອນວອນຂໍຕໍ່ພວກເຮົາ ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຟັງລາວ, ດ້ວຍ ເຫດນີ້ຄວາມທຸກໃຈນີ້ຈຶ່ງໄດ້ຕົກຖືກພວກເຮົາ”. “ແລ້ວ ຮູເບັນ ໄດ້ ຕອບພວກເຂົາວ່າ “ເຮົາໄດ້ຫ້າມພວກເຈົ້າແລ້ວວ່າ ‘ຢ່າກະທຳຜິດ ຕໍ່ເດັກນ້ອຍນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຫຼີ?’ ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງຂໍອຍ, ເຫດສະນັ້ນ ເລືອດຂອງນ້ອງຈຶ່ງຮຽກຮ້ອງເອົາຈາກພວກເຮົາແລ້ວ”. ^{໒໒}ພວກເຂົາ ບໍ່ໄດ້ຮູ້ວ່າ ໂຢເຊບ ໄດ້ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ ເພາະວ່າທ່ານ

ເຈົ້າຕໍ່ພຣະເຢໂຮວາ ພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພັກສະຫວັນ ແລະແຜ່ນດິນໂລກ, “ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາແມ່ນແຕ່ເສັ້ນດ້າຍຫຼື ສາຍຮັດເກີບເສັ້ນໜຶ່ງ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາສິ່ງໃດໆທີ່ເປັນຂອງ ທ່ານ ເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ກ່າວວ່າ ‘ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ອັບຣາມ ຮັ່ງມີ’, “ເວັ້ນ ໄວ້ແຕ່ອາຫານທີ່ພວກຄົນໜຸ່ມໄດ້ກິນແລ້ວເທົ່ານັ້ນ ແລະສ່ວນຂອງ ອາເນ, ເອດສະໂຄນ ແລະມາເລ ຜູ້ໄດ້ໄປນຳຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ ໃຫ້ພວກ ເຂົາຮັບສ່ວນແບ່ງຂອງພວກເຂົາເຖິດ”.

ບົດທີ 15

ພາຍຫຼັງເຫດການທັງຫຼາຍນີ້ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຢໂຮວາໄດ້ມາເຖິງ ອັບຣາມ ໃນນິມິດວ່າ “ອັບຣາມ ເອີຍ ເຈົ້າຢ່າຊູ່ຢ້ານ, ເຮົາເປັນໂລ່ແລະ ເປັນບຳເໜັດອັນໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າ”. “ອັບຣາມ ໄດ້ກາບທູນວ່າ “ໂອ້ພຣະ ອົງເຈົ້າ ພຣະເຢໂຮວາເຈົ້າຂ້າ ພຣະອົງຈະໂຜດປະທານສິ່ງໃດແກ່ ຂ້ານ້ອຍ ເພາະຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີລູກ ແລະ ເອລີເອເຊ ຊາວ ດາມາສະກັດ ຜູ້ນີ້ຈະເປັນເຈົ້າຂອງມໍລະດົກໃນເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍ”. “ອັບຣາມ ໄດ້ກາບທູນວ່າ “ເບິ່ງແມ, ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະທານເຊື້ອສາຍໃຫ້ແກ່ ຂ້ານ້ອຍ ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍໃຊ້ໃນເຮືອນຂ້ານ້ອຍ ກໍຈະເປັນເຈົ້າຂອງມໍລະ ດົກຂອງຂ້ານ້ອຍ”. “ແລະເບິ່ງແມ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຢໂຮວາໄດ້ມາ ເຖິງທ່ານວ່າ “ຜູ້ນີ້ຈະບໍ່ໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງມໍລະດົກຂອງເຈົ້າ ແຕ່ວ່າຄົນ ທີ່ອອກມາຈາກແອວຂອງເຈົ້ານັ້ນແຫຼະຈະເປັນເຈົ້າຂອງມໍລະດົກ ຂອງເຈົ້າ”. “ພຣະອົງໄດ້ພາທ່ານອອກໄປທາງນອກ ແລະໄດ້ບອກວ່າ “ຈົ່ງເບິ່ງທ້ອງຟ້າ ແລະຖ້າເຈົ້າສາມາດນັບດາວທັງຫຼາຍໄດ້ ຈົ່ງນັບ ເບິ່ງເຖິດ” ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ “ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນ

“ແລ້ວເຈັດປີແຫ່ງຄວາມອຸດົມສົມບູນໃນປະເທດ ເອຍິບ ໄດ້ສິ້ນສຸດ. “ແລະເຈັດປີແຫ່ງຄວາມອິດຢາກໄດ້ບັງເກີດມາຕາມທີ່ ໂຢເຊບ ໄດ້ ກ່າວໄວ້ ແລະຄວາມອິດຢາກໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນທຸກປະເທດ, ແຕ່ວ່າ ໃນປະເທດ ເອຍິບ ຍັງມີເຂົ້າຢູ່. “ແລະທົ່ວປະເທດ ເອຍິບ ໄດ້ເກີດ ອິດຢາກເຂົ້າ, ຄົນທັງຫຼາຍໄດ້ໄປຂໍເຂົ້ານຳກະສັດ ຟາໂຣ ແລະກະ ສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ສັ່ງແກ່ຊາວ ເອຍິບ ທັງປວງວ່າ “ຈົ່ງໄປຫາໂຢເຊບ ແລະທ່ານບອກສິ່ງໃດຈົ່ງກະທຳຕາມເຖິ້ນ”. “ແລ້ວຄວາມອິດຢາກ ນັ້ນໄດ້ບັງເກີດທົ່ວພື້ນແຜ່ນດິນໂລກ ໂຢເຊບ ໄດ້ໄຂປະຕູສາງເຂົ້າ ທັງປວງອອກ ແລ້ວໄດ້ຂາຍເຂົ້າໃຫ້ພວກຊາວ ເອຍິບ ຄວາມອິດຢາກ ໄດ້ທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນໃນປະເທດ ເອຍິບ. “ແລະຄົນຈາກທົ່ວ ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ໄປຍັງປະເທດ ເອຍິບ ເພື່ອຊື້ເຂົ້ານຳ ໂຢເຊບ ເພາະ ມີຄວາມອິດຢາກຮ້າຍແຮງໃນທຸກປະເທດ.

41:45 “ຊາເຟນັດ ປາເນອາ” ເປັນພາສາ ເອຍິບ ທີ່ອາດຈະໝາຍຄວາມວ່າ “ຜູ້ ຊ່ອຍມະນຸດສະໂລກ” ຫຼື “ຜູ້ທີ່ແປຜັນໄດ້”

ບົດທີ 42

ເມື່ອຢາໂຄບ ໄດ້ເຫັນວ່າປະເທດ ເອຍິບ ມີເຂົ້າ ແລ້ວ ຢາໂຄບ ໄດ້ ກ່າວແກ່ລູກຊາຍຂອງຕົນວ່າ “ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າເບິ່ງໜ້າກັນແລະ ກັນຢູ່?” “ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ “ເບິ່ງແມ ເຮົາໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າໃນປະເທດ ເອຍິບ ມີເຂົ້າ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງລົງໄປທີ່ນັ້ນ ແລະຊື້ເຂົ້າມາຈາກທີ່ນັ້ນ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ມີຊີວິດ ແລະບໍ່ຕາຍໄປ”.

ຈະກັບມາທີ່ນີ້ອີກເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກອາໂມຍັງບໍ່ທັນ
ຄົບຖ້ວນ”.⁹⁹ ແລະຢູ່ມາເມື່ອຕາເວັນຕົກແລ້ວກໍມີດຄຳ ແລະເບິ່ງແມ
ມີເຕົາຄວັນໄຟ ແລະມີໂຄມໄຟເປັນແປວໄຟ ໄດ້ຜ່ານໄປຫວ່າງກາງ
ຊາກສັດທີ່ວາງຢູ່ນັ້ນ. ¹⁰⁰ໃນວັນນັ້ນພຣະເຢໂຮວາໄດ້ຕັ້ງຄຳສັນຍາໄວ້
ກັບ ອັບຣາມ ວ່າ “ເຮົາໄດ້ປະທານແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງ
ເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ແມ່ນ້ຳ ເອຍິບ ໄປເຖິງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ແມ່ນ້ຳ ເອີຟະລັດ: ¹⁰¹ທັງ
ແຜນດິນຂອງ ພວກເກນິດ, ເກນິດສີ, ກັດໂມ, ¹⁰²ພວກ ຮິດຕີ, ເປຣີສີ,
ເຣຟາອີມ, ¹⁰³ພວກ ອາໂມ, ການາອານ, ກີກາຊີ ແລະເຢບູດ”.

ບົດທີ 16

ນາງຊາຣາຍ ຜູ້ເປັນເມຍຂອງອັບຣາມ ບໍ່ມີລູກໃຫ້ທ່ານ, ນາງມີສາວ
ໃຊ້ຊາວເອຍິບຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າຮາກາ. “ນາງຊາຣາຍໄດ້ກ່າວແກ່ອັບຣາມ
ວ່າ “ທ່ານເຫັນວ່າພຣະເຢໂຮວາບໍ່ໃຫ້ຂ້ອຍມີລູກໄດ້ ຂໍທ່ານຈົ່ງເຂົ້າ
ໄປຫາສາວໃຊ້ຂອງຂ້ອຍນັ້ນ ບາງທີຂ້ອຍຈະໄດ້ລູກຍ້ອນລາວ” ແລະ
ອັບຣາມ ໄດ້ຟັງຄວາມນາງຊາຣາຍ. ¹ເມື່ອອັບຣາມ ໄດ້ຢູ່ທີ່ແຜ່ນດິນ
ການາອານໄດ້10ປີ ແລ້ວນາງຊາຣາຍເມຍຂອງອັບຣາມໄດ້ເອົານາງ
ຮາກາ ຊາວເອຍິບ ສາວໃຊ້ຂອງຕົນຍົກໃຫ້ ອັບຣາມ ຜົວຂອງຕົນ ໃຫ້
ເປັນເມຍນ້ອຍຂອງທ່ານ. “ແລະອັບຣາມ ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຮາກາ ແລະ
ນາງໄດ້ຕັ້ງທ້ອງ ແລະເມື່ອ ຮາກາ ໄດ້ຮູ້ວ່າຕົນໄດ້ຕັ້ງທ້ອງແລ້ວ ກໍໄດ້
ໝິ່ນປະໝາດນາຍຍິງຂອງຕົນ. “ນາງ ຊາຣາຍ ໄດ້ກ່າວແກ່ ອັບຣາມ
ວ່າ “ໃຫ້ຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍຕົກເທິງຕົວທ່ານເຖິດ, ຂ້ອຍໄດ້ຍົກ
ສາວໃຊ້ຂອງຂ້ອຍໃຫ້ໄວ້ທີ່ເອີກຂອງທ່ານ ແລະເມື່ອຍິງນັ້ນຮູ້ວ່າຕົນ
ໄດ້ຕັ້ງທ້ອງແລ້ວກໍໄດ້ໝິ່ນປະໝາດຂ້ອຍ ຂໍໃຫ້ພຣະເຢໂຮວາຕັດສິນ

ແຕ່ງຕັ້ງທ່ານນັ້ນໄວ້ໃນປະເທດ ເອຍິບ. ²ຂໍໃຫ້ກະສັດ ຟາໂຣ ກະທຳ
ດັ່ງນີ້ ແລະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ ແຕ່ງຕັ້ງຂ້າລາຊະການໄວ້ໃນທົ່ວປະເທດແລະ
ໃຫ້ເກັບເຂົ້າໄວ້ໜຶ່ງໃນຫ້າສ່ວນຂອງປະເທດ ເອຍິບ ຕະຫຼອດເຈັດປີ
ທີ່ບໍລິບູນນັ້ນ. ³ແລ້ວໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍນັ້ນຮິບໂຮມອາຫານທັງສິ້ນ
ໄວ້ໃນລະຫວ່າງເຈັດປີທີ່ອຸດົມສົມບູນຊຶ່ງຈະມານັ້ນ ແລະເກັບໂຮມ
ເຂົ້າໄວ້ໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງກະສັດ ຟາໂຣ ແລະໃຫ້ເກັບຮັກສາເຂົ້າ
ໄວ້ໃນເມືອງຕ່າງໆ. ⁴ແລະອາຫານທີ່ເກັບໄວ້ນີ້ຈະເປັນສະບຽງສຳ
ຮອງຂອງແຜ່ນດິນສຳຫຼັບເຈັດປີທີ່ຈະບັງເກີດຄວາມອິດຢາກທົ່ວປະ
ເທດ ເອຍິບ ເພື່ອແຜ່ນດິນຈະບໍ່ໄດ້ພິນາດຍ້ອນຄວາມອິດຢາກນັ້ນ”.
⁵ກະສັດ ຟາໂຣ ແລະຂ້າລາຊະການທັງປວງໄດ້ເຫັນຊອບດ້ວຍ
ຄວາມນີ້. ⁶ແລ້ວກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າລາຊະການທັງປວງ
ວ່າ “ພວກເຮົາຈະຫາຄົນຄົບຄົນນີ້ ຜູ້ຊຶ່ງມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະ
ເຈົ້າຢູ່ໃນຕົວໄດ້ຫຼື?” ⁷ແລ້ວກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ກ່າວແກ່ ໂຢເຊບ
ວ່າ “ຍ້ອນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ໂຜດສຳແດງສິ່ງທັງໝົດນີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ບໍ່ມີ
ຜູ້ໃດມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະມີສະຕິປັນຍາເໝືອນກັບເຈົ້າອີກ, ⁸ເຈົ້າ
ຈະເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງລາຊະວັງຂອງເຮົາ ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງ
ເຮົາຈະກະທຳຕາມຄຳສັ່ງຂອງເຈົ້າ, ມີພຽງແຕ່ລາຊະບັນລັງເທົ່ານັ້ນ
ທີ່ເຮົາຈະເປັນໃຫຍ່ກວ່າເຈົ້າ”. ⁹ແລ້ວກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ກ່າວແກ່ ໂຢ
ເຊບ ວ່າ “ເບິ່ງແມ, ເຮົາແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ຄຸ້ມຄອງທົ່ວປະເທດ ເອ
ຍິບ ແລ້ວ.” “ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ຖອດແຫວນຕາປະທັບອອກຈາກ
ມືຂອງຕົນຊຸບໃສ່ມື ໂຢເຊບ, ເອົາເສື້ອຜ້າປານເນື້ອລະອຽດໃຫ້ ໂຢ
ເຊບນຸ່ງຫົ່ມ, ປະທານສັອຍຄໍຄຳຊຸບໃສ່ຄໍ. ¹⁰ແລ້ວໃຫ້ ໂຢເຊບ ຂຶ້ນ
ຂີ່ລົດມ້າປະຈຳຕຳແໜ່ງຄັນທີ່ສອງທີ່ກະສັດມີ ແລະເຂົາໄດ້ຮ້ອງປະ
ກາດໄປກ່ອນໜ້າວ່າ “ຈົ່ງຄູເຂົ້າລົງ” ກະສັດໄດ້ຕັ້ງທ່ານໃຫ້ຄຸ້ມຄອງ

ອັບຮາມ ໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກຊາຍຂອງຕົນທີ່ນາງ ຮາກາ ໄດ້ກຳເນີດໃຫ້ນັ້ນ ວ່າ ‘ອິດຊະມາເອນ’.^{໑໖} ເມື່ອນາງ ຮາກາ ໄດ້ກຳເນີດ ອິດຊະມາເອນ ໃຫ້ແກ່ ອັບຮາມ ນັ້ນ ອາຍຸຂອງ ອັບຮາມ ໄດ້ 86 ປີ.

ບົດທີ 17

^໑ເມື່ອ ອັບຮາມ ອາຍຸໄດ້ 99 ປີ ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ປະກົດແກ່ ອັບຮາມ ແລະກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ “ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຊົງຮິດທານຸພາບສູງສຸດ, ຈົ່ງດຳເນີນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ ແລະຈົ່ງເປັນຄົນດີຄົບຖ້ວນເຖິດ. ‘ເຮົາຈະ ເຮັດຄຳສັນຍາຂອງເຮົາລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ ແລະຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ ມີເຊື້ອສາຍມາກທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ”.^໑ ອັບຮາມ ໄດ້ໝູບໜ້າລົງ ເທິງພື້ນດິນ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ສຳລັບເຮົາ ເບິ່ງ ແມ, ນີ້ຄືຄຳສັນຍາຂອງເຮົາກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເປັນບິດາຂອງປະຊາ ຊາດທັງຫຼາຍ. “ແລະຊື່ຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເອີ້ນວ່າ ອັບຮາມ ອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ເຈົ້າຈະມີຊື່ວ່າ ອັບຮາຮາມ ເຫດວ່າເຮົາໄດ້ຕັ້ງເຈົ້າໄວ້ເປັນບິດາ ຂອງປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ. ^໒ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າມີເຊື້ອສາຍມາກທະວີຂຶ້ນ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ເຮົາຈະໃຫ້ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ ແລະກະສັດຫຼາຍອົງ ເກີດມາຈາກເຈົ້າ. ^໓ເຮົາຈະຕັ້ງຄຳສັນຍາຂອງເຮົາລະຫວ່າງເຮົາກັບ ເຈົ້າ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າທີ່ມາພາຍຫຼັງເຈົ້າ ຕະຫຼອດຊົ່ວອາຍຸຄົນ ຂອງເຂົາເປັນຄຳສັນຍາອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ ເພື່ອເຮົາຈະເປັນ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າທີ່ມາພາຍຫຼັງເຈົ້າ. ^໔ເຮົາ ຈະໃຫ້ແຜນດິນທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ຖານະຄົນຕ່າງດ້ວຍນີ້ ຄືແຜນດິນຂອງ ການາອານທັງໝົດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າທີ່ມາພາຍ

ແປຄວາມຝັນຂອງພວກຂ້ານ້ອຍທຸກຄົນຕາມຄວາມຝັນຂອງຕົນ. ^{໑໖}ແລະຢູ່ມາເມື່ອຄົນນັ້ນໄດ້ແປຢ່າງໃດ ເຫດການກໍໄດ້ບັງເກີດຢ່າງ ນັ້ນທຸກປະການ ຄື ກະສັດໄດ້ຕັ້ງຂ້ານ້ອຍໄວ້ໃນໜ້າທີ່ເກົ່າຂອງຂ້າ ນ້ອຍຄົນ ແລະຫົວໜ້າພະນັກງານເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ ກະສັດໄດ້ສັ່ງໃຫ້ແຂວນ ຄໍເສຍ”.

^{໑໗}ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປຮ້ອງ ໂຢເຊບ ມາ ແລະເຂົາຮີບໄປພາ ໂຢເຊບ ອອກມາຈາກຄູກໃຕ້ດິນ ລາວໄດ້ແຖໜວດ ໄດ້ປ່ຽນເຄື່ອງນຸ່ງ ແລະໄດ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າກະສັດຟາໂຣ. ^{໑໘}ແລ້ວກະສັດຟາໂຣ ໄດ້ກ່າວແກ່ ໂຢເຊບວ່າ “ເຮົາໄດ້ຝັນເລື່ອງໜຶ່ງ ແລະບໍ່ມີໃຜສາມາດແປຄວາມຝັນ ນັ້ນໄດ້, ເຮົາໄດ້ຍິນວ່າເຈົ້າສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມຝັນຈົນແປໄດ້”. ^{໑໙}ໂຢເຊບ ໄດ້ທູນຕອບກະສັດ ຟາໂຣ ວ່າ “ບໍ່ແມ່ນຂ້ານ້ອຍ, ພຣະ ເຈົ້າຕ່າງຫາກຈະ ໂຜດປະທານຄຳຕອບອັນເປັນສຸກແກ່ກະສັດ ຟາໂຣ”. ^{໒໐}ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ກ່າວແກ່ ໂຢເຊບ ວ່າ “ໃນຄວາມຝັນ ນັ້ນເປັນດັ່ງນີ້ຄື ເຮົາໄດ້ຍິນຢູ່ທີ່ແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳ. ^{໒໑}ແລະເບິ່ງແມ ມີ ງົວເຈັດໂຕງາມໜ້າເບິ່ງແລະອ້ວນພິ ໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກແມ່ນ້ຳ ແລະໄດ້ ພາກັນກິນຫຍ້າຢູ່ໃນທົ່ງຫຍ້າ. ^{໒໒}ແລ້ວເບິ່ງແມມີງົວແມ່ເຈັດໂຕໄດ້ຂຶ້ນ ມາພາຍຫຼັງ ໂຕຂີ້ຮ້າຍບໍ່ເປັນຕາເບິ່ງແລະຈ່ອຍຜອມ, ງົວຂີ້ຮ້າຍຢ່າງ ນັ້ນເຮົາບໍ່ເຄີຍເຫັນໃນປະເທດ ເອຢິບ ຈັກເທື່ອ. ^{໒໓}ແລ້ວງົວແມ່ຈ່ອຍ ຜອມແລະຂີ້ຮ້າຍໄດ້ກິນກິນງົວແມ່ອ້ວນພິທັງເຈັດໂຕນັ້ນ. ^{໒໔}ແລະ ເມື່ອພວກມັນໄດ້ກິນໝົດແລ້ວບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ເລີຍວ່າພວກມັນໄດ້ ກິນເຂົ້າໄປແລ້ວ ເພາະວ່າພວກມັນຍັງຈ່ອຍຜອມຂີ້ຮ້າຍເໝືອນເກົ່າ ແລ້ວເຮົາກໍໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນ. “ແລ້ວເຮົາໄດ້ເຫັນໃນຄວາມຝັນອີກຄືມີຮວງ ເຂົ້າເມັດຕິ່ງດີເຈັດຮວງໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຕົ້ນດຽວກັນ. ^{໒໕}ແລ້ວເບິ່ງແມ

ແກ່ເຈົ້າຈາກນາງດ້ວຍ ເຮົາຈະອວຍພອນໃຫ້ນາງ ແລະນາງຈະເປັນ
 ມານດາຂອງຊົນຊາດທັງຫຼາຍ ແລະກະສັດຫຼາຍອົງຂອງບັນດາປະ
 ຊາຊາດຈະອອກມາຈາກນາງ”.^{໓໑}ອັບຣາຮາມ ໄດ້ໝູ່ບໜ້າລົງ ແລ້ວ
 ໄດ້ຫົວ ແລະໄດ້ເວົ້າໃນໃຈຂອງຕົນວ່າ “ຄົນອາຍຸໄດ້ 100 ປີຈະມີລູກ
 ໄດ້ຫຼື? ແລະນາງ ຊາຣາ ອາຍຸໄດ້ 90 ປີແລ້ວຈະໃຫ້ກຳເນີດລູກໄດ້
 ຫຼື?”^{໓໒}ອັບຣາຮາມ ໄດ້ກາບທູນພຣະເຈົ້າວ່າ “ຂໍໃຫ້ ອິດຊະມາເອນ
 ມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງເຖິດ.”^{໓໓}ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ “ນາງ ຊາຣາ
 ເມຍຂອງເຈົ້າຈະໃຫ້ກຳເນີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງແກ່ເຈົ້າແທ້ໆ ແລະເຈົ້າ
 ຈະເອີ້ນຊື່ລູກຊາຍນັ້ນວ່າ“ອີຊາກ”ແລະເຮົາຈະຕັ້ງຄຳສັນຍາຂອງເຮົາ
 ໄວ້ກັບລາວ ເປັນຄຳສັນຍາອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ ແລະກັບເຊື້ອ
 ສາຍຂອງລາວທີ່ມາພາຍຫຼັງລາວ.^{໓໔}ແລະຝ່າຍ ອິດຊະມາເອນ ເຮົາ
 ໄດ້ຟັງຄຳຂໍຂອງເຈົ້າແລ້ວ ເບິ່ງເຖິດ ເຮົາໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ລາວ ແລະ
 ເຮົາຈະໃຫ້ລາວມີເຊື້ອສາຍມາກທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ລາວຈະໃຫ້
 ກຳເນີດເຈົ້ານາຍ 12 ອົງ ແລະເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ລາວເປັນຊົນຊາດ
 ໃຫຍ່ຊາດໜຶ່ງ.^{໓໕}ແຕ່ວ່າຄຳສັນຍາຂອງເຮົາ ເຮົາຈະຕັ້ງໄວ້ກັບ ອີຊາກ
 ທີ່ນາງ ຊາຣາ ຈະກຳເນີດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າບໜ້າໃນເວລານີ້”. “ເມື່ອພຣະ
 ເຈົ້າໄດ້ກ່າວແລ້ວ ພຣະອົງກໍໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປຈາກ ອັບຣາຮາມ.

^{໓໑}ອັບຣາຮາມ ໄດ້ເອົາ ອິດຊະມາເອນ ລູກຊາຍຂອງຕົນ, ຄົນທັງ
 ໝົດທີ່ໄດ້ເກີດໃນເຮືອນ ແລະຄົນທີ່ຊື່ເອົາມາດ້ວຍເງິນຂອງຕົນ, ຜູ້
 ຊາຍທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງ ອັບຣາຮາມ, ທ່ານໄດ້ໃຫ້ເຂົາຮັບພິທີ
 ຕັດໜັງສຸດປາຍອະໄວຍະວະເພດຂອງເຂົາໃນວັນນັ້ນ ຕາມທີ່ພຣະ
 ເຈົ້າໄດ້ບອກແກ່ທ່ານ. “ອັບຣາຮາມ ມີອາຍຸໄດ້ 99 ປີ ເມື່ອທ່ານໄດ້
 ຮັບພິທີຕັດໜັງສຸດປາຍອະໄວຍະວະເພດຂອງຕົນ. “ແລະອິດຊະ

^{໓໒}ເມື່ອຫົວໜ້າພະນັກງານເຂົ້າຈີ່ໄດ້ເຫັນວ່າ ຄຳແປຝັນນັ້ນດີ ແລ້ວໄດ້
 ກ່າວແກ່ ໂຢເຊບ ວ່າ “ເຮົາໄດ້ຝັນຄືກັນ ແລະເປັນດັ່ງນີ້: ມີຖາດເຂົ້າຈີ່
 ຂາວສາມອັນຕັ້ງຢູ່ເທິງຫົວຂອງເຮົາ”.^{໓໓}ແລະໃນຖາດໃບສູງສຸດນັ້ນ
 ມີເຂົ້າຈີ່ສາລະພັດເປັນເຂົ້າຈີ່ສຳຫຼັບກະສັດ ຟາໂຣ, ແລະມີຝູງນິກມາ
 ກິນອາຫານໃນຖາດທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງຫົວຂອງເຮົາ”.^{໓໔}ໂຢເຊບ ໄດ້ຕອບ
 ແລະກ່າວວ່າ “ຄວາມຝັນນັ້ນແປໄດ້ດັ່ງນີ້ຄື ຖາດສາມໃບນັ້ນແມ່ນ
 ສາມວັນ.^{໓໕}ພາຍໃນສາມວັນ ກະສັດ ຟາໂຣ ຈະເອົາຫົວຍົກຂຶ້ນອອກ
 ຈາກຕົວທ່ານເສຍ, ແລະຈະແຂວນທ່ານໄວ້ທີ່ຕົ້ນໄມ້ແລ້ວຝູງນິກຈະ
 ມາກິນເນື້ອຂອງທ່ານ”.^{໓໖}ແລະຢູ່ມາເມື່ອວັນທີ່ສາມເປັນວັນກຳເນີດ
 ຂອງກະສັດ ຟາໂຣ, ກະສັດໄດ້ຈັດງານລ້ຽງສຳຫຼັບຂ້າລາຊະການທັງ
 ປວງຂອງຕົນ ແລະກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ຍົກຍໍຫົວໜ້າພະນັກງານນຳ
 ອະງຸ່ນ ແລະຫົວໜ້າພະນັກງານເຂົ້າຈີ່ໃນທ່າມກາງຂ້າລາຊະການທັງ
 ປວງ. “ກະສັດໄດ້ຕັ້ງໃຫ້ຫົວໜ້າພະນັກງານນຳອະງຸ່ນໄວ້ໃນໜ້າທີ່
 ເກົ່າຂອງຕົນອີກ ແລະລາວໄດ້ເອົາຈອກຍິນໃສ່ໃນມືກະສັດຟາໂຣ.
 “ແຕ່ຫົວໜ້າພະນັກງານເຂົ້າຈີ່ ກະສັດໄດ້ແຂວນຄໍເສຍຕາມທີ່ ໂຢ
 ເຊບ ໄດ້ແປຄວາມຝັນໄວ້ແກ່ເຂົາທັງສອງ. “ແຕ່ຫົວໜ້າພະນັກງານ
 ນຳອະງຸ່ນກໍບໍ່ໄດ້ລະນຶກເຖິງ ໂຢເຊບ ແລະໄດ້ລືມລາວເສຍ.

ບົດທີ 41

^໑ແລະຢູ່ມາເມື່ອຄົບສອງປີເຕັມແລ້ວ ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ຝັນ ແລະ
 ຄວາມຝັນນັ້ນເປັນດັ່ງນີ້ ກະສັດຍືນຢູ່ທ່າຝັ່ງແມ່ນຳ. “ແລະເບິ່ງແມ
 ມີງົວແມ່ເຈັດໂຕງາມໜ້າເບິ່ງ ແລະໂຕອ້ວນພີ ໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳນັ້ນ
 ແລະໄດ້ກິນຫຍ້າຢູ່ໃນທົ່ງຫຍ້າ. ^໒ແລ້ວເບິ່ງແມ ມີງົວແມ່ອີກເຈັດໂຕ

ພວກທ່ານສິດຊື່ນ ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກທ່ານຈຶ່ງເດີນທາງຕໍ່ໄປ ເພາະວ່າ
ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ມາເຖິງຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານແລ້ວ” ແລະພວກເພິ່ນ
ໄດ້ກ່າວວ່າ “ຈຶ່ງເຮັດຕາມຢ່າງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້ານັ້ນເຖິດ”. ອັບຣາຮາມ
ໄດ້ຮັບເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນຫາ ນາງຊາຣາ ແລະບອກວ່າ “ຈຶ່ງຮັບເອົາແບ້ງ
ຢ່າງດີສາມຜອງມານວດ ແລະເຮັດເຂົ້າໜົມເຖິດ”. ອັບຣາຮາມ ໄດ້
ແລ່ນໄປທີ່ຜູງສັດ ເອົາລູກງົວຕົວອ່ອນແລະດີມາ ແລະໄດ້ຍື່ນໃຫ້ຄົນ
ໜຸ່ມຜູ້ໜຶ່ງແລ້ວລາວກໍຮັບຈັດແຈງປຸງແຕ່ງເປັນອາຫານ. ອັບຣາຮາມ
ໄດ້ເອົານ້ຳມັນເບີກບນ້ຳນົມ ແລະຊື້ນລູກງົວທີ່ໄດ້ປຸງແຕ່ງແລ້ວນັ້ນ
ມາຕັ້ງໄວ້ຕໍ່ໜ້າທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະອັບຣາຮາມ ໄດ້ຍື່ນຢູ່ໃກ້ພວກເພິ່ນ
ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ ແລະພວກເພິ່ນໄດ້ຮັບປະທານ.

“ແລ້ວພວກເພິ່ນໄດ້ຖາມ ອັບຣາຮາມ ວ່າ “ຊາຣາ ເມຍຂອງເຈົ້າ
ຢູ່ໃສ?” ທ່ານໄດ້ຕອບວ່າ “ນາງຢູ່ໃນເຕັ້ນ” ອີເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ “ເຮົາ
ຈະກັບມາຫາເຈົ້າອີກແນ່ນອນຕາມເວລາແຫ່ງຊີວິດ* ແລະເບິ່ງເຖິດ
ນາງຊາຣາ ເມຍຂອງເຈົ້າຈະມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ” ນາງຊາຣາ ໄດ້ຟັງຢູ່
ທີ່ປະຕູເຕັ້ນ ຊຶ່ງຢູ່ທາງຫຼັງທ່ານ. ອີເພິ່ນ ອັບຣາຮາມ ກັບນາງ
ຊາຣາກໍເຖົ້າແກ່ແລະມີອາຍຸສູງຫຼາຍແລ້ວ, ປະຈຳເດືອນທີ່ພວກຜູ້ຍິງ
ເປັນ ນາງຊາຣາກໍໄດ້ເຊົາເປັນແລ້ວ. “ນາງຊາຣາໄດ້ຍື່ນຫົວຢູ່ໃນໃຈ
ຂອງຕົນກ່າວວ່າ “ເມື່ອຂ້ອຍກໍແກ່ເຖົ້າແລ້ວແລະນາຍຂອງຂ້ອຍກໍ
ເຖົ້າແລ້ວ ຈະມີຄວາມສຸກໄດ້ຫຼື?” ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ຖາມ ອັບຣາ
ຮາມ ວ່າ “ເປັນຫຍັງ ນາງຊາຣາ ຈຶ່ງຫົວ ແລະເວົ້າວ່າ ‘ຂ້ອຍເຖົ້າແກ່
ແລ້ວຈະມີລູກຄົນໜຶ່ງໄດ້ແທ້ຫຼື?’” “ມີສິ່ງໃດທີ່ຍາກເກີນໄປສຳລັບ
ພຣະເຢໂຮວາຫຼື? ເມື່ອເຖິງເວລາກຳນົດເຮົາຈະກັບມາຫາເຈົ້າ ຕາມ
ເວລາແຫ່ງຊີວິດ ແລະນາງ ຊາຣາ ຈະມີລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ”. “ນາງ

“ແຕ່ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບ ໂຢເຊບ, ໄດ້ຊົງສຳແດງຄວາມ
ເມດຕາຕໍ່ລາວ ໃຫ້ລາວເປັນທີ່ຊອບຕໍ່ໜ້າທ່ານຜູ້ຮັກສາຄຸກ. “ຜູ້ຮັກ
ສາຄຸກໄດ້ມອບນັກໂທດທັງປວງໄວ້ໃນມືຂອງ ໂຢເຊບ ແລະການທັງ
ປວງທີ່ເຂົາໄດ້ກະທຳທີ່ນັ້ນກໍສຸດແລ້ວກັບ ໂຢເຊບ. “ຜູ້ຮັກສາຄຸກກໍ
ບໍ່ໄດ້ກວດເບິ່ງການທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງ ໂຢເຊບ ຍ້ອນພຣະເຢໂຮວາສະຖິດ
ຢູ່ກັບລາວ ແລະໄດ້ໂຜດໃຫ້ການທີ່ລາວກະທຳນັ້ນຈະເລີນບໍລິບູນ.

ບົດທີ 40

“ແລະຢູ່ມາພາຍຫຼັງການທັງຫຼາຍນີ້ ພະນັກງານນຳອາງຸ່ນຂອງກະສັດ
ເອຍິບ ແລະພະນັກງານເຂົ້າຈີ່ກໍໄດ້ກະທຳຜິດຕໍ່ກະສັດ ເອຍິບ ເຈົ້າ
ນາຍຂອງພວກເຂົາ. “ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ໂກດຮ້າຍຕໍ່ຫົວໜ້າການທັງ
ສອງນີ້: ຕໍ່ຫົວໜ້າພະນັກງານນຳອາງຸ່ນ ແລະຕໍ່ຫົວໜ້າພະນັກງານ
ເຂົ້າຈີ່. “ກະສັດໄດ້ຂັງພວກເຂົາໄວ້ໃນຄຸກຂອງນາຍທະຫານຮັກສາ
ໃນຄຸກໃນບ່ອນທີ່ ໂຢເຊບ ຖືກຂັງຢູ່. “ແລະນາຍທະຫານຮັກສາໄດ້
ຝາກເຂົາທັງສອງໄວ້ກັບ ໂຢເຊບ ແລະລາວໄດ້ບົວລະບັດພວກເຂົາ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ຄຸກໄລຍະໜຶ່ງ.

“ແລ້ວຄົນໜຶ່ງເຂົາທັງສອງໄດ້ຝັນຄື ຫົວໜ້າພະນັກງານນຳອາງຸ່ນ
ແລະຫົວໜ້າພະນັກງານເຂົ້າຈີ່ຂອງກະສັດ ເອຍິບ ທີ່ຢູ່ໃນຄຸກນັ້ນຕ່າງ
ຄົນຕ່າງຝັນກັນຄົນລະຢ່າງຕາມການແປຄວາມຝັນຂອງຕົນ. “ແລ້ວ
ເວລາເຊົ້າ ໂຢເຊບ ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາເຂົາທັງສອງນັ້ນ ແລະສັງເກດເບິ່ງ
ພວກເຂົາ ແລະເຫັນວ່າພວກເຂົາມີສີໜ້າໂສກເສົ້າ. “ລາວໄດ້ຖາມ
ຫົວໜ້າພະນັກງານຂອງກະສັດ ຟາໂຣ ທີ່ຂັງໄວ້ໃນຄຸກໃນເຮືອນນາຍ

ແລະທີ່ຈະໃຫ້ຄົນຊອບທຳເປັນເໝືອນດັ່ງຄົນຊົ່ວຂໍໃຫ້ການເຊັ່ນນີ້ໄກ
ຈາກພຣະອົງເຖິດ: ພຣະຜູ້ພິພາກສາແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດຈະ
ບໍ່ຕັດສິນຢ່າງຍຸຕິທຳຫຼື?” ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ກ່າວວ່າ “ຖ້າເຮົາພິບ
ຄົນຊອບທຳຢູ່ໃນເມືອງ ໂຊໂດມ 50 ຄົນ ເຮົາຈະລະເວັ້ນສະຖານທີ່
ນັ້ນທັງໝົດເພາະເຂົາ” ອັບຣາຮາມ ໄດ້ກາບທູນຕໍ່ວ່າ “ເບິ່ງແມ, ບັດນີ້
ຂ້ານ້ອຍຜູ້ເປັນພຽງຂີ້ຜຸ່ນດິນ ແລະຂີ້ເຖົ້າໄຟໄດ້ກ້າກາບທູນ
ຕໍ່ພຣະອົງເຈົ້າ: ບາງທີຖ້າຄົນຊອບທຳ 50 ຄົນນັ້ນຫາກຂາດຢູ່ຫ້າ
ຄົນ ພຣະອົງຈະທຳລາຍເມືອງນັ້ນທັງໝົດຍ້ອນຂາດຫ້າຄົນນັ້ນຫຼື?”
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ “ເຮົາຈະບໍ່ທຳລາຍເມືອງນັ້ນ ຖ້າເຮົາພິບ 45
ຄົນທີ່ນັ້ນ”. ອັບຣາຮາມ ໄດ້ກາບທູນຕໍ່ພຣະອົງອີກວ່າ “ບາງທີ
ຖ້າຫາກພິບແຕ່ 40 ຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ” ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ “ເຮົາຈະບໍ່ເຮັດ
ເພາະເຫັນແກ່ 40 ຄົນນັ້ນ” ທ່ານໄດ້ກາບທູນວ່າ “ຂໍພຣະອົງເຈົ້າ
ຢ່າໄດ້ຊົງພຣະພິໂລດເລີຍ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະກາບທູນອີກ: ບາງທີຖ້າ
ຫາກພິບແຕ່ 30 ຄົນທີ່ນັ້ນ” ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ “ເຮົາຈະບໍ່ກະທຳ
ຖ້າເຮົາພິບ 30 ຄົນທີ່ນັ້ນ”. ທ່ານໄດ້ກາບທູນວ່າ “ເບິ່ງແມ, ບັດນີ້
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກ້າກາບທູນຕໍ່ພຣະອົງເຈົ້າ: ບາງທີຖ້າຫາກພິບແຕ່ 20
ຄົນທີ່ນັ້ນ”. ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ “ເຮົາຈະບໍ່ທຳລາຍເມືອງນັ້ນ ເພາະ
ເຫັນແກ່ 20 ຄົນນັ້ນ”. ທ່ານໄດ້ກາບທູນວ່າ “ຂໍພຣະອົງເຈົ້າ ຢ່າໄດ້
ຊົງພຣະພິໂລດ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະກາບທູນອີກແຕ່ເທື່ອດຽວນີ້ ບາງທີ
ຖ້າຫາກພິບແຕ່ 10 ຄົນທີ່ນັ້ນ”. ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ “ເຮົາຈະບໍ່
ທຳລາຍເມືອງນັ້ນ ເພາະເຫັນແກ່ 10 ຄົນນັ້ນ”. ແລະເມື່ອພຣະເຢ
ໂຮວາໄດ້ສິນທະນາກັບ ອັບຣາຮາມ ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປ
ແລ້ວອັບຣາຮາມ ໄດ້ກັບຄືນໄປບ່ອນຢູ່ຂອງຕົນ.

18:10 “ເວລາແຫ່ງຊີວິດ” ນີ້ເວົ້າເຖິງໄລຍະເວລາຕັ້ງທ້ອງຄືເກົ່າເດືອນ

ບົດທີ 39

າເຂົາໄດ້ພາ ໂຢເຊບ ລົງໄປຍັງປະເທດ ເອຍິບ ແລະຊາວ ເອຍິບ ຜູ້ໜຶ່ງ
ຊື່ ໂບຕິຟາ ຜູ້ເປັນນາຍທະຫານຮັກສາກະສັດ ຟາໂຣ ກໍໄດ້ຊື້ເອົາ
ໂຢເຊບ ຈາກມີພວກ ອິດຊະມາເອນ ທີ່ໄດ້ເອົາລາວລົງໄປໃນທີ່ນັ້ນ.
ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບ ໂຢເຊບ ແລະລາວມີຄວາມສຸກຈະ
ເລີນຂຶ້ນ ລາວຢູ່ໃນເຮືອນຊາວ ເອຍິບ ນາຍຂອງຕົນ. ແລະນາຍຂອງ
ໂຢເຊບ ໄດ້ເຫັນວ່າພຣະເຢໂຮວາໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບລາວ ແລະເຫັນວ່າ
ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ໂຜດໃຫ້ການງານທັງສິ້ນທີ່ລາວໄດ້ເຮັດຈະເລີນ
ຂຶ້ນໃນມືຂອງລາວ. “ໂຢເຊບໄດ້ຮັບຄວາມກະລຸນາໃນສາຍຕາຂອງ
ນາຍຕົນ, ໄດ້ບົວລະບັດນາຍ ແລະນາຍໄດ້ຕັ້ງ ໂຢເຊບ ໃຫ້ເປັນຜູ້
ປົກຄອງຮັກສາການງານໃນເຮືອນ ແລະໄດ້ມອບສິ່ງຂອງທັງປວງໄວ້
ໃນມືຂອງຕົນ. “ແລະຢູ່ມານັບຕັ້ງແຕ່ ໂບຕິຟາ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ໂຢເຊບ
ໄວ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງຮັກສາການງານທັງປວງໃນເຮືອນຂອງຕົນ
ແລ້ວ, ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ຄອບຄົວຊາວ ເອຍິບ ນັ້ນຍ້ອນ
ໂຢເຊບ, ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ອວຍພອນສິ່ງທັງປວງທີ່ທ່ານມີຢູ່ໃນ
ເຮືອນແລະໃນທົ່ງນາ. ນາຍໄດ້ມອບສິ່ງຂອງທັງປວງຂອງຕົນໄວ້ໃນ
ມືຂອງໂຢເຊບ ແລະບໍ່ໄດ້ສົນໃຈສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດເວັ້ນໄວ້ຈະກິນອາຫານ
ເທົ່ານັ້ນ ອັນໜຶ່ງ ໂຢເຊບ ເປັນຄົນຮູບງາມແລະເປັນທີ່ໜ້າຊົມ.

າແລະຢູ່ມາເມື່ອພາຍຫຼັງການທັງຫຼາຍນີ້ ເມຍຂອງນາຍໄດ້ຫຼົງເບິ່ງ
ໂຢເຊບ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ “ຈົ່ງມານອນນຳຂ້ອຍເທີນ” ແຕ່ລາວໄດ້
ປະຕິເສດ ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ເມຍຂອງນາຍວ່າ “ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່
ໄດ້ຫ່ວງສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນ ແລະທ່ານໄດ້ມອບຂອງທັງປວງ

ເຮືອນຂອງຂ້ອຍແລ້ວ”.^໑ ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ “ເຈົ້າຈົ່ງຫຼີກ
ຖອຍໄປ” ແລະພວກເຂົາໄດ້ກ່າວອີກວ່າ “ຄົນຜູ້ນີ້ໄດ້ເຂົ້າມາຈະ
ອາໄສຢູ່ທີ່ນີ້ ແລະລາວຢາກຕັ້ງຕົວເປັນຜູ້ຕັດສິນ, ບັດນີ້ເຮົາທັງຫຼາຍ
ຈະກະທຳແກ່ເຈົ້າຢ່າງຮ້າຍແຮງກວ່າທີ່ຈະກະທຳແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ”
ແລະເຂົາໄດ້ຫຸ້ມບຽດສຽດ ໂລດຢ່າງແຮງ ແລະໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ເພື່ອຈະ
ມ້າງປະຕູເສຍ. ^໒ ແລ້ວທ່ານທັງສອງນັ້ນໄດ້ຢຽດມືຂອງພວກເພິ່ນ
ອອກດິງເອົາ ໂລດ ເຂົ້າມາໃນເຮືອນແລະໄດ້ອັດປະຕູ. ^໓ ແລ້ວພວກ
ເພິ່ນໄດ້ກະທຳໃຫ້ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ຮິມປະຕູເຮືອນນັ້ນຕາບອດ ທັງຜູ້
ນ້ອຍແລະຜູ້ໃຫຍ່ ພວກເຂົາຈົ່ງໄດ້ຊອກຫາປະຕູຈົນເມື່ອຍແຕ່ບໍ່ພົບ.
^໔ ແລ້ວທ່ານທັງສອງໄດ້ຖາມ ໂລດ ວ່າ “ທີ່ນີ້ເຈົ້າຍັງມີຜູ້ໃດ? ລູກເຂີຍ
ລູກຊາຍ ລູກຍິງຂອງເຈົ້າ ແລະຄອບຄົວຂອງເຈົ້າໃນເມືອງນີ້ ຈົ່ງພາ
ອອກໄປຈາກທີ່ນີ້ເຖິດ. ^໕ ເຫດວ່າພວກເຮົາໄດ້ມາເພື່ອຈະທຳລາຍ
ເມືອງນີ້ ເພາະວ່າສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຂົາໄດ້ດັງຫຼາຍຢ່າງຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າ
ພຣະເຢໂຮວາ ແລະພຣະເຢໂຮວາໄດ້ໃຊ້ພວກເຮົາມາ ເພື່ອຈະໄດ້
ທຳລາຍເມືອງນີ້ເສຍ”. ^໖ ໂລດ ໄດ້ອອກໄປບອກລູກເຂີຍທັງຫຼາຍ
ທີ່ໄດ້ເອົາລູກສາວຂອງຕົນວ່າ “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນອອກຈາກທີ່ນີ້ໄປເຖິດ ເຫດ
ວ່າພຣະເຢໂຮວາພວມຈະທຳລາຍເມືອງນີ້” ແຕ່ລູກເຂີຍທັງຫຼາຍໄດ້
ຄິດວ່າທ່ານເວົ້າຢອກຫຼິ້ນ.

^໗ ເມື່ອເວລາຮຸ່ງເຮົາ ເທວະດາທັງສອງໄດ້ບອກ ໂລດ ຕື່ມວ່າ “ຈົ່ງລຸກ
ຂຶ້ນເອົາເມຍຂອງເຈົ້າ ແລະລູກສາວສອງຄົນທີ່ຢູ່ນີ້ໄປເສຍ ຍ້ານວ່າ
ເຈົ້າຈະຈົບຫາຍດ້ວຍຄວາມອະທຳຂອງເມືອງນີ້”. ^໘ ໂລດ ຍັງຊ້າຢູ່
ທ່ານທັງສອງຈົ່ງໄດ້ຈັບເອົາມືຂອງທ່ານໄປ ເພາະພຣະເຢໂຮວາໄດ້
ເມດຕາທ່ານ ພວກເພິ່ນໄດ້ຈູງທ່ານອອກໄປ ແລະປະໄວ້ພາຍນອກ
ເມືອງນັ້ນ.

ທັງຫຼາຍທີ່ຕັດຂົນແກະຂອງຕົນທີ່ບ້ານ ຕີມນາ ລາວໄດ້ໄປກັບ ຮີຣາ
ຊາວ ອາດູລາມ ສ່ຽວຂອງຕົນ. ^໑ ແລະມີຄົນໄປບອກນາງ ຕາມາ ວ່າ
“ເບິ່ງແມ່ ພໍ່ຜິວຂອງເຈົ້າຂຶ້ນໄປທີ່ເມືອງ ຕີມນາ ເພື່ອຕັດຂົນແກະ”.
^໒ ແລະຍິງນັ້ນໄດ້ຖອດເສື້ອສຳຫຼັບແມ່ໝ້າຍອອກເສຍ ແລະໄດ້ເອົາ
ຜ້າປົກຫົວບັງໜ້າຕົນ ແລະໄປນັ່ງຢູ່ທີ່ບ່ອນກາງແຈ້ງໃນທາງທີ່ຈະໄປ
ຕີມນາ ເພາະນາງໄດ້ເຫັນວ່າ ເຊລາ ໄດ້ໃຫຍ່ແລ້ວ ແຕ່ນາງຍັງບໍ່ໄດ້
ຖືກຍົກໃຫ້ເປັນເມຍຂອງລາວ. ^໓ ແລ້ວ ຢູດາ ໄດ້ເຫັນຍິງນັ້ນ ແລະຄິດ
ວ່ານາງເປັນແມ່ຈ້າງ ເພາະລາວເອົາຜ້າປົກບັງໜ້າໄວ້. ^໔ ແລ້ວທ່ານ
ໄດ້ແວ່ເຂົ້າໄປຫານາງທີ່ແຄມທາງ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ “ຂໍອະນຸຍາດໃຫ້
ເຮົາເຂົ້າໄປຫາເຈົ້າ” (ເຫດວ່າທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າຍິງນັ້ນແມ່ນລູກໃໝ່ຂອງ
ຕົນ) ແລ້ວຍິງນັ້ນໄດ້ຖາມວ່າ “ທ່ານຈະເອົາສິ່ງໃດໃຫ້ກັບຂ້ານ້ອຍ
ເພື່ອທ່ານຈະມາຫາຂ້ານ້ອຍໄດ້?” ^໕ ຢູດາ ໄດ້ຕອບວ່າ “ເຮົາຈະ
ຝາກລູກແບ້ມາຈາກຝູງ ສິ່ງມາໃຫ້ເຈົ້າໂຕໜຶ່ງ” ແລ້ວຍິງນັ້ນໄດ້ຖາມ
ວ່າ “ທ່ານຈະເອົາສິ່ງໃດມາມັດຈຳໄວ້ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ລູກແບ້ນັ້ນ?”
^໖ ຢູດາ ໄດ້ຖາມວ່າ “ເຮົາຈະເອົາສິ່ງໃດມາມັດຈຳໄວ້?” ແລ້ວຍິງນັ້ນ
ໄດ້ຕອບວ່າ “ຂໍເຄື່ອງປະທັບຕາ, ເຊືອກນ້ອຍ ແລະໄມ້ເກົ້າທີ່ຢູ່ໃນມື
ຂອງທ່ານ” ຢູດາ ໄດ້ຍອມໃຫ້ແລະໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຍິງນັ້ນ ແລ້ວຍິງນັ້ນ
ໄດ້ຖືພາຍ້ອນ ຢູດາ. ^໗ ຍິງນັ້ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນກັບໄປບ້ານ ແລະຖອດຜ້າ
ທີ່ບັງໜ້າອອກເສຍ ແລ້ວນຸ່ງຫົ່ມເສື້ອຜ້າສຳຫຼັບແມ່ໝ້າຍອີກ. ^໘ ແລ້ວ
ຢູດາ ໄດ້ເອົາລູກແບ້ຝາກສ່ຽວຊາວອາດູລາມ ໄປໄຖ່ເອົາຂອງມັດຈຳ
ຈາກມືຂອງຍິງນັ້ນ ແຕ່ວ່າລາວບໍ່ໄດ້ພົບຍິງນັ້ນ. ^໙ ລາວໄດ້ຖາມຄົນ
ທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ບ່ອນນັ້ນວ່າ “ຍິງແມ່ຈ້າງທີ່ນັ່ງຢູ່ບ່ອນກາງແຈ້ງ ໃນແຄມ
ທາງນັ້ນໄປໃສ?” ເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ “ທີ່ນີ້ບໍ່ໄດ້ມີຍິງແມ່ຈ້າງ”. ^{໑໐} ລາວໄດ້
ກັບໄປຫາ ຢູດາ ແລະກ່າວວ່າ “ເຮົາຊອກຫາຍິງນັ້ນບໍ່ພົບ ແລະຄົນທັງ

“ອັບຮາຮາມ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າ ໄປເຖິງບ່ອນທີ່ທ່ານໄດ້ເຝົ້າຢູ່ຕໍ່ໜ້າ
ພຣະເຢໂຮວາເມື່ອກ່ອນ: “ທ່ານໄດ້ໝູ່ເບິ່ງເມືອງ ໂຊໂດມ ແລະ
ເມືອງ ໂກໂມຣາ ແລະທົ່ວປະເທດຮາບເສລີນັ້ນ ແລະເບິ່ງແມ່ໄດ້ເຫັນ
ຄວັນໄຟພຸ່ງຂຶ້ນຈາກດິນເໝືອນດັ່ງຄວັນເຕົາໄຟ. “ແລະຢູ່ມາເມື່ອ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍເມືອງທັງຫຼາຍທີ່ຮາບເສລີແລ້ວ ພຣະເຈົ້າໄດ້
ຄິດເຖິງອັບຮາຮາມ ແລະໄດ້ໂຜດໃຫ້ ໂລດອອກຈາກຄວາມຈິບຫາຍ
ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍເມືອງທີ່ ໂລດ ໄດ້ອາໄສຢູ່ນັ້ນ.

⁵⁰ໂລດໄດ້ອອກຈາກເມືອງໂຈອາດຂຶ້ນໄປຢູ່ທີ່ພູເຂົາລູກສາວທັງສອງ
ໄດ້ໄປດ້ວຍ ເຫດວ່າທ່ານຍ້ານທີ່ຈະອາໄສຢູ່ທີ່ ໂຈອາດ ທ່ານໄດ້ໄປ
ອາໄສຢູ່ໃນຖ້ຳທັງທ່ານກັບລູກສາວທັງສອງຄົນ. ⁵¹ແລ້ວຜູ້ເປັນເອື້ອຍ
ໄດ້ກ່າວແກ່ນ້ອງສາວວ່າ “ພໍ່ຂອງພວກເຮົາເຖົ້າແລ້ວ ແລະບໍ່ມີຜູ້ຊາຍ
ໃນແຜ່ນດິນໂລກຈະເຂົ້າມາຫາພວກເຮົາຕາມທຳນຽມທົ່ວແຜ່ນດິນ
ໂລກ. ⁵²ມາເຖິດພວກເຮົາຈົ່ງໃຫ້ພໍ່ກິນເຫຼົ້າອາງຸ່ນແລະຈົ່ງເຂົ້າໄປ
ນອນນຳພໍ່ ເພື່ອຈະໄດ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຮົາໄວ້”. ⁵³ແລະໃນ
ຄືນວັນນັ້ນ ເຂົາທັງສອງໄດ້ເອົາເຫຼົ້າອາງຸ່ນໃຫ້ພໍ່ກິນ ຜູ້ເອື້ອຍໄດ້ເຂົ້າ
ໄປນອນນຳພໍ່, ພໍ່ບໍ່ໄດ້ຮູ້ວ່າລູກສາວໄດ້ມານອນ ແລະໄດ້ລຸກຂຶ້ນໄປ
ເມື່ອໃດ. ⁵⁴ແລະມື້ຕໍ່ມາ ຜູ້ເອື້ອຍໄດ້ກ່າວແກ່ນ້ອງສາວວ່າ “ເບິ່ງແມ່
ເມື່ອຄືນນີ້ເຮົາໄດ້ນອນນຳພໍ່ ແລະຄືນວັນນີ້ພວກເຮົາຈົ່ງໃຫ້ພໍ່ກິນເຫຼົ້າ
ອາງຸ່ນອີກ ແລ້ວເຈົ້າຈົ່ງໄປນອນນຳພໍ່ເຖິດ ເພື່ອຈະໄດ້ສືບເຊື້ອສາຍ
ຂອງພວກເຮົາໄວ້”. ⁵⁵ແລ້ວຄືນວັນນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ພາກັນເອົາເຫຼົ້າອາ
ງຸ່ນໃຫ້ພໍ່ກິນອີກ ແລ້ວນ້ອງສາວໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ເຂົ້າໄປນອນນຳພໍ່, ພໍ່ບໍ່
ໄດ້ຮູ້ວ່າລູກສາວໄດ້ມານອນ ແລະໄດ້ລຸກຂຶ້ນໄປເມື່ອໃດ. ⁵⁶ລູກສາວ
ຂອງ ໂລດ ທັງສອງໄດ້ຕັ້ງທ້ອງຍ້ອນພໍ່ຂອງພວກເຂົາ. ⁵⁷ຜູ້ເອື້ອຍໄດ້

ແລະຍົກເອົາ ໂຢເຊບ ຂຶ້ນຈາກນ້ຳສ້າງ ແລະໄດ້ຂາຍ ໂຢເຊບ ໃຫ້
ແກ່ພວກ ອິດຊະມາເອນ ໄດ້ເງິນ 20 ຫຼຽນ ແລະພວກພໍ່ຄ້ານີ້ໄດ້ເອົາ
ໂຢເຊບ ໄປຍັງປະເທດ ເອຢິບ.

⁵⁸ແລ້ວ ຣູເບນ ໄດ້ກັບໄປທີ່ນ້ຳສ້າງ ແລະເບິ່ງແມ່ ໂຢເຊບ ບໍ່ໄດ້ຢູ່
ທີ່ນ້ຳສ້າງແລ້ວ ລາວໄດ້ຈົກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ. ⁵⁹ແລະໄດ້ໄປຫານ້ອງ
ທັງຫຼາຍແລະກ່າວວ່າ “ເດັກນ້ອຍນັ້ນບໍ່ຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນແລ້ວ ແລະຂ້ອຍ
ຈະໄປທີ່ໃດ?”

⁶⁰ພວກເຂົາໄດ້ພາກັນເອົາເສື້ອຂອງ ໂຢເຊບ ມາ ແລະໄດ້ຂ້າແບ້
ນ້ອຍຜູ້ຕົວໜຶ່ງ ແລ້ວໄດ້ເອົາເສື້ອນັ້ນຈຸ່ມລົງໃນເລືອດ, ⁶¹ແລ້ວເອົາ
ເສື້ອສີລາຍຕ່າງໆ ຝາກສົ່ງໄປໃຫ້ພໍ່ເບິ່ງ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ “ພວກເຮົາ
ໄດ້ພົບເສື້ອນີ້ ຂໍໃຫ້ພໍ່ເບິ່ງວ່າແມ່ນເສື້ອລູກຊາຍຂອງພໍ່ຫຼືບໍ່”. ⁶²ພໍ່
ໄດ້ຈົ່ງເສື້ອນັ້ນ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ “ອັນນີ້ແມ່ນເສື້ອຂອງລູກຊາຍເຮົາແທ້
ສັດຮ້າຍຕົວໜຶ່ງໄດ້ກັດກິນລາວເສຍ, ໂຢເຊບ ຕ້ອງຖືກຈົກປັນຕ່ອນໆ
ແນ່ນອນ”. ⁶³ຢາໂຄບ ໄດ້ຈົກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ ແລະໄດ້ເອົາຜ້າກະ
ສອບເຂົ້າມານຸ່ງ ຮ້ອງໃຫ້ໂສກເສົ້າຍ້ອນລູກຊາຍຢູ່ຫຼາຍວັນ. ⁶⁴ແລະ
ລູກຊາຍຍິງທັງປວງຂອງທ່ານໄດ້ພາກັນລຸກຂຶ້ນມາເລົ້າໂລມໃຈ
ທ່ານ, ແຕ່ວ່າທ່ານບໍ່ຮັບຄວາມເລົ້າໂລມໃຈ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ “ເຮົາ
ຈະໂສກເສົ້າຈົນເຖິງເຮົາຈະລົງໄປໃນຫຼຸມຝັ່ງສືບຕາມລູກເຮົາໄປ”
ນັ້ນຄືພໍ່ຂອງທ່ານໄດ້ຮ້ອງໃຫ້ຍ້ອນ ໂຢເຊບ. ⁶⁵ແລ້ວພວກມິດີອານ
ໄດ້ເອົາ ໂຢເຊບ ໄປຂາຍໃຫ້ແກ່ຂຸນນາງຊີ້ ໂປຕີຟາ ຜູ້ເປັນນາຍ
ທະຫານຮັກສາກະສັດ ຟາໂຣ ໃນປະເທດ ເອຢິບ.

ທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງເຈົ້າດ້ວຍ”.⁹ ເຫດສະນັ້ນ ກະສັດ ອາບິເມເລກ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າ ແລະໄດ້ຮ້ອງເອີ້ນຂ້າໃຊ້ທັງປວງຂອງຕົນມາ ແລະໄດ້ບອກສິ່ງທັງປວງນີ້ໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ, ພວກເຂົາໄດ້ຍ້ານຫຼາຍ. “ແລ້ວກະສັດ ອາບິເມເລກ ໄດ້ເອີ້ນ ອັບຣາຮາມ ມາ, ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ “ທ່ານໄດ້ກະທຳສິ່ງໃດແກ່ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳຜິດຕໍ່ທ່ານຢ່າງໃດ? ທີ່ທ່ານໄດ້ກະທຳຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ນີ້ມາຖືກເຮົາແລະພະລາຊະອານາຈັກຂອງເຮົາ? ທ່ານໄດ້ກະທຳການຕໍ່ເຮົາຢ່າງບໍ່ລິມຄວນຈະກະທຳ”.¹⁰ ກະສັດ ອາບິເມເລກ ໄດ້ຖາມ ອັບຣາຮາມ ວ່າ “ທ່ານໄດ້ເຫັນສິ່ງໃດເປັນເຫດໃຫ້ທ່ານກະທຳການຢ່າງນີ້?”¹¹ ອັບຣາຮາມ ໄດ້ຕອບວ່າ “ເພາະເຫດຂ້າໜ້ອຍໄດ້ຄິດວ່າບໍ່ມີຄວາມຢ້ານຍາກພຣະເຈົ້າໃນທີ່ນີ້ ແລະເຂົາຈະຂ້າຂ້າໜ້ອຍເສຍຍ້ອນເມຍຂ້າໜ້ອຍ.¹² “ນາງນັ້ນເປັນນ້ອງສາວຂອງຂ້າໜ້ອຍກໍຈິງແທ້ ເພາະນາງເປັນລູກຂອງພໍ່ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຂອງແມ່ຂ້າໜ້ອຍ ແລະຂ້າໜ້ອຍໄດ້ເອົານາງມາເປັນເມຍ.”¹³ ແລະຢູ່ມາເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຂ້າໜ້ອຍເດີນທາງໄປຈາກເຮືອນພໍ່ ຂ້າໜ້ອຍໄດ້ກ່າວແກ່ນາງວ່າ “ອັນນີ້ເປັນຄຸນທີ່ເຈົ້າກະທຳແກ່ເຮົາບ່ອນໃດພວກເຮົາຈະໄປທຸກທີ່ທຸກແຫ່ງເຈົ້າຈິ່ງກ່າວວ່າເຮົາເປັນອ້າຍຂອງເຈົ້າ”.¹⁴ “ແລະກະສັດ ອາບິເມເລກ ໄດ້ເອົາຜູ້ສັດນ້ອຍໃຫຍ່ ແລະທາດຊາຍຍິງທັງຫຼາຍໃຫ້ແກ່ ອັບຣາຮາມ ແລະເອົານາງ ຊາຣາ ເມຍຂອງທ່ານສິ່ງໃຫ້ທ່ານ.”¹⁵ ກະສັດ ອາບິເມເລກ ໄດ້ກ່າວວ່າ “ເບິ່ງແມ່ ແຜ່ນດິນຂອງເຮົາຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານຈິ່ງອາໄສຢູ່ບ່ອນທີ່ຊອບໃຈທ່ານເຖິດ”.¹⁶ ກະສັດໄດ້ກ່າວແກ່ນາງ ຊາຣາ ວ່າ “ເບິ່ງແມ່ ເຮົາໄດ້ປະທານເງິນພັນຫຼຽນໃຫ້ອ້າຍຂອງເຈົ້າ ເພິ່ນຈະຄຸມຕາຂອງເຈົ້າຕໍ່ໜ້າຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ນຳເຈົ້າ ແລະຕໍ່ໜ້າຄົນທັງປວງ” ດ້ວຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ນາງໄດ້ຖືກຕິຕຽນ. ¹⁷ ອັບຣາຮາມ ໄດ້ອ້ອນວອນພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ໂຜດໃຫ້ກະສັດ ອາບິເມເລກ ດິບິກກະຕິພ້ອມທັງເມຍແລະ

ຂຶ້ນກວ່າເກົ່າອີກ ຍ້ອນຄວາມຝັນ ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງລາວ. “ໂຢເຊບ ໄດ້ຝັນອີກ ແລະໄດ້ເລົ່າຄວາມຝັນນັ້ນໃຫ້ພວກອ້າຍຟັງ ແລະລາວໄດ້ກ່າວວ່າ “ຂ້ອຍໄດ້ຝັນອີກ ແລະເບິ່ງແມ່ດວງຕາເວັນ, ດວງເດືອນ ແລະດາວ 11 ດວງໄດ້ກາບໄຫວ້ຂ້ອຍ”.¹⁸ ແລ້ວລາວໄດ້ເລົ່າເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພໍ່ ແລະພວກອ້າຍຟັງ, ພໍ່ໄດ້ຕິຕຽນ ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ລາວວ່າ “ຄວາມຝັນທີ່ເຈົ້າໄດ້ຝັນນີ້ຈະແມ່ນຫຍັງ? ພໍ່ກັບແມ່ແລະອ້າຍທັງຫຼາຍຂອງເຈົ້າຈະມາໝູບໜ້າລົງກາບໄຫວ້ເຈົ້າເຖິງດິນຈິງຫຼື?”¹⁹ ແລະອ້າຍທັງຫຼາຍໄດ້ອິດສາລາວ ແຕ່ວ່າພໍ່ໄດ້ເກັບຮັກສາຖ້ອຍຄຳນັ້ນໄວ້ໃນໃຈ.

²⁰ “ແລ້ວພວກອ້າຍໄດ້ໄປລ້ຽງຜູ້ສັດຂອງພໍ່ຢູ່ທີ່ເມືອງ ຊີເຄມ. ²¹ ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ກ່າວແກ່ ໂຢເຊບ ວ່າ “ພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າລ້ຽງຜູ້ສັດຢູ່ທີ່ເມືອງ ຊີເຄມ ບໍ່ແມ່ນຫຼື? ມານີ້ ພໍ່ຈະໃຊ້ເຈົ້າໄປທາພວກເຂົາ” ໂຢເຊບ ໄດ້ຕອບພໍ່ວ່າ “ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້”. ²² “ພໍ່ໄດ້ບອກ ໂຢເຊບ ວ່າ “ພໍ່ຂໍໃຫ້ເຈົ້າໄປເບິ່ງພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າຍັງຢູ່ສະບາຍດີຫຼືບໍ່? ແລະຜູ້ສັດນັ້ນຍັງດີຢູ່ຫຼືບໍ່? ແລະຈິ່ງກັບມາບອກຂ່າວໃຫ້ພໍ່ຮູ້ຈັກ.” ພໍ່ໄດ້ໃຊ້ ໂຢເຊບ ໄປຈາກຮ່ອມພູ ເຮັບໂຮນ ແລະລາວໄດ້ໄປທີ່ເມືອງ ຊີເຄມ.

²³ “ແລ້ວຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ພົບ ໂຢເຊບ ແລະເບິ່ງແມ່ ໂຢເຊບຢ່າງວິນໄປມາໃນທົ່ງນາ, ຊາຍນັ້ນຈິ່ງຖາມລາວວ່າ “ເຈົ້າຊອກຫາຫຍັງ?”²⁴ ໂຢເຊບ ໄດ້ຕອບວ່າ “ຂ້ອຍຊອກຫາພວກອ້າຍຂອງຂ້ອຍ, ຂໍທ່ານບອກຂ້ອຍແດ່ເທັ້ນ ພວກເຂົາລ້ຽງຜູ້ສັດຢູ່ທີ່ໃດ”.²⁵ ຊາຍນັ້ນໄດ້ຕອບວ່າ “ພວກເຂົາໄດ້ອອກຈາກທີ່ນີ້ແລ້ວ ເພາະຂ້ອຍໄດ້ຍິນພວກເຂົາເວົ້າວ່າ ‘ພວກເຮົາຈິ່ງໄປທີ່ເມືອງ ໂດທານເຖິດ’” ແລ້ວ ໂຢເຊບ ໄດ້ຕາມພວກອ້າຍຂອງຕົນໄປ ແລະໄດ້ພົບພວກເຂົາທີ່ເມືອງ ໂດທານ.

ຍິງຂ້າໃຊ້ຄົນນີ້ກັບລູກຊາຍຂອງນາງອອກໄປເສຍ ເພາະວ່າລູກຊາຍຂອງຍິງຂ້າໃຊ້ຄົນນີ້ຈະເປັນເຈົ້າມໍລະດົກກັບລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຄືອີຊາກບໍ່ໄດ້”.⁹⁹ ແລະເລື່ອງນີ້ໄດ້ສ້າງຄວາມໜັກໃຈໃນສາຍຕາຂອງອັບຮາຮາມ ຍ້ອນລູກຊາຍຂອງຕົນ. ¹⁰⁰ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ ອັບຮາຮາມວ່າ “ຢ່າໃຫ້ເລື່ອງນີ້ເປັນທີ່ໜັກໃຈໃນສາຍຕາຂອງເຈົ້າ ຍ້ອນລູກຊາຍ ແລະຍິງຂ້າໃຊ້ຂອງເຈົ້ານັ້ນ, ຖ້ອຍຄຳທັງປວງທີ່ນາງ ຊາຮາ ໄດ້ກ່າວແກ່ເຈົ້ານັ້ນ ຈົ່ງຟັງນາງເຖິດ ເພາະວ່າໃນ ອີຊາກ ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນ. ¹⁰¹ຝ່າຍລູກຊາຍຂອງຍິງຂ້າໃຊ້ນັ້ນ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເປັນຊົນຊາດໜຶ່ງ ເພາະວ່າລາວເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ”. ¹⁰²ອັບຮາຮາມ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າ ແລະໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ກັບຖົງໜັງໃສ່ນ້ຳໃຫ້ນາງຮາກາ ໃສ່ປ່າແລະເອົາລູກໃຫ້ນາງ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ນາງໄປເສຍ, ຮາກາໄດ້ຈາກໄປ ແລະໄດ້ພະເນຈອນໄປໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານເບເອນເຊບາ. ¹⁰³ເມື່ອນ້ຳໃນຖົງໜັງໝົດແລ້ວນາງໄດ້ເອົາລູກຖົ້ມໄວ້ໃຕ້ພຸ່ມໄມ້ຕົ້ນໜຶ່ງ. ¹⁰⁴ແລະໄດ້ໄປນັ່ງຢູ່ຫ່າງຈາກໜ້າລູກໄກປະມານລູກທະນູຕົກ ເພາະນາງໄດ້ກ່າວວ່າ “ຢ່າໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຄວາມຕາຍຂອງເດັກນັ້ນ” ນາງໄດ້ນັ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າລູກແລະໄດ້ເບິ່ງສຽງຮ້ອງໄຫ້. ¹⁰⁵ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂອງເດັກນັ້ນ ແລ້ວເທວະດາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນນາງ ຮາກາ ຈາກພ້າສະຫວັນວ່າ “ຮາກາ ເອີຍ ເຈົ້າເປັນຢ່າງໃດ? ຢ່າຊູ່ຢ້ານ ເຫດວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂອງເດັກນັ້ນແລ້ວ. ¹⁰⁶ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປຍົກເອົາລູກນັ້ນອ້ອມໄວ້ທີ່ມີຂອງເຈົ້າ ເຫດວ່າເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ລາວເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່ຊາດໜຶ່ງ” ¹⁰⁷ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດຕາຂອງນາງແລ້ວນາງໄດ້ເຫັນນ້ຳສ້າງ, ນາງເອົາຖົງໜັງໄປຕັກເອົານ້ຳຈົນເຕັມແລ້ວເອົາໃຫ້ລູກກິນ. ¹⁰⁸ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖິດຢູ່ນຳເດັກນັ້ນ ລາວໄດ້ຈະເລີນໃຫຍ່ຂຶ້ນແລ້ວໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນປ່າແລ້ງແຫ້ງກັນດານແລະກາຍ

⁹⁹ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນກະສັດທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ປົກຄອງໃນປະເທດເອໂດມກ່ອນມີກະສັດປົກຄອງໃນພວກລູກຫຼານຂອງ ອິດສະຣາເອນ. ¹⁰⁰ກະສັດເບລາ ລູກ ເບໂອ ໄດ້ປົກຄອງໃນແຜນດິນ ເອໂດມ, ເມືອງທ່ານຊື່ວ່າດິນຮາບາ. ¹⁰¹ເມື່ອ ເບລາ ໄດ້ຕາຍໄປ ແລ້ວ ໂຍບັບ ລູກຂອງ ເຊຣາຊາວເມືອງໂບສະຣາ ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນລາວ. ¹⁰²ເມື່ອ ໂຍບັບ ໄດ້ຕາຍໄປ ແລ້ວ ຮູຊາມ ຊາວປະເທດ ເຕມານ ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນລາວ. ¹⁰³ເມື່ອ ຮູຊາມ ໄດ້ຕາຍໄປ ແລ້ວ ຮາດັດ ລູກ ເບດັດ ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນລາວ, ຜູ້ໄດ້ຕິຊະນະພວກ ມິດີອານ ໃນທົ່ງ ໂມອາບ ແລະຂຶ້ນປົກຄອງແທນ ເມືອງຫຼວງຂອງທ່ານຊື່ວ່າ ອາວິດ. ¹⁰⁴ເມື່ອ ຮາດັດ ໄດ້ຕາຍໄປ ແລ້ວ ຊາມລາ ຊາວເມືອງ ມາສະເຣກາ ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນລາວ. ¹⁰⁵ເມື່ອ ຊາມລາ ໄດ້ຕາຍໄປ ແລ້ວ ຊາອູນ ຊາວເມືອງ ເຣໂຮໂບດ ຢູ່ທີ່ຮິມແມ່ນ້ຳກໍໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນລາວ. ¹⁰⁶ເມື່ອ ຊາອູນ ໄດ້ຕາຍໄປ ແລ້ວ ບາອານຮານານ ລູກຂອງ ອັກໂບ ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນລາວ. ¹⁰⁷ເມື່ອ ບາອານຮານານ ລູກຂອງ ອັກໂບ ໄດ້ຕາຍໄປ ແລ້ວ ຮາດາ ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນລາວ ແລະເມືອງຫຼວງຂອງທ່ານຊື່ວ່າ ປາອູ ແລະເມຍທ່ານຊື່ວ່ານາງ ເມເທຕາເບນ, ລູກສາວຂອງນາງ ມັດເຣດ, ລູກສາວຂອງ ເມສາຮາບ.

¹⁰⁸ ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຊື່ພວກເຈົ້ານາຍຂອງ ເອຊາວ ຕາມຄອບຄົວ, ຕາມບ່ອນຢູ່, ຕາມຊື່ຂອງພວກເຂົາເປັນດັ່ງນີ້: ເຈົ້ານາຍ ຕິມນາ, ເຈົ້ານາຍ ອານວາ, ເຈົ້ານາຍ ຢາເທັດ, ¹⁰⁹ເຈົ້ານາຍ ໂອໂຮລີບາມາ, ເຈົ້ານາຍ ເອລາ, ເຈົ້ານາຍ ປີໂນນ, ¹¹⁰ເຈົ້ານາຍ ເກນັດ, ເຈົ້ານາຍ ເຕມານ, ເຈົ້ານາຍ ມິບສາ, ¹¹¹ເຈົ້ານາຍ ມັກດີເອນ ແລະ ເຈົ້ານາຍ ອີຣາມ: ຄົນທັງຫຼາຍນີ້ແມ່ນເຈົ້ານາຍ ເອໂດມ ຕາມບ່ອນຢູ່ຂອງເຂົາໃນ

ເຮັດຄຳສັນຍາຕໍ່ກັນທີ່ ເບເອນເຊບາ ກະສັດ ເອບີເມເລກ ກັບຟີໂກນ
ນາຍກອງທັບທະຫານຂອງຕົນກໍໄດ້ພາກັນລູກຂຶ້ນ ແລະກັບໄປຍັງ
ແຜນດິນຟິລິດສະຕິນ. ^໙ອັບຣາຮາມ ໄດ້ປູກຝັງກົກຕາມາລີ*ຕົ້ນໜຶ່ງ
ໄວ້ທີ່ ເບເອນເຊບາ ແລະທີ່ນັ້ນທ່ານໄດ້ຮ້ອງອອກພຣະນາມແຫ່ງ
ພຣະເຢໂຮວາ ພຣະເຈົ້າອົງຕັ້ງຢູ່ເປັນນິດ. ^{໑໐}ແລ້ວ ອັບຣາຮາມ ໄດ້
ອາໄສຢູ່ໃນແຜນດິນ ຟິລິດສະຕິນ ເປັນເວລາດົນນານ.

21:33 ຕົ້ນໄມ້ຕາມາລີນີ້ເປັນຕົ້ນໄມ້ຄ້າຍຄືຕົ້ນໝາກຂາມ ບາງທີບໍ່ໄດ້ເປັນແຕ່ຕົ້ນ
ດຽວ ແຕ່ເປັນປ່າໄມ້ອຍໆ

ບົດທີ 22

^໑ແລະຢູ່ມາພາຍຫຼັງເຫດການທັງຫຼາຍນີ້ ພຣະເຈົ້າໄດ້ທົດລອງໃຈອັບ
ຣາຮາມ ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ “ອັບຣາຮາມ ເອີຍ” ທ່ານໄດ້ທູນ
ຕອບວ່າ “ຂ້ານ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ”. “ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ
“ເຈົ້າຈົ່ງເອົາລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຄື ອີຊາກ ລູກຊາຍຄົນດຽວຂອງເຈົ້າຜູ້
ທີ່ເຈົ້າຮັກ ໄປຍັງແຜ່ນດິນ ໂມຣີຢາ ແລະທີ່ນັ້ນຈົ່ງເອົາ ອີຊາກ ຖວາຍ
ເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາເທິງພູເຂົາແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ເຮົາຈະບອກແກ່ເຈົ້າ”. ^໒ອັບ
ຣາຮາມ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຂົ້າ ໄດ້ເອົາອານໃສ່ຫຼັງລາຕົວໜຶ່ງ ເອົາຄົນ
ໃຊ້ໜຸ່ມສອງຄົນໄປກັບທ່ານ ແລະ ອີຊາກ ລູກຊາຍຂອງຕົນໄປດ້ວຍ
ແລະໄດ້ຜ່າພິນໄປສຳລັບເຜົາເຄື່ອງບູຊາ ແລ້ວໄດ້ເດີນທາງໄປເຖິງ
ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກແກ່ທ່ານ. “ໃນວັນທີ່ສາມ ອັບຣາຮາມ ໄດ້
ເງິຍໜ້າຂຶ້ນ ແລະເຫັນບ່ອນນັ້ນຢູ່ແຕ່ໄກ. “ອັບຣາຮາມ ໄດ້ບອກຄົນໃຊ້

ສັດຫຼາຍ. ^໓ແລະ ເອຊາວ ໄດ້ໄປອາໄສຢູ່ພູເຂົາຊື່ ເຊອີ, ເອຊາວ ນັ້ນຄື
ພວກເອໂດມ. ^໔ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເອຊາວພໍ່ພວກເອໂດມທີ່ພູເຂົາ
ເຊອີ ກໍເປັນດັ່ງນີ້: ^໕ຊື່ລູກຊາຍ ເອຊາວ ມີດັ່ງນີ້ຄື: ເອລີຟາດ ເປັນລູກ
ນາງ ອາດາ, ເມຍຂອງ ເອຊາວ ແລະ ເຣອູເອນ ເປັນລູກຂອງ ນາງ
ບາຊະມາດ, ເມຍຂອງ ເອຊາວ. ^໖ເອລີຟາດ ມີລູກຊື່: ເຕມານ, ໂອ
ມານ, ເສໂຟ, ຄາຕາມ ແລະ ເກນາດ. ^໗ນາງ ທີມນາ ເປັນເມຍນ້ອຍ
ຂອງ ເອລີຟາດ ລູກ ເອຊາວ, ນາງນັ້ນໄດ້ປະສູດລູກໃຫ້ ເອລີຟາດ ຊື່
ອາມາເລກ, ຄົນທັງຫຼາຍນີ້ແມ່ນລູກຊາຍນາງ ອາດາ ເມຍ ເອຊາວ.
^໘ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງ ເຣອູເອນ ມີ: ນາຮາດ, ເຊຣາ, ຊາມມາ
ແລະ ມິດສາ ຄົນທັງຫຼາຍນີ້ແມ່ນລູກນາງ ບາຊະມາດ ເມຍ ເອຊາວ.

^໙ນາງ ໂອໂຮລີບາມາ ລູກນາງ ອານາ ລູກສາວຂອງ ສີເບໂອນ ເມຍ
ເອຊາວ ນາງນັ້ນໄດ້ປະສູດລູກຊາຍໃຫ້ ເອຊາວ ຊື່ ເຢອຸດ, ຢາລາມ
ແລະ ໂກຣາ.

^{໑໐}ຄົນທັງຫຼາຍນີ້ແມ່ນພວກເຈົ້ານາຍແຫ່ງລູກຂອງ ເອຊາວ: ລູກທັງ
ຫຼາຍຂອງ ເອລີຟາດ ລູກກົກ ເອຊາວ ແມ່ນ: ເຈົ້ານາຍ ເຕມານ,
ເຈົ້ານາຍ ໂອມານ, ເຈົ້ານາຍ ເສໂຟ, ເຈົ້ານາຍ ເກນາດ, ^{໑໑}ເຈົ້ານາຍ
ໂກຣາ, ເຈົ້ານາຍ ຄາຕາມ ແລະເຈົ້ານາຍ ອາມາເລກ, ເຈົ້ານາຍທັງ
ຫຼາຍນີ້ໄດ້ເກີດມາຈາກ ເອລີຟາດ ໃນປະເທດ ເອໂດມ ເປັນລູກຫຼານ
ນາງ ອາດາ.

^{໑໒}ແລະຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນລູກທັງຫຼາຍຂອງ ເຣອູເອນ, ລູກຂອງ ເອຊາວ:
ເຈົ້ານາຍ ນາຮາດ, ເຈົ້ານາຍ ເຊຣາກ, ເຈົ້ານາຍ ຊາມມາ, ແລະເຈົ້າ

“ແລ້ວເທວະດາຂອງພຣະເຢໂຮວາໄດ້ຮ້ອງເອີ້ນໃສ່ ອັບຣາຮາມ ຈາກພ້າສະຫວັນອີກເທື່ອທີສອງ. ^{໑໖}ແລະບອກວ່າ “ພຣະເຢໂຮວາ ໄດ້ກ່າວວ່າ ເຮົາໄດ້ສາບານດ້ວຍເຮົາເອງ ເພາະເຈົ້າໄດ້ກະທຳການ ນີ້ ແລະບໍ່ໄດ້ຫວັງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າໄວ້ ຄືລູກຊາຍຄົນດຽວຂອງເຈົ້າ: ^{໑໗}ເຫດສະນັ້ນເຮົາຈະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າເປັນແນ່ເຮົາຈະໃຫ້ເຊື້ອສາຍ ຂອງເຈົ້າມາກທະວີຂຶ້ນເໝືອນດັ່ງດວງດາວທັງຫຼາຍໃນທ້ອງຟ້າ ແລະເໝືອນດັ່ງເມັດຊາຍທີ່ແຄມນ້ຳທະເລ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ ຈະໄດ້ປະຕູເມືອງສັດຕູຂອງເຈົ້າເປັນກຳມະສິດ. ^{໑໘}ແລະຊົນຊາດ ທັງປວງທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ພຣະພອນຍ້ອນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ ເພາະເຫດເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງຄວາມຂອງເຮົາ”. ^{໑໙}ອັບຣາຮາມ ໄດ້ກັບ ມາທີ່ຄົນໃຊ້ໜຸ່ມສອງຄົນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ລຸກຂຶ້ນເດີນທາງໄປຍັງ ເບເອນເຊບາ ແລ້ວ ອັບຣາຮາມ ໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ ເບເອນເຊບາ.

^{໒໐}ແລະຢູ່ມາພາຍຫຼັງເຫດການທັງຫຼາຍນີ້ ມີຄົນມາບອກອັບຣາຮາມ ວ່າ “ບັດນີ້ ນາງ ມີລະກາ ເມຍຂອງ ນາໂຮ ນ້ອງຊາຍຂອງທ່ານ ກໍໄດ້ ໃຫ້ກຳເນີດລູກຫຼາຍຄົນ. ^{໒໑}ລູກກົກຊີ້ອູເສ, ນ້ອງຊີ້ບູເສ ແລະ ເກມູເອນ ຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງອາຮາມ, ^{໒໒}ເກເຊດ, ຮາໂຊ, ພິນດາດ, ຍິດລັບ ແລະ ເບທູ ເອນ ດ້ວຍ. ^{໒໓}ອັນໜຶ່ງ ເບທູເອນ ມີລູກຊີ້ ນາງ ເຣເບກາ ທັງແປດຄົນ ນີ້ ນາງ ມີລະກາ ໄດ້ກຳເນີດໃຫ້ ນາໂຮ ນ້ອງຊາຍຂອງ ອັບຣາຮາມ. ^{໒໔}ນາໂຮ ມີເມຍນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງຊື່ ຣູມາ, ນາງ ຣູມາ ໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດລູກຊີ້ ເຕບາ, ກາຮາມ, ຕາຮາດ ແລະ ມາອາກາ.

22:8 ຫຼືວ່າ “ລູກເອີຍ ພຣະເຈົ້າຈະຫາລູກແກະໃຫ້ພຣະອົງເອງເປັນເຄື່ອງເຜົາ ບູຊາ”

^{໒໕}ພວກເຂົາໄດ້ຍົກຍ້າຍໄປຈາກ ເບເອນ ແລະມາໃກ້ຈະເຖິງເມືອງ ເອຟາຣາດ ແລະນາງ ຮາເຊນ ໄດ້ປະສູດລູກເປັນການຍາກຫຼາຍ. ^{໒໖}ແລະຢູ່ມາເມື່ອນາງເຈັບທ້ອງຫຼາຍ ຍິງໝໍຕຳແຍໄດ້ກ່າວແກ່ນາງວ່າ “ຢ່າຊູ່ຢ້ານ ເຫດວ່ານາງໄດ້ລູກຜູ້ຊາຍອີກ”. ^{໒໗}ແລະຢູ່ມາເມື່ອຈິດວິນ ຍານຂອງນາງພວມອອກຈາກຕົວນັ້ນ (ເພາະນາງໄດ້ຕາຍໄປ) ນາງ ໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກຊາຍນັ້ນວ່າ ເບນໂອນີ ແຕ່ພໍ່ໄດ້ເອີ້ນຊື່ວ່າ ເບນຢາມິນ. ^{໒໘}ນາງ ຮາເຊນ ໄດ້ຕາຍໄປ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາສົບໄປຝັງໄວ້ຮິມທາງ ທີ່ໄປເມືອງເອຟາຣາດ ຊຶ່ງແມ່ນເມືອງ ເບເລເຮັມ. ^{໒໙}ແລະເມື່ອນັ້ນ ຢາໂຄບ ໄດ້ເອົາເສົາຫີນປັກໄວ້ທີ່ເທິງບ່ອນຝັງສົບນັ້ນ, ເສົາຫີນທີ່ຊຸມ ຝັງສົບນາງ ຮາເຊນ ຍັງຢູ່ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້.

^{໓໐}ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ຍົກຍ້າຍໄປຕັ້ງເຕັ້ນອາໄສຢູ່ພາກໜຶ່ງຂອງທໍ ຄອຍເອເດ*. ^{໓໑}ແລະຢູ່ມາເມື່ອອິດສະຣາເອນອາໄສທີ່ແຜນດິນນັ້ນຮູ ເບນໄດ້ໄປນອນນຳນາງບິນຮາ ເມຍນ້ອຍຂອງພໍ່ແລະອິດສະຣາເອນ ໄດ້ຍິນຂ່າວເຫດການນັ້ນ, ຝ່າຍລູກຊາຍຂອງ ຢາໂຄບ ມີ 12 ຄົນ. ^{໓໒}ລູກຊາຍນາງ ເລອາ ຊື່: ຮູເບນ ຜູ້ເປັນລູກກົກຂອງ ຢາໂຄບ, ຊີເມ ໂອນ, ເລວີ, ຢູດາ, ອິດຊາຄາ ແລະ ຊາບູໂລນ. ^{໓໓}ລູກຊາຍນາງ ຮາ ເຊນ ຊື່: ໂຢເຊບ ແລະ ເບນຢາມິນ. ^{໓໔}ລູກຊາຍ ບິນຮາ ສາວໃຊ້ຂອງ ນາງ ຮາເຊນ ຊື່: ດານ ແລະ ເນບທາລີ. ^{໓໕}ລູກຊາຍ ສີລະປາ ສາວໃຊ້ ຂອງນາງ ເລອາ ຊື່: ກາດ ແລະ ອາເຊ ແລະຄົນທັງຫຼາຍນີ້ແມ່ນ ລູກ ຊາຍຂອງ ຢາໂຄບ ທີ່ໄດ້ເກີດຈາກທ່ານໃນເມືອງ ປາດັນອາຣຳ.

^{໓໖}ແລ້ວຢາໂຄບໄດ້ມາຫາອີຊາກພໍ່ຂອງຕົນທີ່ມຳເລທີ່ເມືອງອານບາ ຄື ເຮັບໂຮນ, ບ່ອນທີ່ ອັບຣາຮາມ ແລະ ອີຊາກ ໄດ້ອາໄສຢູ່ແຕ່ກ່ອນ.

ຕາມລາຄາຄົບເຕັມ ເພື່ອເຮົາຈະມີບ່ອນໄວ້ຝັງສິບໃນທ່າມກາງພວກທ່ານ”.^{໑໐}ອັນໜຶ່ງ ເອຟະໂຣນ ໄດ້ອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກລູກຊາຍຂອງ ເຮດ. ແລ້ວ ເອຟະໂຣນ ຊາວ ຮິດຕີ ໄດ້ຕອບ ອັບຣາຮາມ ໃນທ່າມກາງພວກລູກຫຼານຂອງ ເຮດ ຕໍ່ໜ້າຄົນທັງປວງທີ່ເຂົ້າໄປໃນປະຕູເມືອງຂອງທ່ານວ່າ, ^{໑໑}“ບໍ່ແມ່ນດັ່ງນັ້ນນາຍເຈົ້າຂ້າ, ຈົ່ງຟັງເຮົາເຖິດ ນາທັງນັ້ນເຮົາມອບໃຫ້ແກ່ທ່ານກັບຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນນານັ້ນເຮົາມອບໃຫ້ແກ່ທ່ານ, ຕໍ່ໜ້າພວກລູກຊາຍຂາວເມືອງຂອງເຮົາ ເຮົາມອບໃຫ້ແກ່ທ່ານ ຈົ່ງຝັງສິບຜູ້ຕາຍຂອງທ່ານເຖິດ”.^{໑໒}ອັບຣາຮາມໄດ້ໝູບຕົວລົງຕໍ່ໜ້າພວກຊາວເມືອງນັ້ນ. ^{໑໓}ແລ້ວໄດ້ກ່າວແກ່ ເອຟະໂຣນ ໃຫ້ຊາວເມືອງນັ້ນຟັງວ່າ “ຖ້າທ່ານຍອມໃຫ້ເຮົາແລ້ວ ຂໍທ່ານໂຜດຟັງເຮົາ, ເຮົາຈະໃຫ້ເງິນເປັນຄ່ານານັ້ນ ຂໍທ່ານຈົ່ງຮັບເອົາຈາກເຮົາເຖິດແລະເຮົາຈະຝັງສິບຜູ້ຕາຍຂອງເຮົາທີ່ນັ້ນ”.^{໑໔}ເອຟະໂຣນ ໄດ້ຕອບອັບຣາຮາມ ວ່າ, ^{໑໕}“ນາຍເຈົ້າຂ້າ ຈົ່ງຟັງເຮົາເຖິດ ທີ່ດິນນັ້ນມີລາຄາເປັນເງິນ 400 ເຊເຄນ ນັ້ນກໍບໍ່ມີຫຍັງລະຫວ່າງເຮົາກັບທ່ານ? ເຫດສະນັ້ນ ຈົ່ງຝັງສິບຜູ້ຕາຍຂອງທ່ານເຖິດ”.^{໑໖}ອັບຣາຮາມ ໄດ້ຟັງເອຟະໂຣນ ແລ້ວອັບຣາຮາມ ໄດ້ຂັງເງິນໃຫ້ເອຟະໂຣນຕາມຈຳນວນທີ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໜ້າພວກລູກຊາຍຂອງ ເຮດ ນັ້ນ ເປັນເງິນ 400 ເຊເຄນ ຕາມທີ່ພວກພໍ່ຄ້າໃຊ້ກັນໃນເວລານັ້ນ.

^{໑໗}ແລ້ວທັງນາຂອງ ເອຟະໂຣນ ຢູ່ໃນ ມັກເປລາ ຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ມາເລທັງນາ ແລະຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນນາ, ຕົ້ນໄມ້ທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນທັງນາ ແລະເຂດແດນທີ່ອ້ອມຮອບນັ້ນ ຈົ່ງໄດ້ຂາຍແລ້ວ ^{໑໘}ໃຫ້ແກ່ ອັບຣາຮາມ ເປັນກຳມະສິດຕໍ່ໜ້າພວກລູກຫຼານຂອງ ເຮດ, ຕໍ່ໜ້າຄົນທັງປວງທີ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນປະຕູເມືອງນັ້ນ. ^{໑໙}ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ອັບຣາຮາມ ກໍໄດ້ເອົາສິບນາງ ຊາຣາ ເມຍຂອງຕົນມາຝັງໄວ້ໃນຖ້ຳທີ່ທັງນາ ໃນ ມັກເປ

ໂຄບ ໄດ້ກ່າວແກ່ ຊີເມໂອນ ແລະແກ່ ເລວີ ວ່າ “ພວກເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃຫ້ເຮົາທຸກລຳບາກໃຈ, ເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນທີ່ກຽດຊັງຕໍ່ຊາວຊົນປະເທດນີ້, ຊາວ ການາອານ ກັບຊາວ ເປລີສີ ດ້ວຍ ແລະຝ່າຍເຮົາມີຄົນຈຳນວນພຽງໜ້ອຍດຽວ, ພວກເຂົາຈະໂຮມກັນມາຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຮົາແລະຈະຂ້າພວກເຮົາເສຍ ແລະຈະໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາຈົບຫາຍເສຍໝົດ”.^{໑໐}ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ “ມັນຈະເຮັດກັບນ້ອງສາວຂອງພວກເຮົາເໝືອນເຮັດກັບຍິງແມ່ຈ້າງຫຼື?”

ບົດທີ 35

^໑ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ ຢາໂຄບ ວ່າ “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປທີ່ ເບດເອນ ແລະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຈົ່ງສ້າງແທ່ນບູຊາແກ່ພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ປະກົດແກ່ເຈົ້າເມື່ອເຈົ້າໄດ້ໜີຈາກໜ້າ ເອຊາວ ອ້າຍຂອງເຈົ້າ”.^໒ດັ່ງນັ້ນ ຢາໂຄບ ຈົ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ຄອບຄົວ ແລະແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ກັບທ່ານວ່າ “ຈົ່ງປະຖົມເສຍ ບັນດາພະຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກເຈົ້າ ແລະຈົ່ງຊຳລະຕົວໃຫ້ສະອາດ ແລະປ່ຽນຖ່າຍເສື້ອຜ້າເສຍ. ^໓ເຮົາທັງຫຼາຍຈະຍົກຍ້າຍຂຶ້ນໄປທີ່ ເບດເອນ ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນເຮົາຈະສ້າງແທ່ນບູຊາແກ່ພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຕອບເຮົາໃນວັນທີ່ເຮົາທຸກລຳບາກໃຈ ແລະໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາໃນທາງທີ່ເຮົາໄດ້ໄປນັ້ນ”. “ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຮູບພະຕ່າງດ້າວທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຂົາກັບຕຸ້ມຫຼຸມາໃຫ້ ຢາໂຄບ ແລ້ວ ຢາໂຄບ ໄດ້ເອົາສິ່ງຂອງນັ້ນໄປຝັງໄວ້ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ລິນທີ່ຢູ່ໃກ້ເມືອງ ຊີເຄມ. “ພວກເຂົາໄດ້ຍົກຍ້າຍເດີນທາງໄປ ແລະຄວາມຢ້ານຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ເໜືອຊາວເມືອງທັງຫຼາຍທີ່ອ້ອມຮອບພວກເຂົານັ້ນ ແລະພວກນັ້ນບໍ່ໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມພວກລູກຊາຍ ຢາໂຄບໄປ.

ຈາກທີ່ນັ້ນ. ⁹ແລະຖ້າຍິງນັ້ນຫາກບໍ່ມີໃຈຈະຕາມເຈົ້າມາ ເຈົ້າກໍຈະ
ພົ້ນຈາກຄຳສາບານຕໍ່ເຮົານີ້ ແຕ່ເຈົ້າຢ່າພາລູກຊາຍເຮົາກັບໄປທີ່ນັ້ນ
ອີກ”. “ຄົນໃຊ້ຈິ່ງໄດ້ວາງມືຂອງຕົນໄວ້ທີ່ໃຕ້ກົກຂາຂອງ ອັບຣາຮາມ
ຜູ້ເປັນນາຍຂອງຕົນ ແລະໄດ້ສາບານວ່າດ້ວຍການທັງຫຼາຍນີ້. ¹⁰ແລ້ວ
ຄົນໃຊ້ໄດ້ເອົາອູດ 10 ໂຕໃນຝູງອູດຂອງນາຍຕົນໄປ ດ້ວຍວ່າສິ່ງຂອງ
ທັງປວງຂອງນາຍຢູ່ໃນມືຂອງຕົນ ແລະລາວໄດ້ລຸກຂຶ້ນໄປຍັງ ເມໂຊ
ໂປຕາເມຍ ເຖິງເມືອງຂອງ ນາໂຮ. ¹¹ລາວໄດ້ໃຫ້ອູດທັງຫຼາຍຄູ່ເຂົ້າ
ລົງຢູ່ນອກເມືອງຮີມນໍາສ້າງ ຊຶ່ງເປັນເວລາຄຳ ອັນເປັນເວລາທີ່ພວກ
ຜູ້ຍິງອອກໄປຕັກນໍ້າ. ¹²ລາວໄດ້ອ້ອນວອນວ່າ “ໂອ ພຣະເຢໂຮວາ
ພຣະເຈົ້າຂອງ ອັບຣາຮາມ ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂໍພຣະອົງໄຜດ
ໃຫ້ການຂອງຂ້ານ້ອຍສຳເລັດດ້ວຍດີໃນວັນນີ້ ແລະຂໍຊົງໄຜດສຳ
ແດງຄວາມເມດຕາແກ່ ອັບຣາຮາມ ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ.
¹³ບັດນີ້ ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຍືນຢູ່ທີ່ຮີມນໍາສ້າງ ແລະລູກສາວທັງຫຼາຍ
ຂອງໂທເມືອງນີ້ກຳລັງອອກມາຕັກນໍ້າ. ¹⁴ດ້ວຍເຫດນີ້ ຂໍພຣະອົງ
ກະທຳໃຫ້ເປັນຢ່າງນີ້ ຄື: ຂໍໃຫ້ຍິງສາວທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະກ່າວກັບນາງວ່າ
'ຂໍຢ່ອນໂຫນ້າລົງໃຫ້ຂ້ອຍດີ່ມນໍ້າແດ່' ແລະນາງຈະກ່າວວ່າ 'ເຊິນ
ດີ່ມເຖີດແລະຂ້ອຍຈະຕັກໃຫ້ອູດຂອງທ່ານດີ່ມນໍ້າດ້ວຍ' ຂໍໃຫ້ຍິງ
ສາວນັ້ນເປັນຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ໝາຍໄວ້ສຳລັບ ອີຊາກ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ພຣະອົງ ແລະດ້ວຍສິ່ງນັ້ນຂ້ານ້ອຍຈະຮູ້ວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສຳແດງ
ຄວາມເມດຕາແກ່ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ” ¹⁵ແລະຕໍ່ມາ ເມື່ອລາວອ້ອນ
ວອນຢູ່ຍັງບໍ່ທັນແລ້ວ ເບິ່ງແມ່ນາງ ເຮເບກາໄດ້ແບກໂຫນ້າອອກມາ,
ນາງ ເຮເບກາ ເປັນລູກສາວ ເບທູເອນ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍ ນາງ ມີລະກາ
ເມຍຂອງ ນາໂຮ ຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງ ອັບຣາຮາມ. ¹⁶ແລະນາງ
ເປັນຍິງສາວທີ່ງາມຫຼາຍ ເປັນຕາເບິ່ງຕາຊົມ ເປັນຍິງສາວພິມມະຈາ

ໃນແຜ່ນດິນນີ້ເທົ່ານັ້ນ”. ¹⁷ແລ້ວ ຊີເຄມ ໄດ້ກ່າວຕໍ່ພໍ່ກັບອ້າຍຂອງນາງ ດີ
ນາວ່າ “ຈິ່ງເຫັນຊອບແກ່ເຮົາເທົ່ານັ້ນ ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຂໍສິ່ງໃດເຮົາ
ຈະໃຫ້ສິ່ງນັ້ນ. ¹⁸ທ່ານຈິ່ງຂໍເງິນສິນສອດຫຼາຍກວ່າທ່ານງຽມກັບຂອງ
ຂວັນຫຼາຍສິ່ງ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຕາມທ່ານຈະຂໍ, ແຕ່ຂໍຈົ່ງຍົກຜູ້ສາວ
ນັ້ນໃຫ້ເປັນເມຍຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນ”. ¹⁹ພວກລູກຊາຍ ຢາໂຄບ ໄດ້ຕອບ
ຊີເຄມ ແລະ ຮາໂມ ພໍ່ຂອງລາວເປັນກົນອຸບາຍ ຍ້ອນວ່າລາວໄດ້ກະ
ທຳຜິດຕ່ຳນາໆ ດີນາ ນ້ອງສາວຂອງເຂົາໃຫ້ເສຍກຽດ. ²⁰ແລະພວກ
ເຂົາໄດ້ກ່າວແກ່ລາວວ່າ “ພວກເຮົາຈະຍົກນ້ອງສາວພວກເຮົາໃຫ້ແກ່
ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບສິນຕັດບໍ່ໄດ້ ເພາະຈະເປັນທີ່ອັບອາຍຂາຍໜ້າແກ່
ພວກເຮົາ, ²¹ພວກເຮົາຈະຍອມເຫັນດີກັບພວກທ່ານ ຖ້າພວກທ່ານ
ຈະເປັນເໝືອນດັ່ງພວກເຮົາເປັນ ຄືວ່າໃຫ້ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນພວກ
ທ່ານຮັບສິນຕັດ, ²²ເມື່ອນັ້ນພວກເຮົາຈະຍົກລູກສາວທັງຫຼາຍຂອງ
ພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ແລະຈະຮັບລູກສາວທັງຫຼາຍຂອງພວກ
ທ່ານມາເປັນເມຍຂອງພວກເຮົາ ແລະຈະຕັ້ງຢູ່ນຳພວກທ່ານເປັນ
ພວກດຽວກັນ. ²³ແຕ່ວ່າ ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ຟັງຄວາມຂອງພວກ
ເຮົາ, ບໍ່ຮັບສິນຕັດ ພວກເຮົາຈະພາກັນເອົາລູກສາວຂອງພວກເຮົາ
ໄປແລະຈະຍົກຍ້າຍໜີເສຍ”. ²⁴ແລະຄຳທັງຫຼາຍຂອງພວກເຮົາເປັນ
ທີ່ພໍໃຈແກ່ ຮາໂມ ແລະແກ່ ຊີເຄມ ລູກຊາຍຂອງ ຮາໂມ. ²⁵ແລ້ວ
ຊາຍໜຸ່ມນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ຊັກຊ້າທີ່ຈະກະທຳການນັ້ນ ເພາະລາວໄດ້ຮັກ
ລູກສາວຂອງຢາໂຄບ ຫຼາຍ ແລະລາວເປັນທີ່ເຄົາລົບນັບຖືຫຼາຍກວ່າ
ຄົນທັງປວງໃນຄອບຄົວຂອງພໍ່ລາວ.

¹⁷ຮາໂມກັບຊີເຄມລູກຂອງຕົນໄດ້ພາກັນອອກໄປທີ່ປະຕູເມືອງແລະ
ໄດ້ບອກຊາວເມືອງນັ້ນວ່າ: ¹⁸“ຄົນທັງຫຼາຍນັ້ນເປັນມິດກັບພວກເຮົາ

“ລູກສາວນັ້ນໄດ້ແລ່ນໄປເລົ່າເລື່ອງນີ້ໃຫ້ຄົນໃນຄົວເຮືອນແມ່ຂອງຕົນຟັງ. “ອັນໜຶ່ງນາງເຮບກາມີອ້າຍຜູ້ໜຶ່ງຊື່ລາບານ ແລະລາບານໄດ້ແລ່ນອອກໄປຫາຄົນນັ້ນທີ່ນ້ຳສ້າງ. ^{໓໐}ແລະຕໍ່ມາເມື່ອລາບານໄດ້ເຫັນຕຸ້ມຫູແລະກ້ອງແຂນທີ່ຂໍ້ແຂນນ້ອງສາວແລະເມື່ອໄດ້ຍິນຄຳທີ່ນາງ ເຮບກາ ນ້ອງສາວໄດ້ເວົ້າວ່າ “ຄົນນັ້ນໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ອຍຢ່າງນີ້” ລາບານ ໄດ້ໄປຫາຄົນນັ້ນ ແລະເບິ່ງແມ່ ຄົນນັ້ນໄດ້ຢູ່ກັບຜູ້ອຸດທິນນ້ຳສ້າງ. ^{໓໑}ລາບານໄດ້ກ່າວວ່າ “ເຊີນທ່ານຜູ້ໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະເຢໂຮວາ ຈຶ່ງເຂົ້າມາເຖິດ ເປັນຫຍັງທ່ານຍືນຢູ່ພາຍນອກ ເຫດວ່າຂ້ອຍໄດ້ຈັດແຈງເຮືອນແລະບ່ອນສຳລັບຜູ້ອຸດທິນຢູ່”.

^{໓໒}ຄົນໃຊ້ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ເຂົາໄດ້ບິດຕ່າງອຸດ ໄດ້ເອົາເພືອງກັບຫຍ້າໃຫ້ອຸດກິນ ແລະເອົານ້ຳໃຫ້ຄົນໃຊ້ລ້າງຕີນກັບຄົນທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ມານຳລາວ. ^{໓໓}ເຂົາໄດ້ຍົກອາຫານມາຕັ້ງຕໍ່ໜ້າໃຫ້ລາວກິນ ແຕ່ລາວໄດ້ກ່າວວ່າ “ຂ້ອຍຈະບໍ່ກິນຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ບອກເຖິງໜ້າທີ່ຂອງຂ້ອຍທີ່ຖືກມອບໝາຍມານັ້ນໃຫ້ທ່ານຟັງກ່ອນ” ເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ “ເຊີນເວົ້າເຖິດ”. ^{໓໔}ແລ້ວລາວໄດ້ກ່າວວ່າ “ຂ້ອຍເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງ ອັບຣາຮາມ. ^{໓໕}ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ນາຍຂອງຂ້ອຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ທ່ານກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ທ່ານມີຜູ້ສັດນ້ອຍໃຫຍ່, ມີເງິນ, ມີຄຳ, ມີພວກຂ້າໃຊ້ຊາຍຍິງ ແລະຜູ້ອຸດຜູ້ລາ. ^{໓໖}ນາງ ຊາຣາ ເມຍຂອງນາຍຂ້ອຍໄດ້ກຳເນີດລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ນາຍຂ້ອຍເມື່ອນາງເຖົ້າແກ່ແລ້ວ ແລະສິ່ງຂອງທັງປວງຂອງທ່ານກໍໄດ້ມອບໃຫ້ລູກຊາຍນັ້ນ. ^{໓໗}ນາຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍສາບານວ່າ “ເຈົ້າຢ່າໄດ້ເອົາຜູ້ຍິງຈາກລູກສາວທັງຫຼາຍຂອງພວກການາອານ ໃນແຜນດິນທີ່ເຮົາອາໄສຢູ່ນີ້ ມາເປັນເມຍຂອງລູກຊາຍເຮົາ.

ແລະທ່ານໄດ້ຍອມຮັບເອົາ. ^{໓໘}ເອຊາວ ໄດ້ກ່າວວ່າ “ໃຫ້ເຮົາທັງສອງພາກັນເດີນທາງໄປເຖິດ ແລະ ອ້າຍຈະນຳໜ້າເຈົ້າໄປ”. ^{໓໙}ຢາໂຄບໄດ້ກ່າວວ່າ “ນາຍເຈົ້າຂ້າ ທ່ານຮູ້ຈັກວ່າພວກເດັກນ້ອຍກໍຍັງອ່ອນຢູ່ແລະຜູ້ສັດທີ່ມີລູກນ້ອຍທີ່ຍັງກິນນົມຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ ຖ້າຈະເລັ່ງຮີບໄລ່ໄປພຽງວັນດຽວ ສັດທັງປວງຈະຕາຍເສຍໝົດ. ^{໔໐}ຂໍເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍໄປກ່ອນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເຖິດ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຄ່ອຍໆໄປຕາມກຳລັງຂອງຜູ້ສັດທັງຫຼາຍນີ້ ແລະພວກເດັກນ້ອຍຈະທົນໄດ້ຈົນກວ່າຂ້ານ້ອຍມາເຖິງເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ ເຊອີ”. ^{໔໑}ເອຊາວ ໄດ້ກ່າວວ່າ “ບັດນີ້ຂໍໃຫ້ອ້າຍປະຄົນທີ່ມານຳອ້າຍບາງສ່ວນກັບເຈົ້າ” ຢາໂຄບ ໄດ້ກ່າວວ່າ “ມີຄວາມຈຳເປັນອັນໃດຫຼື? ຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຄວາມກະລຸນາໃນສາຍຕາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍເທີ້ນ”. ^{໔໒}ແລະໃນວັນນັ້ນ ເອຊາວ ໄດ້ກັບໄປຕາມທາງຂອງຕົນເຖິງ ເຊອີ.

^{໔໓}ຢາໂຄບ ໄດ້ໄປເຖິງ ຊຸກໂກດ ແລະໄດ້ປຸກເຮືອນຫຼັງໜຶ່ງສຳຫຼັບຕົນເອງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະໄດ້ສ້າງຄອກໃຫ້ຜູ້ສັດຢູ່ ເຫດສະນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ທີ່ນັ້ນວ່າ ຊຸກໂກດ.

^{໔໔}ແລະເວລາໄດ້ອອກມາຈາກເມືອງ ປາດັນອາຣຳ ແລ້ວ ຢາໂຄບໄດ້ມາເຖິງ ບ້ານ ເຊເລມ ເມືອງ ຊິເຄມ ໃນປະເທດ ການາອານ ແລະໄດ້ຕັ້ງເຕັ້ນອາໄສຢູ່ຕໍ່ໜ້າເມືອງນັ້ນ. ^{໔໕}ທ່ານໄດ້ຊື້ເອົາທົ່ງນາສ່ວນໜຶ່ງທີ່ທ່ານຕັ້ງເຕັ້ນອາໄສນັ້ນຈາກພວກລູກ ຮາໂມ ຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງ ຊິເຄມ ເປັນເງິນ100 ຫຼຽນ. ^{໔໖}ແລະທ່ານໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາທີ່ນັ້ນ ແລະເອີ້ນຊື່ວ່າ ເອນເອໂລເຮ ອິດສະຣາເອນ.

ດື່ມດ້ວຍ. ⁴⁷ແລ້ວຂ້ອຍໄດ້ຖາມນາງວ່າ ‘ນາງເປັນລູກຂອງຜູ້ໃດ’ ນາງໄດ້ກ່າວວ່າ ‘ຂ້ອຍເປັນລູກຂອງເບທູເອນ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງນາໂຮທິນາງ ມີລະກາ ໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດແກ່ທ່ານ’ ແລ້ວຂ້ອຍໄດ້ເອົາຕຸ້ມຫູວົງແຫວນໃສ່ທີ່ດັງ ກັບສາຍແຂນໃສ່ທີ່ຂໍ້ແຂນຂອງນາງ. ⁴⁸ຂ້ອຍຈຶ່ງກົມຫົວລົງກາຍໄຫວ້ນະມັດສະການພຣະເຢໂຮວາ ແລະໄດ້ສັນລະເສີນພຣະເຢໂຮວາ ພຣະເຈົ້າຂອງ ອັບຣາຮາມ ນາຍຂອງຂ້ອຍ ທີ່ໄດ້ນຳພາຂ້ອຍໄປໃນທາງຖືກຕ້ອງ ເພື່ອຈະເອົາລູກສາວຂອງນັ້ນຊາຍນາຍຂອງຂ້ອຍມາເປັນເມຍໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງທ່ານ. ⁴⁹ແລະດຽວນີ້ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍຈະສະແດງຄວາມເມດຕາ ແລະຄວາມຈິງແກ່ນາຍຂອງຂ້ອຍ ຂໍເຊີນບອກຂ້ອຍ: ແລະຖ້າບໍ່ແມ່ນ, ກໍເຊີນບອກຂ້ອຍເຖິດເພື່ອຂ້ອຍຈະຫັນໄປທາງຂວາມືຫຼືຊ້າຍມື”. ⁵⁰ລາບານກັບ ເບທູເອນໄດ້ຕອບວ່າ “ການນີ້ມາແຕ່ພຣະເຢໂຮວາພວກເຮົາຈະເວົ້າຮ້າຍຫຼືດີກັບເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້. ⁵¹ເບິ່ງເຖິດນາງເຮເບກາຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານຈຶ່ງເອົານາງໄປແລະກັບເມືອເຖິດ ແລະໃຫ້ນາງເປັນເມຍລູກຊາຍນາຍຂອງທ່ານຕາມຄຳທີ່ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ບອກໄວ້ແລ້ວ”. ⁵² “ແລະຢູ່ມາເມື່ອຄົນໃຊ້ຂອງ ອັບຣາຮາມ ໄດ້ຍິນເຂົາເວົ້າຢ່າງນັ້ນແລ້ວລາວໄດ້ໝູບລົງທີ່ດິນກາຍໄຫວ້ນະມັດສະການພຣະເຢໂຮວາ. ⁵³ແລ້ວຄົນໃຊ້ໄດ້ນຳເອົາເຄື່ອງເງິນ, ເຄື່ອງຄຳ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ນາງ ເຮເບກາ ແລະລາວໄດ້ເອົາໃຫ້ແກ່ອ້າຍແລະໃຫ້ແກ່ແມ່ຂອງນາງດ້ວຍ. ⁵⁴ “ເຂົາໄດ້ຮັບກິນແລະດື່ມ ທັງຄົນໃຊ້ກັບຄົນທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ມານຳລາວແລ້ວເຂົາໄດ້ນອນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນເວລາເຊົ້າ ແລະລາວໄດ້ກ່າວວ່າ “ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍລາກັບເມືອຫານາຍຂອງຂ້ອຍເຖິດ”. ⁵⁵ “ອ້າຍກັບແມ່ຂອງຜູ້ສາວໄດ້ກ່າວວ່າ “ຂໍໃຫ້ນາງຢູ່ກັບພວກເຮົາຈັກໜ້ອຍໜຶ່ງກ່ອນ ຢ່າງໜ້ອຍກໍຈັກ 10 ວັນແລ້ວຈຶ່ງໃຫ້ນາງໄປ”. ⁵⁶ແລ້ວຄົນໃຊ້ໄດ້ກ່າວແກ່

“ໃຫ້ເຮົາໄປເທິນ ເພາະຮຸ່ງເຮົາຂຶ້ນມາແລ້ວ” ຢາໂຄບ ໄດ້ກ່າວຕອບວ່າ “ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ໃຫ້ທ່ານໄປ ນອກຈາກທ່ານຈະອວຍພອນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ”. ⁵⁷ທ່ານຜູ້ນັ້ນໄດ້ຖາມ ຢາໂຄບ ວ່າ “ເຈົ້າຊື່ຫຍັງ?” ທ່ານໄດ້ຕອບວ່າ “ຂ້ານ້ອຍຊື່ຢາໂຄບ”. ⁵⁸ທ່ານນັ້ນໄດ້ກ່າວວ່າ “ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເອີ້ນວ່າ ຢາໂຄບ ອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ວ່າຈະເອີ້ນວ່າ “ອິດສະຣາເອນ” ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນເໝືອນເຈົ້າຊາຍຜູ້ມີອຳນາດກັບພຣະເຈົ້າ ແລະມະນຸດ ແລະໄດ້ໄຊຊະນະ”.

⁵⁹ຢາໂຄບ ໄດ້ຖາມຄົນນັ້ນວ່າ “ຂໍທ່ານບອກຂ້ານ້ອຍແດ່ວ່າທ່ານຊື່ຫຍັງ” ທ່ານຜູ້ນັ້ນໄດ້ບອກວ່າ “ດ້ວຍເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງຖາມຊື່ຂອງເຮົາ?” ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ ຢາໂຄບ. ⁶⁰ຢາໂຄບ ໄດ້ເອີ້ນຊື່ທີ່ນັ້ນວ່າ “ເປນີເອນ ເຫດວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພຣະພັກພຣະເຈົ້າແລະຊີວິດຂອງຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່”. ⁶¹ແລະເມື່ອ ຢາໂຄບ ຂ້າມທີ່ ເປນີເອນ ໄປຕາເວັນກຳລັງຂຶ້ນ ທ່ານໄດ້ຢ່າງຂາເຍກໄປເພາະເຈັບກະໂພກ. ⁶² “ເພາະເຫດນີ້ພວກລູກຫຼານ ອິດສະຣາເອນ ບໍ່ກິນຊີ້ນເອັນຊຶ່ງຢູ່ຂັດກະໂພກນັ້ນຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ ເພາະທ່ານຜູ້ນັ້ນໄດ້ຈັບຕ້ອງກະໂພກຂອງ ຢາໂຄບ ທີ່ເອັນກະໂພກນັ້ນ.

ບົດທີ 33

¹ຢາໂຄບ ໄດ້ເງິຍໜ້າຂຶ້ນເບິ່ງ ແລະເບິ່ງແມ ເອຊາວ ກຳລັງມາພ້ອມກັບຄົນ 400 ຄົນ. ແລ້ວ ຢາໂຄບ ໄດ້ແບ່ງເດັກນ້ອຍໃຫ້ຢູ່ກັບນາງເລອາ, ກັບນາງ ຣາເຊນ ແລະກັບສາວໃຊ້ສອງຄົນເປັນໝູ່ຕ່າງກັນ. ² “ແລະທ່ານໄດ້ໃຫ້ສາວໃຊ້ສອງຄົນກັບລູກຂອງເຂົາໄປກ່ອນ, ໃຫ້ນາງ

ຊາກ ກໍໄດ້ຮັບຄວາມເລົ່າໂລມໃຈພາຍຫຼັງແມ່ຂອງຕົນໄດ້ຕາຍແລ້ວ

24:60 “ຂໍໃຫ້ເຈົ້າມີລູກຫຼານເປັນແສນເປັນລ້ານ” ຫຼືວ່າ “ຂໍໃຫ້ເຈົ້າມີລູກຫຼານເປັນຫຼາຍພັນລ້ານ”

ບົດທີ 25

ອັບຣາຮາມ ໄດ້ເອົາເມຍອີກຄົນໜຶ່ງຊື່ ເກທູຣາ. “ແລ້ວນາງໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດລູກຊາຍແກ່ທ່ານຊື່: ຊິມຣານ, ໂຢກຊານ, ເມດານ, ມີດີອານ, ອີຊະບາກ ແລະ ຊອາ. ^໑ໂຢກຊານ ໃຫ້ກຳເນີດລູກຊາຍຊື່: ເຊບາ ແລະ ເດດານ. ລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງ ເດດານ ຊື່: ອັດຊູຣິມ, ເລຕູຊິມ ແລະ ເລອູມມິມ. “ລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງມີດີອານຄື: ເອຟາ, ເອເຟີ, ຮາໂນກ, ອາບິດາ ແລະ ເອັນດາອາ ຄົນທັງປວງນີ້ເປັນລູກຫຼານຂອງນາງ ເກຕູຣາ.

“ອັບຣາຮາມ ມອບຊັບສິ່ງຂອງທຸກຢ່າງທີ່ຕົນມີຢູ່ໃຫ້ແກ່ ອີຊາກ ^໒ແຕ່ພວກລູກຊາຍຂອງເມຍທັງຫຼາຍຂອງ ອັບຣາຮາມ, ອັບຣາຮາມ ໄດ້ເອົາຂອງຂວັນໃຫ້ພວກເຂົາ ແລະທ່ານໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາອອກໜີໄປເສຍຈາກ ອີຊາກ ລູກຊາຍຂອງຕົນ ໄປທາງຕາເວັນອອກເຖິງປະເທດທິດຕາເວັນອອກເມື່ອທ່ານຍັງມີຊີວິດຢູ່. ^໓ແລະນີ້ຄືວັນແຫ່ງປີທັງຫຼາຍຂອງຊີວິດ ອັບຣາຮາມ ຄື 175 ປີ. ^໔ອັບຣາຮາມ ໄດ້ຖອດຈິດວິນຍານອອກ ແລະຕາຍໄປເວລາອາຍຸສູງຫຼາຍ ທ່ານເປັນຄົນເຖົ້າແລະອາຍຸຍືນ ແລະທ່ານຖືກໂຮມໄວ້ກັບພວກຂອງຕົນ. ^໕ອີຊາກ ແລະ ອິດຊະມາເອນ ລູກຊາຍຂອງຕົນໄດ້ເອົາສິບທ່ານໄປຝັງໄວ້ໃນຖໍ້ ມັກເປລາ ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ມາເລ ໃນນາຂອງ ເອຟະໂຣນ ລູກຊາຍຂອງ ໂສຣາ ພວກ

^໖ແລະຜູ້ສິ່ງຂ່າວໄດ້ກັບມາຫາ ຢາໂຄບ ກ່າວວ່າ “ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ໄປເຖິງ ເອຊາວ ອ້າຍຂອງທ່ານແລ້ວ ແລະ ເອຊາວ ກໍພວມຈະມາພົບທ່ານແລະມີຄົນມານຳ 400 ຄົນ”. ^໗ຢາໂຄບ ໄດ້ຍ້ານຫຼາຍແລະທຸກໃຈຫຼາຍ ແລະໄດ້ແບ່ງຄົນທັງຫຼາຍທີ່ມາກັບທ່ານ, ຝູງສັດນ້ອຍຝູງສັດໃຫຍ່ແລະຝູງອູດອອກເປັນສອງກອງ. ^໘ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ “ຖ້າ ເອຊາວມາຕີກອງທີ່ໜຶ່ງແລ້ວກອງທີ່ເຫຼືອນັ້ນຈະຫຼົບໜີໄປໄດ້”. ^໙ຢາໂຄບ ໄດ້ກ່າວທູນວ່າ “ໂອ້ ພຣະເຈົ້າຂອງ ອັບຣາຮາມ ປູ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າຂອງ ອີຊາກ ພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະພຣະເຢໂຮວາຜູ້ໄດ້ສົ່ງແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ ‘ຈົ່ງກັບໄປທີ່ເມືອງຍາດຕິພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າແລະເຮົາຈະກະທຳການດີແກ່ເຈົ້າ’: ^{໑໐}ຂ້ານ້ອຍບໍ່ສົມຄວນຈະຮັບພຣະຄຸນທັງປວງ ແລະຄວາມຈິງທັງສິ້ນຂອງພຣະອົງ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ໂຜດປະທານແກ່ຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ; ເຫດວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳ ຈໍແດນນີ້ມີແຕ່ໄມ້ເທົ່າ ແລະບໍ່ໄດ້ມີເປັນສອງກອງ. ^{໑໑}ຂໍພຣະອົງໂຜດຊ່ອຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງອ້າຍຂ້ານ້ອຍ ຄືຈາກມືຂອງເອຊາວ, ເຫດວ່າຂ້ານ້ອຍຍ້ານເພິ່ນຈະມາຕີຂ້ານ້ອຍ ແລະທັງແມ່ກັບລູກທັງຫຼາຍດ້ວຍ. ^{໑໒}ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ “ເຮົາຈະກະທຳການດີແກ່ເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນແລະຈະກະທຳໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າທະວີມາກຂຶ້ນເໝືອນດັ່ງເມັດດິນຊາຍ ໃນທະເລຊຶ່ງຫຼວງຫຼາຍຈົນບໍ່ສາມາດນັບໄດ້”.

^{໑໓}ແລະໃນຄືນວັນນັ້ນທ່ານໄດ້ພັກເຊົາຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະໄດ້ຄັດເອົາຂອງທີ່ມີຢູ່ໃຕ້ມືຂອງຕົນມາຕັ້ງໄວ້ເປັນຂອງຂວັນຕ້ອນແກ່ ເອຊາວ ອ້າຍຂອງຕົນ. ^{໑໔}ແບ້ແມ່ 200 ໂຕ, ແບ້ຜູ້ 20 ໂຕ, ແກະແມ່ 200 ໂຕ, ແກະຜູ້ 20 ໂຕ. ^{໑໕}ອູດໂຕແມ່ກັບລູກນ້ອຍກິນນົມຢູ່ 30 ໂຕ, ງົວແມ່

ຂອງຕົນ ເພາະວ່ານາງເປັນໝັນ ແລະພຣະເຢໂຮວາໄດ້ໂຜດໃຫ້ແກ່
ອີຊາກ ຕາມຄຳອ້ອນວອນນັ້ນ ແລະນາງ ເຣເບກາ ເມຍຂອງທ່ານ
ໄດ້ຕັ້ງທ້ອງ. “ລູກຝາແຜດໃນທ້ອງຂອງນາງໄດ້ບຽດສຽດກັນ ແລະ
ນາງໄດ້ກ່າວວ່າ “ຖ້າດັ່ງນັ້ນເປັນຫຍັງຕົວເຮົາຍັງເປັນຢູ່?”* ນາງໄດ້ໄປ
ອ້ອນວອນຖາມພຣະເຢໂຮວາ. “ແລະພຣະເຢໂຮວາໄດ້ກ່າວແກ່
ນາງວ່າ “ໃນທ້ອງຂອງເຈົ້າມີສອງຊົນຊາດ ແລະປະຊາຊົນສອງພວກ
ຈະແຍກກັນຕັ້ງແຕ່ເກີດຈາກທ້ອງເຈົ້າ ແລະພວກໜຶ່ງຈະມີແຮງຫຼາຍ
ກວ່າອີກພວກໜຶ່ງ ແລະຜູ້ເປັນອ້າຍຈະຮັບໃຊ້ນັ້ນອງ”. “ແລະເມື່ອເຖິງ
ເວລາຈະກຳເນີດລູກ ເບິ່ງແມ່ ມີລູກຝາແຜດຢູ່ໃນທ້ອງຂອງນາງ.
“ແລະຜູ້ທີ່ເກີດມາກ່ອນຕົວແດງມີຂົນເຕັມຕົວຄືເສື້ອທີ່ເຮັດດ້ວຍຂົນ
ສັດ ແລ້ວເຂົາໄດ້ເອີ້ນຊື່ລາວວ່າ ເອຊາວ. “ແລ້ວນັ້ນອງໄດ້ເກີດມາ
ແລະມີຂອງລາວໄດ້ຈັບເອົາສິນຕົນຂອງ ເອຊາວ ໄວ້ ແລະເຂົາໄດ້
ເອີ້ນຊື່ລາວວ່າ ຢາໂຄບ. ແລະ ອີຊາກ ມີອາຍຸໄດ້ 60 ປີ ເມື່ອນາງໄດ້
ໃຫ້ກຳເນີດພວກເຂົານັ້ນ. “ເດັກນ້ອຍທັງສອງນີ້ໄດ້ຈະເລີນໃຫຍ່ຂຶ້ນ
ເອຊາວ ເປັນນາຍພານທີ່ຊຳນານ, ເປັນຄົນແຫ່ງທົ່ງນາ ແລະ ຢາໂຄບ
ເປັນຄົນງຽບງຽມແລະຢູ່ໃນເຕັມອາໄສ. “ອີຊາກ ໄດ້ຮັກ ເອຊາວ ເພາະ
ໄດ້ກິນເນື້ອທີ່ລາວຈັບມາໄດ້ ແຕ່ວ່ານາງ ເຣເບກາ ໄດ້ຮັກ ຢາໂຄບ.

“ຢາໂຄບ ພວມຕື່ມແກງຜັກຢູ່ ເອຊາວ ກັບມາຈາກທົ່ງນາ ແລະ
ລາວອິດອ່ອນເມື່ອຍແຮງຫຼາຍ. “ເອຊາວ ໄດ້ກ່າວແກ່ ຢາໂຄບ ວ່າ
“ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍກິນແກງຜັກແດງແດ່, ເພາະຂ້ອຍອິດເມື່ອຍຫຼາຍ” ເຫດ
ສະນັ້ນ ເຂົາໄດ້ເອີ້ນຊື່ ເອຊາວ ວ່າ ເອໂດມ. “ຢາໂຄບ ໄດ້ກ່າວວ່າ
“ຂາຍສິດທິອ້າຍກິກໃຫ້ຂ້ອຍກ່ອນໃນວັນນີ້”. “ແລ້ວເອຊາວໄດ້ກ່າວ
ວ່າ “ເບິ່ງແມ່ ຂ້ອຍເກືອບຈະຕາຍຢູ່ແລ້ວ ແລະສິດທິອ້າຍກິກນັ້ນຈະ

ຫຼ້ານີ້ກໍແມ່ນຜູງສັດຂອງເຮົາແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຈົ້າເຫັນຢູ່ນີ້ກໍ
ແມ່ນຂອງເຮົາ ແລະວັນນີ້ເຮົາຈະເຮັດສິ່ງໃດໄດ້ແກ່ພວກລູກສາວ
ຂອງເຮົາ ແລະແກ່ລູກທັງຫຼາຍທີ່ເຂົາໄດ້ເກີດອອກມານັ້ນ? “ບັດນີ້
ເຈົ້າຈົ່ງມາເທົ້ນ ໃຫ້ເຮົາທັງສອງພາກັນເຮັດຄຳສັນຍາເພື່ອເປັນພະ
ຍານລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ”. “ຢາໂຄບ ໄດ້ເອົາຫີນກ້ອນໜຶ່ງປັກ
ຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເປັນເສົາສຳຄັນ. “ຢາໂຄບ ໄດ້ກ່າວແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນວ່າ
“ຈົ່ງໂຮມເອົາກ້ອນຫີນມາເທົ້ນ” ເຂົາໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນເຮັດເປັນກອງ
ແລະເຂົາໄດ້ກິນອາຫານເທິງກອງຫີນນັ້ນ. “ລາບານ ໄດ້ເອີ້ນຊື່ກ້ອນ
ຫີນນັ້ນວ່າ ເຢກາສາຮາດູທາ ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ເອີ້ນວ່າ ຄາລີເອັດ.
“ລາບານ ໄດ້ກ່າວວ່າ “ວັນນີ້ກອງຫີນນີ້ເປັນພະຍານລະຫວ່າງເຮົາ
ທັງສອງ”. ເຫດສະນັ້ນ ຈົ່ງໄດ້ເອີ້ນຊື່ກອງຫີນນັ້ນວ່າ ຄາລີເອັດ “ແລະ
ມີສະປາ ເພາະທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ “ຂໍໃຫ້ພຣະເຢໂຮວາເຝົ້າຮັກສາ
ລະຫວ່າງເຮົາທັງສອງ ເມື່ອພວກເຮົາພັດພາກຈາກກັນໄປ. “ຖ້າ
ເຈົ້າຫາກຂົ່ມເຫັງລູກສາວຂອງເຮົາ ຫຼືຖ້າເຈົ້າຫາກເອົາເມຍອື່ນອີກ
ນອກຈາກລູກສາວຂອງເຮົາ: ເຖິງບໍ່ມີຄົນຢູ່ນຳພວກເຮົາ, ຈົ່ງຮູ້ເຖິດ
ວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນພະຍານລະຫວ່າງເຮົາທັງສອງ”. “ລາບານ ໄດ້
ກ່າວແກ່ ຢາໂຄບ ວ່າ “ເບິ່ງແມ່ ກອງຫີນນີ້ ແລະເສົາຫີນນີ້ທີ່ເຮົາ
ໄດ້ປັກຕັ້ງໄວ້ລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ. “ກອງຫີນນີ້ຈະເປັນພະຍານ
ແລະເສົາຫີນນີ້ຈະເປັນພະຍານວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ລ່ວງຂ້າມກອງຫີນນີ້ໄປ
ຫາເຈົ້າແລະເຈົ້າກໍຈະບໍ່ລ່ວງຂ້າມກອງຫີນ ແລະເສົາຫີນນີ້ມາຫາເຮົາ
ເພື່ອເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ກັນແລະກັນ. “ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຂອງ ອັບຣາ
ຮາມແລະພຣະເຈົ້າຂອງ ນາໂຮ ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂອງພວກເພິ່ນຕັດ
ສິນລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ”. ແລ້ວ ຢາໂຄບ ໄດ້ສາບານໂດຍອ້າງເຖິງ
ຜູ້ທີ່ ອີຊາກ ພໍ່ຂອງຕົນຢຳເກງ. “ຢາໂຄບ ໄດ້ຖວາຍບູຊາຢູ່ເທິງພູ

ໂລກຈະໄດ້ພຣະພອນຍ້ອນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ, “ເຫດວ່າອັບຣາຮາມ ໄດ້ເຊື້ອຟັງຄວາມຂອງເຮົາ ແລະໄດ້ຖືຮັກສາຄຳບັງຄັບ, ຄຳສັ່ງ, ກຳ ນົດກົດໝາຍ ແລະຂໍ້ບັນຍັດທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ.

“ແລ້ວ ອີຊາກ ໄດ້ອາໄສຢູ່ເມືອງ ເກຣາ: ກິນທັງຫຼາຍຢູ່ບ່ອນນັ້ນໄດ້ ຖາມເຖິງເມຍຂອງທ່ານແລະທ່ານໄດ້ບອກວ່າ “ນາງເປັນນ້ອງສາວ ຂອງຂ້ອຍ” ເພາະທ່ານຍ້ານທີ່ຈະເວົ້າວ່າ “ນາງເປັນເມຍຂອງຕົນ” ເພາະຍ້ານວ່າ “ຄົນທັງຫຼາຍໃນບ່ອນນີ້ຈະຂ້າເພິ່ນເສຍຍ້ອນນາງ ເຮ ເບກາ” ເຫດວ່ານາງມີໜ້າຕາງາມໜ້າຊົມ. ຯແລະຢູ່ມາເມື່ອ ອີຊາກ ໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນດົນນານ ອາບິເມເລກ ກະສັດພວກ ຟິລິດສະຕິນ ໄດ້ສ່ອງ ເບິ່ງໃນປ່ອງຢ້ຽມຈິ່ງເຫັນ ແລະ ເບິ່ງແມ ອີຊາກ ກັບນາງ ເຮເບກາ ເມຍຂອງຕົນພວມຢອກກັນຫຼິ້ນຢູ່. “ກະສັດ ອາບິເມເລັກ ໄດ້ຮ້ອງ ອີຊາກມາແລະກ່າວວ່າ “ເບິ່ງແມ ນາງເປັນເມຍຂອງທ່ານແທ້ໆ ເປັນຫຍັງທ່ານຈິ່ງບອກວ່ານາງເປັນນ້ອງສາວຂອງທ່ານ?” ອີຊາກ ໄດ້ກ່າວແກ່ກະສັດວ່າ “ເພາະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຄິດວ່າ, ຍ້ານຂ້ານ້ອຍຈະ ຕາຍໄປຍ້ອນນາງ”. ຯກະສັດ ອາບິເມເລກ ໄດ້ກ່າວວ່າ “ທ່ານໄດ້ ເຮັດສິ່ງໃດແກ່ພວກເຮົາ? ເບິ່ງແມ ຄົນໜຶ່ງຄົນໃດໃນພວກປະຊາຊົນ ນີ້ອາດຈະເຂົ້າໄປນອນນຳເມຍຂອງທ່ານ ແລະທ່ານຈະນຳຄວາມ ຜິດມາສູ່ພວກເຮົາ”. ຯແລ້ວກະສັດ ອາບິເມເລກ ໄດ້ບອກສິ່ງແກ່ ຄົນທັງປວງວ່າ “ບຸກຄົນໃດທີ່ຈັບຕ້ອງຄົນຜູ້ນີ້ຫຼືເມຍຂອງທ່ານ ຜູ້ນັ້ນ ຈະຖືກໂທດປະຫານຊີວິດຢ່າງແນ່ນອນ”. ຯແລ້ວ ອີຊາກ ໄດ້ເຮັດນາ ຫວ່ານເຂົ້າທີ່ດິນນັ້ນ ແລະເກັບກ່ຽວເຂົ້າໄດ້ 100 ເທົ່າໃນປີນັ້ນ ພຣະ ເຢໂຮວາໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ທ່ານ. ຯທ່ານໄດ້ຮັ່ງມີທະວີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ຈົນກາຍເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍ. ຯເພາະທ່ານໄດ້ມີຝູງສັດນ້ອຍຝູງສັດ

ໂຄບ ວ່າ “ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງໄປແລ້ວນີ້ ເຈົ້າໄດ້ລັກໜີໄປຈາກເຮົາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເຮົາຮູ້ ແລະໄດ້ເອົາລູກຍິງຂອງເຮົາໄປເໝືອນດັ່ງຊະ ເລີຍທີ່ຈັບໄດ້ດ້ວຍດາບ. ຯດ້ວຍເຫດໃດເຈົ້າຈິ່ງໄດ້ປົບໜີມາຢ່າງລັບ ລີ້ ແລະໄດ້ລັກໜີຈາກເຮົາໂດຍບໍ່ບອກໃຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກ? ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈະໄດ້ສິ່ງເຈົ້າໄປດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ດ້ວຍການເຕັ້ນລຳ, ຕິຕະ ພວມແລະດິດພິນຄູ່. ຯແລະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເຮົາຈູບລູກຊາຍຍິງທັງຫຼາຍ ຂອງເຮົາ, ເຈົ້າໄດ້ກະທຳດັ່ງນີ້ເປັນການໂງ່. ຯເຮົາມີອຳນາດໃນມືທີ່ ຈະທຳອັນຕະລາຍແກ່ເຈົ້າໄດ້ ແຕ່ວ່າໃນຄືນວັນນີ້ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ ເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ເຮົາວ່າ ‘ຈິ່ງລະວັງ, ທ່ານຢ່າເວົ້າດີຫຼືຊົ່ວແກ່ຢາໂຄບ’. ຯແລະບັດນີ້ເຈົ້າຕ້ອງການໄປເພາະຄິດຮອດເຮືອນພໍ່ຂອງເຈົ້າຫຼາຍ ດ້ວຍເຫດໃດເຈົ້າໄດ້ລັກຮູບພະທັງຫຼາຍຂອງເຮົາໄປດ້ວຍ?” ຯຢາ ໂຄບໄດ້ຕອບແລະກ່າວແກ່ ລາບານ ວ່າ “ເພາະຂ້ານ້ອຍຄິດຍ້ານວ່າ ທ່ານຈະຍິດເອົາລູກສາວຂອງທ່ານດ້ວຍກຳລັງຄືນຈາກຂ້ານ້ອຍ ເສຍ. ຯສ່ວນຮູບພະທັງຫຼາຍຂອງທ່ານນັ້ນ ຖ້າພົບຢູ່ນຳຄົນໃດກໍຕາມ ຢ່າໃຫ້ຄົນນັ້ນມີຊີວິດ, ຕໍ່ໜ້າຍາດຕິພັນຂອງເຮົາທ່ານຈິ່ງກວດເບິ່ງ ສິ່ງຂອງທີ່ເປັນຂອງທ່ານຢູ່ທີ່ນີ້ແລະຈິ່ງເອົາໄປເທົ້ນ”. ເພາະ ຢາໂຄບ ບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກວ່ານາງ ຣາເຊນ ໄດ້ລັກເອົາຮູບພະທັງຫຼາຍນັ້ນ. ຯແລ້ວ ລາບານ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນອາໄສຂອງ ຢາໂຄບ, ໃນເຕັ້ນນາງ ເລ ອາ ແລະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນນາງ ຣາເຊນ. ຯອັນໜຶ່ງນາງ ຣາເຊນ ໄດ້ ເອົາຮູບພະນັ້ນເຊື່ອງໄວ້ໃນຕ່າງອູດ ແລະໄດ້ນັ່ງທັບຢູ່ເທິງ. ລາບານ ໄດ້ຊອກຄົ້ນຈົນທົ່ວເຕັ້ນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນສິ່ງໃດ. ຯແລ້ວນາງ ຣາເຊນ ໄດ້ກ່າວແກ່ພໍ່ວ່າ “ຂໍເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ຢ່າໄດ້ຮ້າຍທີ່ຂ້ານ້ອຍ ລຸກຂຶ້ນຕ້ອນຮັບທ່ານບໍ່ໄດ້ ເຫດວ່າຂ້ານ້ອຍກຳລັງເປັນປະຈຳເດືອນ ຢູ່” ແລະທ່ານໄດ້ຊອກຫາ ແຕ່ວ່າບໍ່ໄດ້ພົບຮູບພະທັງຫຼາຍນັ້ນ.

ເຮົາສະຖິດຢູ່ນຳເຈົ້າ ເຮົາຈະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າມາກທະວີຂຶ້ນເພາະເຫັນແກ່ ອັບຣາຮາມ ຂ້າໃຊ້ຂອງເຮົາ” “ແລ້ວ ອີຊາກ ໄດ້ກໍ່ສ້າງແທ່ນບູຊາທີ່ນັ້ນ ແລະໄດ້ອ້ອນວອນອອກນາມຊື່ພຣະເຢໂຮວາ, ໄດ້ຕັ້ງເຕັ້ນອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະພວກຂ້າໃຊ້ຂອງ ອີຊາກ ໄດ້ຊຸດນຳສ້າງຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

“ກະສັດ ອາບິເມເລັກ ກັບ ອາຣູສາດ ສ່ຽວຂອງຕົນ ແລະ ພິໂກນນາຍທະຫານຂອງຕົນ ໄດ້ອອກຈາກເມືອງ ເກຣາ ໄປຫາ ອີຊາກ. “ອີຊາກໄດ້ຖາມເຂົາວ່າ “ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານທັງຫຼາຍຈຶ່ງມາຫາເຮົາ? ເຫດວ່າທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ກຽດຊັງເຮົາ ແລະໄດ້ໄລ່ເຮົາໄປເສຍຈາກທ່ານທັງຫຼາຍແລ້ວ”. “ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ “ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຢ່າງແນ່ນອນແລ້ວວ່າ ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບທ່ານ ພວກເຮົາຈຶ່ງຄິດວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດຄຳສາບານລະຫວ່າງພວກເຮົາ ຄືພວກເຮົາກັບທ່ານ ແລະໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດຄຳສັນຍາກັບທ່ານ “ຄືທ່ານຈະບໍ່ເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ພວກເຮົາເໝືອນດັ່ງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຈັບຕ້ອງທ່ານ ແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຍັງໃຫ້ທ່ານ ເວັ້ນແຕ່ການດີເທົ່ານັ້ນແລະໄດ້ສົ່ງທ່ານໄປເປັນຢ່າງສັນຕິ ບັດນີ້ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ອວຍພອນແກ່ທ່ານແລ້ວ”.⁹⁸ ອີຊາກ ໄດ້ເຮັດງານລ້ຽງສູ່ພວກເຂົາ ແລະພວກເຂົາໄດ້ພາກັນກິນແລະດື່ມ.⁹⁹ ພວກເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຂົ້າ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄຳສາບານຕໍ່ກັນແລ້ວອີຊາກໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາໄປ ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ລາໄປຢ່າງສັນຕິ.¹⁰⁰ ແລະຢູ່ມາໃນວັນດຽວກັນນັ້ນ ພວກຂ້າໃຊ້ຂອງ ອີຊາກ ໄດ້ມາແລະໄດ້ບອກທ່ານວ່າດ້ວຍນຳສ້າງທີ່ເຂົາໄດ້ຊຸດນັ້ນວ່າ “ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ພົບນຳແລ້ວ”.¹⁰¹ ແລະທ່ານໄດ້ເອີ້ນຊື່ນຳສ້າງນັ້ນວ່າ ເຊບາ ເຫດສະນັ້ນເຂົາໄດ້ເອີ້ນຊື່ເມືອງນັ້ນວ່າ ເບເອນເຊບາ ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້.

ເບິ່ງໜ້າຂອງລາບານແລະເບິ່ງແມ່ບໍ່ຄືແຕ່ກ່ອນທີ່ມີຕໍ່ຢາໂຄບ.⁹⁴ ແລະພຣະເຢໂຮວາໄດ້ກ່າວແກ່ ຢາໂຄບ ວ່າ “ເຈົ້າຈຶ່ງກັບໄປທີ່ແຜ່ນດິນປູ່ຢ່າຕາຍາຍແລະຍາດຕິພັນອງຂອງເຈົ້າເຫັນ ເຮົາຈະສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ”. “ຢາໂຄບ ໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປເອີ້ນນາງ ຣາເຊນ ກັບນາງ ເລອາມາຫາຕົນໃນທົ່ງຫຍ້າທີ່ລ້ຽງຝູງສັດ, “ແລະໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າ “ເຮົາໄດ້ເຫັນສີໜ້າພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ເຮົາບໍ່ຄືແຕ່ກ່ອນ ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ເຮົາໄດ້ສະຖິດຢູ່ນຳເຮົາ.⁹⁵ ເຈົ້າທັງສອງຮູ້ແລ້ວວ່າເຮົາໄດ້ບົວລະບັດພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍໝິດເຫື່ອແຮງຂອງເຮົາແລ້ວ. າແລະພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຫຼອກລວງເຮົາ ແລະໄດ້ປຸງນຄຳຈ້າງຂອງເຮົາ10 ເທື່ອແລ້ວ; ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວໄດ້ທຳອັນຕະລາຍແກ່ເຮົາ. ⁹⁶ເມື່ອພໍ່ໄດ້ເວົ້າຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ສັດທີ່ສີດ່າງຈະເປັນຄຳຈ້າງເຈົ້າ’ ໃນເວລານັ້ນສັດທັງປວງມີລູກເປັນສີດ່າງ, ແລະເມື່ອພໍ່ໄດ້ເວົ້າຢ່າງນີ້ວ່າ ‘ສັດທີ່ສີລາຍຈະເປັນຄຳຈ້າງເຈົ້າ’ ໃນວັນນັ້ນສັດທັງປວງມີລູກເປັນສີລາຍ. ⁹⁷ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍົກເອົາຝູງສັດຂອງພໍ່ພວກເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາ. ⁹⁸ແລະຢູ່ມາເມື່ອຝູງສັດນັ້ນປະສົມພັນເຮົາໄດ້ເງິຍໜ້າເບິ່ງ ແລະເຫັນໃນຄວາມຝັນ ແລະເບິ່ງແມ່ ແກະຜູ້ທີ່ປະສົມພັນກັບແກະແມ່ນັ້ນເປັນສີລາຍ ເປັນສີດ່າງ, ເປັນສີດາວ.⁹⁹ ແລະເທວະດາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເຮົາໃນຄວາມຝັນວ່າ ‘ຢາໂຄບເອີຍ’ ເຮົາໄດ້ຕອບວ່າ ‘ຂ້ານ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ ເຈົ້າຂ້າ’. ¹⁰⁰ພຣະອົງໄດ້ບອກວ່າ ‘ເຈົ້າຈຶ່ງເງິຍໜ້າຂຶ້ນ ແລະເບິ່ງສັດໂຕຜູ້ທັງປວງທີ່ປະສົມພັນກັບໂຕແມ່ ເປັນສີລາຍ, ເປັນສີດ່າງ, ເປັນສີດາວ ເຫດວ່າເຮົາໄດ້ເຫັນການທັງປວງທີ່ ລາບານໄດ້ເຮັດຕໍ່ເຈົ້າ. ¹⁰¹ເຮົາແມ່ນພຣະເຈົ້າແຫ່ງ ເບດເອນ ບ່ອນທີ່ເຈົ້າໄດ້ເອົານຳມັນຖອກ*ໃສ່ຫິນສຳຄັນໄວ້ ທີ່ເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄຳປະຕິຍານສາບານໄວ້ຕໍ່ເຮົານັ້ນ, ບັດນີ້ເຈົ້າຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນອອກ

⁹⁰ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງເອົາໄປໃຫ້ພໍ່ຂອງເຈົ້າກິນ ເພື່ອເພິ່ນຈະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າກ່ອນເພິ່ນຕາຍໄປ”. ⁹¹ຢາໂຄບ ໄດ້ກ່າວແກ່ນາງ ເຮເບກາ ແມ່ຂອງຕົນວ່າ “ເບິ່ງແມ່ ອ້າຍ ເອຊາວ ເປັນຄົນມີຂົນຫຼາຍ ແຕ່ຂ້ອຍເປັນຄົນຜົວກັງບໍ່ມີຂົນ: ⁹²ທາກວ່າພໍ່ຈະຈັບຕົວຂ້ອຍ ແລະຈະຄິດວ່າຂ້ອຍເປັນຄົນຫຼອກລວງເພິ່ນ ແລ້ວຂ້ອຍຈະນຳຄວາມສາບແຂ່ງມາເທິງຂ້ອຍ ບໍ່ແມ່ນຄວາມອວຍພອນ”. ⁹³ແມ່ໄດ້ກ່າວແກ່ລາວວ່າ “ລູກເອີຍ ຂໍໃຫ້ຄວາມສາບແຂ່ງຕົກຢູ່ເທິງແມ່ເທິນ ແຕ່ເຈົ້າຈຶ່ງຟັງຄວາມຂອງແມ່ ແລະໄປເອົາລູກແບ້ນັ້ນມາໃຫ້ແມ່”. ⁹⁴ແລ້ວ ຢາໂຄບ ໄດ້ໄປຫາລູກແບ້ນັ້ນມາໃຫ້ແມ່ ແລ້ວແມ່ໄດ້ເຮັດອາຫານເນື້ອສົດແຊບໆຕາມພໍ່ຂອງທ່ານມັກກິນ. ⁹⁵ແລ້ວນາງ ເຮເບກາ ໄດ້ເອົາເສື້ອຜ້າຢ່າງດີຂອງ ເອຊາວ ລູກກິກຂອງຕົນຊຶ່ງຢູ່ນຳນາງໃນເຮືອນ ນາງໄດ້ໃຫ້ ຢາໂຄບ ລູກຫຼ້າຂອງຕົນນຸ່ງຫົ່ມ ⁹⁶ນາງໄດ້ເອົາໜັງຂອງລູກແບ້ປົກມີ ແລະຄໍອັນລຽບກຶ່ງຂອງລາວ ⁹⁷ແລ້ວນາງໄດ້ເອົາອາຫານເນື້ອສົດແຊບໆກັບເຂົ້າຈີ່ທີ່ຕົນໄດ້ຈັດແຈງໄວ້ນັ້ນ ໃສ່ໃນມື ຢາໂຄບ ລູກຊາຍຂອງຕົນ.

⁹⁸ແລ້ວ ຢາໂຄບ ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາພໍ່ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ “ພໍ່ເອີຍ” ພໍ່ໄດ້ຕອບວ່າ “ພໍ່ຢູ່ທີ່ນີ້ລູກເອີຍ ເຈົ້າແມ່ນຜູ້ໃດ?” ⁹⁹ຢາໂຄບ ໄດ້ກ່າວແກ່ພໍ່ວ່າ “ຂ້ອຍແມ່ນ ເອຊາວ ລູກຊາຍກິກຂອງທ່ານ, ລູກໄດ້ກະທຳຕາມພໍ່ໄດ້ສັງໄວ້ ຂໍເຊີນລູກຂຶ້ນນັ່ງກິນເນື້ອທີ່ລູກຫາມາໄດ້ນີ້ ເພື່ອຈິດໃຈຂອງທ່ານຈະໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ລູກ”. ¹⁰⁰ອີຊາກ ໄດ້ຖາມລູກວ່າ “ລູກເອີຍ ເຈົ້າເຮັດຈິ່ງໃດຈິ່ງໄດ້ເນື້ອມາໄວແທ້ໆ?” ລາວໄດ້ຕອບວ່າ “ເພາະພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ໂຜດນຳມາໃຫ້ລູກ”. ¹⁰¹ແລ້ວ ອີຊາກ ໄດ້ກ່າວແກ່ ຢາໂຄບ ວ່າ “ລູກເອີຍ ເຊີນຫຍັບເຂົ້າມາ

“ລຸງຂໍຮ້ອງ, ຖ້າລຸງຫາກຍັງເປັນທີ່ພິຈາລະນາຂອງເຈົ້າ ເພາະລຸງໄດ້ຮຽນຮູ້ດ້ວຍປະສົບການແລ້ວວ່າ ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ອວຍພອນລຸງຍ້ອນເຈົ້າ”. ¹⁰²ລາບານ ໄດ້ກ່າວວ່າ “ເຈົ້າຈະເອົາຄ່າຈ້າງເທົ່າໃດ? ໃຫ້ບອກມາ ແລ້ວລຸງຈະໃຫ້”. ¹⁰³ຢາໂຄບ ໄດ້ຕອບທ່ານວ່າ “ທ່ານກໍຮູ້ແລ້ວວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ບົວລະບັດທ່ານຢ່າງໃດ ແລະຝູງສັດຂອງທ່ານໄດ້ບັງເກີດຢ່າງໃດຍ້ອນຂ້ານ້ອຍ. ¹⁰⁴ເຫດວ່າກ່ອນຂ້ານ້ອຍໄດ້ມານັ້ນທ່ານມີແຕ່ໜ້ອຍດຽວ ບັດນີ້ທ່ານມີຝູງສັດທະວີຂຶ້ນຫຼວງຫຼາຍ ແລະພຣະເຢໂຮວາໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ທ່ານຕັ້ງແຕ່ຂ້ານ້ອຍມາຢູ່ນຳ ແລະບັດນີ້ເມື່ອໃດຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດການເພື່ອຈັດຫາລ້ຽງຄອບຄົວຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້?” ¹⁰⁵ລາບານ ໄດ້ກ່າວວ່າ “ເຮົາຈະເອົາສິ່ງໃດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ?” ຢາໂຄບໄດ້ຕອບວ່າ “ທ່ານບໍ່ຕ້ອງເອົາສິ່ງໃດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ຖ້າທ່ານຈະເຮັດສິ່ງນີ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍຈະຢູ່ລ້ຽງຮັກສາຝູງສັດຂອງທ່ານຕໍ່ໄປອີກ. ¹⁰⁶ວັນນີ້ຂ້ານ້ອຍຈະໄປທີ່ຝູງສັດທັງຫຼາຍຂອງທ່ານ ແລະຈະເລືອກຄັດເອົາທຸກໂຕທີ່ມີສີລາຍ, ສີດາວ ແລະສີດຳໃນຝູງແກະ ແລະທຸກໂຕທີ່ມີສີລາຍ, ສີດ່າງ ໃນຝູງແບ້ ສັດທັງຫຼາຍນີ້ຈະເອົາເປັນຄ່າຈ້າງຂອງຂ້ານ້ອຍ. ¹⁰⁷ດັ່ງນີ້ຄວາມຊອບທຳຂອງຂ້ານ້ອຍຈະເປັນຄຳຕອບຂອງຂ້ານ້ອຍ ເມື່ອພາຍໜ້າມາ ຄືເວລາທ່ານຈະມາກວດເບິ່ງຄ່າຈ້າງຂອງຂ້ານ້ອຍໃນຝູງແບ້ຂອງຂ້ານ້ອຍທຸກໂຕທີ່ບໍ່ມີສີລາຍ, ບໍ່ມີສີດ່າງ ແລະໃນຝູງແກະທຸກໂຕທີ່ບໍ່ມີສີດຳ ຈະຖືວ່າເປັນຂອງລັກເອົາມາ”. ¹⁰⁸ລາບານ ໄດ້ຕອບວ່າ “ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງເຮັດຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງເຈົ້າເທິນ”. ¹⁰⁹ແລະໃນວັນນັ້ນທ່ານຢາໂຄບໄດ້ຄັດເລືອກເອົາແບ້ເຖິກທີ່ມີສີລາຍ, ສີດາວແລະແບ້ໂຕແມ່ທີ່ມີສີດ່າງ, ສີດາວ ທຸກຕົວທີ່ມີສີຂາວໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະລູກແກະທີ່ສີດຳໃນຝູງແກະນັ້ນອອກ ແລະມອບໄວ້ໃນມືຂອງລູກຊາຍຂອງຕົນ. ¹¹⁰ແລະທ່ານ

ເອຊາວອ້າຍຂອງຕົນໄດ້ກັບມາຈາກການລ່າເນື້ອ.^{໙໑} ເອຊາວໄດ້ເຮັດອາຫານເນື້ອສົດແຂບໆ ແລ້ວໄດ້ເອົາມາໃຫ້ພໍ່ຂອງຕົນ ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ພໍ່ວ່າ “ຂໍເຊີນພໍ່ລູກຂຶ້ນ ແລະກິນເນື້ອທີ່ລູກຊາຍຂອງພໍ່ທາມາ ເພື່ອຈິດໃຈພໍ່ຈະໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ລູກ”.^{໙໒} ອີຊາກ ພໍ່ຂອງຕົນໄດ້ຖາມລາວວ່າ “ເຈົ້າແມ່ນໃຜ?” ເອຊາວໄດ້ຕອບວ່າ “ຂ້ອຍແມ່ນເອຊາວລູກຊາຍກົກຂອງທ່ານ”.^{໙໓} ເມື່ອນັ້ນ ອີຊາກ ໄດ້ສະດຸງຕົກໃຈຕົວສັ້ນຫຼາຍ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ “ແລ້ວແມ່ນໃຜຜູ້ທີ່ໄດ້ຈັບເນື້ອ ແລະໄດ້ເອົາມາໃຫ້ພໍ່ ແລະພໍ່ໄດ້ກິນໝົດແລ້ວກ່ອນເຈົ້າມາ? ແລະເຮົາໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ລາວແລ້ວ ເພາະສະນັ້ນລາວຈະເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບພຣະພອນ”.^{໙໔} ເມື່ອ ເອຊາວໄດ້ຍິນພໍ່ເວົ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ລາວໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍສຽງອັນດັງແລະຂົ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ພໍ່ວ່າ “ພໍ່ເອີຍ ຂ້ອວຍພອນໃຫ້ລູກດ້ວຍເທີນ”.^{໙໕} ພໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ “ນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າໄດ້ມາດ້ວຍກິນອຸບາຍ ແລະໄດ້ຫຼອກລວງເອົາຄວາມພອນຂອງເຈົ້າໄປແລ້ວ”.^{໙໖} ເອຊາວໄດ້ກ່າວວ່າ “ລາວມີຊື່ວ່າ ຢາໂຄບ ກໍຖືກຕ້ອງແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫຼີ? ລາວໄດ້ຫຼອກລວງ* ໃຫ້ຂ້ອຍເສຍຫາຍສອງເທື່ອແລ້ວ: ລາວໄດ້ເອົາສິດທິອ້າຍກົກຂອງຂ້ອຍໄປແລ້ວ ແລະເບິ່ງແມ່ ບັດນີ້ໄດ້ເອົາຄວາມພອນຂອງຂ້ອຍໄປດ້ວຍ” ແລ້ວ ເອຊາວ ໄດ້ຖາມວ່າ “ທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັກສາຄວາມພອນເອົາໄວ້ໃຫ້ຂ້ອຍແດ່ຫຼີ?”^{໙໗} ອີຊາກ ໄດ້ຕອບແລະໄດ້ກ່າວແກ່ ເອຊາວ ວ່າ, “ບັດນີ້ ເຮົາໄດ້ຕັ້ງລາວໄວ້ເປັນນາຍຂອງເຈົ້າ ແລະພໍ່ນ້ອງທັງປວງຂອງຕົນ ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງລາວ ແລະໃຫ້ລາວມີເຂົ້າກັບນ້ຳອາງູ່ນບໍລິບູນ ລູກເອີຍ ບັດນີ້ເຮົາຈະກະທຳສິ່ງໃດໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ອີກ?”^{໙໘} ເອຊາວ ໄດ້ກ່າວແກ່ພໍ່ວ່າ “ພໍ່ເອີຍ, ພໍ່ມີຄວາມພອນອັນດຽວເທົ່ານັ້ນຫຼີ? ໂອພໍ່ເອີຍ ຂ້ອວຍພອນໃຫ້ຂ້ອຍດ້ວຍເທີນ” ເອຊາວໄດ້ເປ່ງສຽງຮ້ອງໄຫ້ອັນດັງ. ແລ້ວ ອີຊາກ ພໍ່ຂອງຕົນໄດ້ຕອບ

ຂອງນາງ ຣາເຊນ ໄດ້ຕັ້ງທ້ອງ ແລະໄດ້ປະສູດລູກຊາຍໃຫ້ ຢາໂຄບ ອີກຄົນໜຶ່ງ. ນາງ ຣາເຊນ ໄດ້ກ່າວວ່າ “ດ້ວຍການປັບສູ້ອັນແສນລຳບາກ ຂ້ອຍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບເອື້ອຍຂອງຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍໄດ້ຊະນະລາວແລ້ວ” ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກຊາຍນັ້ນວ່າ ເນບທາລີ.

^{໙໙} ແລະນາງເລອາໄດ້ເຫັນວ່າຕົນເຊົາມີລູກແລ້ວລາວໄດ້ເອົາສີລະປາສາວໃຊ້ຂອງຕົນຍົກໃຫ້ເປັນເມຍ ຢາໂຄບ. ^{໑໐໐} ນາງ ສີລະປາ ສາວໃຊ້ຂອງນາງ ເລອາ ໄດ້ປະສູດລູກຊາຍໃຫ້ທ່ານຄົນໜຶ່ງ. ^{໑໐໑} ນາງ ເລອາໄດ້ກ່າວວ່າ “ກອງທະຫານກຳລັງມາແລ້ວ” ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກຊາຍນັ້ນວ່າ ກາດ. ^{໑໐໒} ສີລະປາ ສາວໃຊ້ຂອງນາງ ເລອາ ໄດ້ປະສູດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງອີກໃຫ້ ຢາໂຄບ. ^{໑໐໓} ນາງ ເລອາ ໄດ້ກ່າວວ່າ “ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກຫຼາຍ ເຫດວ່າລູກຍິງທັງຫຼາຍຈະເອີ້ນຂ້ອຍວ່າໄດ້ຮັບພຣະພອນ” ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຊາຍນັ້ນວ່າ ອາເຊ.

^{໑໐໔} ໃນລະດູກຸ່ງເຂົ້າ ຣູເບນ ໄດ້ອອກໄປນາ ແລະໄດ້ພົບໝາກຕົ້ນດູດາອີມ ແລ້ວໄດ້ເອົາມາໃຫ້ນາງ ເລອາ ແມ່ຂອງຕົນ, ນາງ ຣາເຊນ ໄດ້ກ່າວແກ່ນາງ ເລອາ ວ່າ “ຂໍໝາກດູດາອີມຂອງລູກຊາຍເຈົ້າໃຫ້ເຮົາແດ່ເທີນ”. ^{໑໐໕} ນາງ ເລອາ ໄດ້ຕອບລາວວ່າ “ທີ່ເຈົ້າໄດ້ເອົາຜົວຂອງຂ້ອຍໄປນັ້ນຍັງບໍ່ພໍຫຼີ? ບັດນີ້ຈະເອົາໝາກດູດາອີມຂອງລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຫຼີ?” ນາງ ຣາເຊນ ໄດ້ຕອບວ່າ “ຖ້າເຈົ້າເອົາໝາກດູດາອີມຂອງລູກຊາຍເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ ຜົວຈະນອນນຳເຈົ້າໃນຄືນນີ້”.^{໑໐໖} ຢາໂຄບໄດ້ກັບມາຈາກນາໃນເວລາຄ່ຳ, ນາງເລອາໄດ້ອອກໄປຕ້ອນຮັບທ່ານ ແລະໄດ້ບອກວ່າ “ທ່ານຈະຕ້ອງເຂົ້າມາຫາຂ້ອຍ

ບົດທີ 28

ອີຊາກ ໄດ້ຮ້ອງ ຢາໂຄບ ມາ ແລະໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ລາວ, ແລະໄດ້ສັ່ງບອກວ່າ “ເຈົ້າຢ່າເອົາຍິງຊາວ ການາອານ ມາເປັນເມຍຂອງເຈົ້າ. “ຈົ່ງເດີນທາງໄປທີ່ເມືອງ ປາດັນອາຣາ ເຖິງບ້ານ ເບທູເອນ ຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງແມ່ເຈົ້າ, ແລະທີ່ນັ້ນຈົ່ງເອົາຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກລູກສາວຂອງລາບານ ຜູ້ເປັນອ້າຍຂອງແມ່ເຈົ້າ ມາເປັນເມຍເຈົ້າ. ^໖ແລະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮິດທານຸພາບສູງສຸດອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າ ແລະໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າເກີດທະວີມາກຂຶ້ນ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ກາຍເປັນປະເທດໃຫຍ່. “ແລະຂໍພຣະອົງໂຜດປະທານຄວາມພອນຂອງ ອັບຣາຮາມ ໃຫ້ເຈົ້າ ແລະໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າດ້ວຍ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າໄດ້ອາໄສຢູ່ເປັນຄົນຕ່າງດ້າວນີ້ເປັນມໍລະດົກ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມແລ້ວ”. “ແລ້ວອີຊາກໄດ້ສັ່ງຢາໂຄບໄປແລະທ່ານໄດ້ໄປທີ່ເມືອງປາດັນອາຣາເຖິງລາບານລູກເບທູເອນຊາວຊີເຣຍຜູ້ເປັນອ້າຍຂອງນາງ ເຣເບກາ ແມ່ຂອງ ຢາໂຄບ ແລະ ເອຊາວ.

^໗ເອຊາວ ໄດ້ເຫັນວ່າ ອີຊາກ ໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ ຢາໂຄບ ແລະໄດ້ສັ່ງລາວໄປທີ່ເມືອງ ປາດັນອາຣາ ເພື່ອຈະໄດ້ຫາເມຍທີ່ນັ້ນ ແລະເມື່ອພໍ່ໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ ຢາໂຄບ ພໍ່ໄດ້ສັ່ງແກ່ທ່ານວ່າ “ຢ່າເອົາຍິງຊາວ ການາອານ ມາເປັນເມຍ”. ^໘ແລະເຫັນວ່າ ຢາໂຄບ ໄດ້ຟັງຄວາມພໍ່ແມ່ຈົ່ງໄດ້ໄປທີ່ເມືອງ ປາດັນອາຣາ ແລ້ວ. ^໙ເມື່ອນັ້ນ ເອຊາວ ໄດ້ເຫັນວ່າ ອີຊາກ ພໍ່ຂອງຕົນບໍ່ຊອບໃຈກັບລູກຍິງທັງຫຼາຍຂອງຊາວ ການາອານ. ¹⁰ແລ້ວ ເອຊາວ ໄດ້ໄປຫາ ອິດຊະມາເອນ ແລະ ນອກຈາກເມຍທັງສອງຂອງຕົນ ກໍຍັງເອົາເມຍຄົນໜຶ່ງຊື່ ມາຮາລາດ ລູກຂອງ ອິດ

“ແລະຕໍ່ມາເມື່ອຮຸ່ງເຮື້າແລ້ວ ເບິ່ງແມ ແມ່ນນາງ ເລອາ, ຢາໂຄບໄດ້ກ່າວແກ່ ລາບານວ່າ “ທ່ານໄດ້ກະທຳສິ່ງໃດແກ່ຂ້ານ້ອຍ? ເບິ່ງແມ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ບົວລະບັດທ່ານເພື່ອຈະໄດ້ນາງ ຣາເຊນ ບໍ່ແມ່ນຫຼື? ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານໄດ້ຫຼອກລວງຂ້ານ້ອຍ?” ¹¹ລາບານ ໄດ້ຕອບວ່າ “ໃນເມືອງເຮົານີ້ບໍ່ເຄີຍຍົກໃຫ້ນ້ອງສາວເອົາຜົວກ່ອນເອື້ອຍກົກ. ¹²ຂໍໃຫ້ຄົບເຈັດວັນຂອງນາງຜູ້ນີ້ແລ້ວ ແລະເຮົາຈະຍົກນາງຜູ້ນັ້ນໃຫ້ເປັນເມຍເຈົ້າເໝືອນກັນ ຊຶ່ງເຈົ້າຈະຕ້ອງບົວລະບັດເຮົາສຳລັບນາງຜູ້ນີ້ອີກເຈັດປີຕື່ມ. ¹³ແລ້ວ ຢາໂຄບ ໄດ້ກະທຳຢ່າງນັ້ນ ແລະໄດ້ຄົບເຈັດວັນນາງຜູ້ນີ້ ແລະ ລາບານ ໄດ້ຍົກນາງ ຣາເຊນ ລູກສາວຫຼ້າໃຫ້ເປັນເມຍຂອງ ຢາໂຄບ ດ້ວຍ. ¹⁴ລາບານ ໄດ້ເອົາສາວໃຊ້ຄົນໜຶ່ງຊື່ ບິນຣາໃຫ້ເປັນສາວໃຊ້ຂອງນາງຣາເຊນລູກສາວຂອງຕົນ. ¹⁵ຢາໂຄບ ໄດ້ເຂົ້າໄປທານາງ ຣາເຊນ ດ້ວຍແລະໄດ້ຮັກນາງ ຣາເຊນ ຫຼາຍກວ່ານາງ ເລອາ, ຢາໂຄບ ໄດ້ຢູ່ບົວລະບັດ ລາບານ ອີກເຈັດປີຕື່ມ.

¹⁶ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ເຫັນວ່ານາງ ເລອາ ເປັນທີ່ກຽດຊັງແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ນາງ ເລອາ ໄດ້ຕັ້ງທ້ອງ, ແຕ່ວ່ານາງ ຣາເຊນ ເປັນໝັ້ນ. ¹⁷ນາງ ເລອາ ໄດ້ຕັ້ງທ້ອງ ໄດ້ປະສູດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ ແລະໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກນັ້ນວ່າຣູເບນ ເຫດວ່ານາງໄດ້ກ່າວວ່າ “ເພາະເຫດພຣະເຢໂຮວາໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກໃຈຂອງຂ້ອຍ ບັດນີ້ຜົວຈະຮັກຂ້ອຍ”. ¹⁸ນາງ ເລອາ ໄດ້ຕັ້ງທ້ອງອີກ ໄດ້ປະສູດລູກຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ “ເພາະເຫດພຣະເຢໂຮວາໄດ້ຍິນວ່າ ຂ້ອຍເປັນທີ່ກຽດຊັງ ພຣະອົງໄດ້ປະທານຜູ້ນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍອີກ” ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຊາຍນັ້ນວ່າ ຊີເມໂອນ. ¹⁹ນາງໄດ້ຕັ້ງທ້ອງອີກ ໄດ້ປະສູດລູກຊາຍອີກ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ “ເບິ່ງເຖິດ ຄັ້ງນີ້ ຜົວຈະຕິດພັນກັບຂ້ອຍ, ເພາະຂ້ອຍໄດ້ປະສູດລູກຊາຍ

ເຈົ້າແລະເປັນປະຕູແຫ່ງພ້າສະຫວັນ”.^໑ຢາໂຄບ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຂົ້າ
ໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນທີ່ໄດ້ເຮັດເປັນໝອນໝູນຫົວໄວ້ນັ້ນປັກຕັ້ງຂຶ້ນ
ເປັນເລົາສຳຄັນ ແລະເອົານ້ຳມັນຖອກເທິງຫີນນັ້ນ. ^໒ທ່ານໄດ້ເອີ້ນ
ຊື່ບ່ອນນັ້ນວ່າ ເບດເອນ ແຕ່ເດີມເມືອງນັ້ນຊື່ວ່າ ລູເຊ. ^໓ຢາໂຄບ
ໄດ້ຕັ້ງຄຳປະຕິຍານສາບານໄວ້ວ່າ “ຖ້າພຣະເຈົ້າຢູ່ນຳຂ້າມ້ອຍ, ປົກ
ປັກຮັກສາໃນທາງທີ່ຂ້າມ້ອຍຈະໄປ, ໃຫ້ຂ້າມ້ອຍມີອາຫານກິນ ແລະ
ໃຫ້ມີເສື້ອຜ້ານຸ່ງທີ່ມ, ^໔ຈົນຂ້າມ້ອຍກັບມາທີ່ເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້າມ້ອຍ
ອີກຢ່າງສັນຕິແລ້ວ; ພຣະເຢໂຮວາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າມ້ອຍ,
“ແລະກ້ອນຫີນທີ່ຂ້າມ້ອຍໄດ້ປັກຕັ້ງຂຶ້ນເປັນເລົາສຳຄັນຈະເປັນວິ
ຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະສິ່ງສາລະພັດທີ່ພຣະອົງຈະປະທານໃຫ້ຂ້າ
ມ້ອຍ, ແນ່ນອນຂ້າມ້ອຍຈະແບ່ງເປັນສິບສ່ວນ ແລະເອົາສ່ວນໜຶ່ງມາ
ຖວາຍແກ່ພຣະອົງ”.

28:13 “ພໍ່ປູ” ນີ້ຕາມພາສາເຮັບເຮົາແປອອກວ່າ “ບັນພະບຸລຸດ”

28:21 “ຢ່າງສັນຕິ” ຫຼືວ່າ “ໂດຍສະຫວັດດີພາບ”

ບົດທີ 29

ຢາໂຄບໄດ້ເດີນທາງມາເຖິງແຜນດິນຂອງຊາວຕາເວັນອອກ. “ແລະ
ທ່ານໄດ້ເບິ່ງອອກໄປ ແລະເບິ່ງແມ່ ມີນ້ຳສ້າງຢູ່ໃນທົ່ງນາ, ມີຝູງສັດ
ສາມຝູງນອນຢູ່ໃກ້ນ້ຳສ້າງນັ້ນ ເພາະວ່າຝູງສັດເຄີຍກິນນ້ຳຈາກສ້າງ
ນັ້ນ ແລະມີກ້ອນຫີນໃຫຍ່ອັດປາກສ້າງນັ້ນໄວ້. ^໑ຝູງສັດທັງປວງ
ໄດ້ມາໂຮມກັນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະມີຄົນມາກຶ້ງກ້ອນຫີນອອກຈາກປາກ

ສ້າງຕັກນ້ຳໃຫ້ຝູງສັດກິນ ແລ້ວໄດ້ເອົາຫີນອັດປາກສ້າງອີກດັ່ງເກົ່າ.
“ຢາໂຄບ ໄດ້ຖາມເຂົາວ່າ “ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ທ່ານທັງຫຼາຍມາແຕ່ໃສ?”
ເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ “ພວກເຮົາແມ່ນຊາວເມືອງ ຮາຣານ”. “ຢາໂຄບ
ໄດ້ຖາມພວກເຂົາວ່າ “ພວກທ່ານຮູ້ຈັກ ລາບານ ລູກຂອງ ນາໂຮບບໍ?”
ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ “ພວກເຮົາຮູ້ຈັກທ່ານ”. ຢາໂຄບ ໄດ້ຖາມວ່າ
“ລາບານ ຍັງຄ່ອຍສະບາຍບໍ?” ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ “ສະບາຍຢູ່
ແລະເບິ່ງແມ່ລູກສາວຂອງທ່ານຊື່ນາງຣາເຊນ ພວມພາຝູງແກະມາ”.
ຢາໂຄບ ໄດ້ກ່າວວ່າ “ເບິ່ງແມ່ ຕາເວັນຍັງຢູ່ສູງບໍ່ເປັນເວລາທີ່ຈະໃຫ້
ຝູງສັດມາໂຮມກັນ, ຈົ່ງຕັກນ້ຳໃຫ້ສັດກິນ ແລະໃຫ້ໄປກິນຫຍ້າອີກ”.
“ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ “ພວກເຮົາເຮັດຢ່າງນັ້ນບໍ່ໄດ້ ຈົນກວ່າຝູງສັດ
ທັງປວງໄດ້ມາໂຮມກັນແລ້ວ ເມື່ອນັ້ນເຂົາຈຶ່ງກຶ້ງກ້ອນຫີນຈາກປາກ
ສ້າງ ພວກເຮົາຈຶ່ງຈະເອົານ້ຳໃຫ້ຝູງແກະກິນໄດ້”.

“ເມື່ອພວກເຂົາຍັງເວົ້າກັນຢູ່ນາງ ຣາເຊນ ໄດ້ພາຝູງແກະຂອງພໍ່ຕົນ
ມາຮອດ ເພາະວ່ານາງເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ. ^໑ແລະຢູ່ມາເມື່ອ ຢາໂຄບ
ໄດ້ເຫັນນາງຣາເຊນ ລູກສາວຂອງ ລາບານ ຜູ້ເປັນອ້າຍແມ່ຂອງຕົນ,
ແລະຝູງແກະຂອງ ລາບານ ຜູ້ເປັນອ້າຍແມ່ຂອງຕົນນັ້ນ, ຢາໂຄບ
ໄດ້ຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ ແລະໄດ້ກຶ້ງກ້ອນຫີນຈາກປາກສ້າງນັ້ນອອກຕັກ
ນ້ຳໃຫ້ຝູງສັດຂອງ ລາບານ ຜູ້ເປັນອ້າຍຂອງແມ່ຕົນກິນ. ^໒ແລະ ຢາ
ໂຄບ ໄດ້ຈູບນາງ ຣາເຊນ ແລະໄດ້ຍົກສູງຂຶ້ນຮ້ອງໄຫ້. ^໓ຢາໂຄບ
ໄດ້ບອກນາງ ຣາເຊນ ໃຫ້ຮູ້ວ່າ ຕົນເປັນພີ່ນ້ອງຂອງພໍ່ນາງ ແລະເປັນ
ລູກນາງ ເຮເບກາ ແລ້ວນາງ ຣາເຊນ ໄດ້ແລ່ນໄປບອກພໍ່ຂອງຕົນ.
^໔ແລະເມື່ອ ລາບານ ໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ຢາໂຄບ ລູກນ້ອງສາວຂອງ
ຕົນມາ ເພິ່ນໄດ້ແລ່ນອອກໄປຕ້ອນຮັບທ່ານ ແລະໄດ້ກອດຈູບທ່ານ